Assam Legislative Assembly Debates

OFFICIAL REPORT

SEVENTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY
ASSEMBLED AFTER THE FIFTH GENERAL ELECTIONS
UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC
REPUBLICAN CONSTITUTION OF
INDIA

BUDGET SESSION

VOLUME I

NO. 8

The 13th February, 1974,

Price Rs. 13·70

REFERENCE,
(NOT FOR ISSUE)
READING ONLY INSIDE LIBR

CONTENTS

BUDGET SESSION

Vol.—I

No.—8

Dated, the 13th February 1974

				Page
1.	Starred Questions and Answers		—	1—23
2.	Calling Attention	—	—	23—25
3.	Matter Under Rule 301	—	—	25—27
4.	Ruling by the Speaker	—	—	28—30
5.	Debate on the Governor Address		—	30—71
6.	Adjournment	— —	—	71

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY 1974

Wednesday, February 13, 1974

The House met at ten of the Clock in the Assembly Chamber, Dispur with Mr. Speaker in the Chair.

STARRED QUESTIONS AND ANSWERS

(To which orial replies were given)

Pending Starred question No. 71

Smti. Renuka Devi Barkataky : Sir,yesterday the Minister stated that the judgment in the mutation case was delivered on the same day the registered deed was made. May I know whether it is not a great risk on the part of the Government to purchase land where mutation is not settled ?

Shri Mohammad Idris (Minister) : No, Sir, if the title to the land is valied. Sir, I may be permitted to correct the reply that I have yesterday in reply to a question of Hon'ble Member Smti. Barkataki. She wanted to know whether the judgment of the mutation case was passed on the same day, and I said 'Yes'. That is not true. Only one mutation case covering one lessa of land was pending. The rest three mutation cases were mutated earlier.

Shri Dulal Chandra Barua : Whether that portion of the land is included in the deed ?

Shri Mohammad Idris (Minister) : That is absolutely true.

Shri Dulal Chandra Barua : If it is so how the Government could take such risk when the final mutation was not complete. Whether it is not incumbent on the part of the Government to obtain non-encumbrance certificate before a deal is finalised ?

Shri Mohammad Idris (Minister) : These are the formalities in case of purchase of any property. Always the vendee is to be alert. This particular deal was done by the Corporation and they had taken legal advice.

Shri Dulal Chandra Barua : Why the Corporation or for that matter the Government selected this particular plot of land ?

Shri Mohammad Idris (Minister) : The Corporation considered that this land would be useful.

Shri Giasuddin Ahmed : Will the Minister please verify and tell us who was the owner of the land and who was the purchaser because somebody else must have been the purchaser and that is why the question of mutation arose. In whose name the mutation was to be done ?

Shri Mohammad Idris (Minister) : The name of the owner I had given yesterday.

Shri Giasuddin Ahmed : Who was the original owner of the land ?

Shri Mohammad Idris (Minister) : That information is not with me.

Shri Giasuddin Ahmed : Who was the owner and who was the purchaser ?

Shri Mohammad Idris (Minister) : This is repetition. The question itself revoals that the purchaser is the A. I. D. C.

Shri Giasuddin Ahmed : There must have been one original owner. If Shri Moinul Haque Choudhury was the purchaser who was the original owner ?

Shri Mohammad Idris (Minister) : That information is not with me.

Shri Giasuddin Ahmed : Let me clarify. Who are the parties in the mutation case ? Who is the applicant in the mutation case and who is the Opposite party ?

Shri Mohammad Idris (Minister) : Sir, a separate question may be put.

শ্ৰীবদন তালুকদাৰ ঃ অধ্যক্ষ মহোদয়, মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে, এই নামজাৰী মোকৰ্দ্দমাৰ পক্ষ দুটা কোন আছিল ?

Shri Mohammad Idris (Minister) : If a separate question is put I shall be able to answer.

Shri Ataur Rahman : Whether any industry has come up over the land ?

Shri Mohammad Idris (Minister) : This land the Corporation purchased for construction of store house and yard.

Shri Dulal Chandra Khound : Sir, the Minister has replied about the mutation case, about the date etc. Regarding the purchase he has no information. It is very relevant to the mutation case itself. Will you please direct the Minister to furnish all the information because it is very relevant.

Shri Mohammad Idris (Minister) : The original question does not envisage this mutation. On supplementaries I am giving information.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, at the time of purchasing land it is incumbent to obtain non-encumbrance certificate. Whether such certificate was obtained before the purchase of this plot of land ?

Shri Mohammad Idris (Minister) : I have already stated that legal opinion was obtained. This was vetted by the Govt. Pleader of Gauhati.

Shri Dulal Chandra Barua : Is it not a fact that to show favour to a prominent leader this deal was made ?

Shri Mohammad Idris (Minister) : Sir, I categorically deny this.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, may I quote from the letter written by the guardian of the owner. Quote "Last time when I was at Gauhati I requested the Deputy Commissioner to help me in this matter by directing speedy report in this case. You can see the S.D.C. or the D. C. as the case may be, or even the Revenue Minister,Shri Gogoi, and seek their intervention for speedy mutation."

Shri Mohammad Idris (Minister) : Nobody approached me.

Shri Dulal Chandra Barua : I am quoting from the original letter.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : The person who is interested in the mutation case has the right to approach any officer. He knows that unless the land is mutated he cannot dispose of the land. Therefore, for his own interest he may approach anybody. If he does there is no fault.

Shri Dulal Chandra Barua ; When the mutation is not complete how the land deal could take place ?

Snri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : That is a different question. In such cases if I find that it to my in-

terest I shall certainly request for speedy disposal of the matter. If a person takes interest in such matters and gets it done there is no harm.

Shri Dulal Chandra Barua : Were there not other lands here at Gauhati ?

Shri Mohammad Idris (Minister) : There are other lands but the Corporation decided to purchase this particular plot of land.

Shri Md. Umaruddin : My question, Sir, is that AIDC being a public sector organisation set up by the State Government, was it not proper on the part of the Govt. to go in for acquisition rather than direct purchase ?

Shri Mahammad Idris (Minister) : Yes, Sir, than is the normal course. But here the purchase of the land was taken on negotiation at lesser value than the value assessed by the Revenue officers.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, was there any other land available in this area than that plot of land which has been purchased ?

Shri Mahammad Idris (Minister) : Yes, Sir, I have already said earlier.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, here it is written by the guardian of the owner, a telegram, which I have just now received, requesting that the final order on the mutation proceedings should be passed immediately and for this, if necessary, you should seek the intervention of the higher authority. It is a case of the fact that no Government authority are likely to purchase this land. Mutation is in my favour. Treat this as confidential.

Shri Mahammad Idris (Minister) : Sir, Chief Minister has replied to this.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, Before that, may I request the hon'ble Minister to give details of this deal as wanted by my friend Shri Dulal Chandra Khound ?

Mr. Speaker : Here one point is relevant ofcourse and that is who are the parties in the mutation case.

Re : Dhubri Civil Hospital

Shri Giasuddin Ahmed asked :

*74. Will the Minister, Health be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the Government has adopted a master Plan for reconstruction Dhubri Civil Hospital ?

(b) If so, whether the work has been started ?

(c) If not, why ?

Shri Chatrasing Teron (Minister, Health) replied :

74. (a)—Government has decided to establish 200 bedded Civil Hospital at Dhubri at a new site and the land acquisition is under process.

(b) & (c) —Does not arise in view of reply to (a) above.

Shri Giasuddin Ahmed : Sir, how long back, this decision was taken by the Government ; I mean how many years back ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : Sir, regarding the acquisition of an alternative plot of land, this was decided in April, 1973.

Shri Giasuddin Ahmed : Sir, that was not my question. The decision was for re-construction of the Dhubri Civil Hospital with 200 beds. When was this decision originally taken ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : The original decision was not relating to the establishment of a 200 bedded hospital, but it was for the expansion of the Civil Hospital at the existing site. Subject to correction, I think, that was decided some time in 1968.

Shri Giasuddin Ahmed : Sir, may I know at what stage are the present land acquisition proceedings pending ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : Sir, the Deputy Commissioner has already sent the land acquisition papers to the Revenue Department and the Health Department has requested the Revenue Department to send the L.A. papers so that the necessary amount for the purpose can be placed at their disposal.

Shri Giasuddin Ahmed : Sir, how much amount has been ear-marked for the purpose ?

Shri Chatrasing Teron (Minister): Sir, the actual amount is still to be obtained from the Revenue Department because we shall know this when the necessary papers in this connection are received.

Shri Giasuddin Ahmed : What is the total estimated cost of this project ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : Sir, we have requested the P.W.D. to prepare plans and estimates vide our letter dated 11-9-73 and also we have reminded the P.W.D. vide our letter dated 19-1-74. After receipt of the plans and estimates from the P.W.D., we shall know the total amount required.

Shri Giasuddin Ahmed : Whether plans an estimates have been prepared ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : Sir, we have requested the P.W.D. to prepare plans and estimates and they are yet to be furnished to us.

Shri Ataur Rahman : What is the area of land proposed to be acquired ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : That is an alternative site on the outskirts of the Dhubri town and the land as per our information is about 57 bighas.

শ্ৰীলক্ষী শইকীয়া ঃ অধ্যক্ষ মহোদয় এই আঁচনিখন কেবল ধুবুৰীৰ কাৰণেহে কৰা হৈছে নে আন আন জিলা আৰু মহকুমাৰ কাৰণে কৰা হৈছে ?

মাননীয় অধ্যক্ষ ঃ ধুবুৰীৰ কাৰণেহে কৰা হৈছে বুলি মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কৈছে।

শ্ৰীলক্ষী শইকীয়া ঃ মোৰ প্ৰশ্নটো হ'ল ধুবুৰীৰ বাহিৰেও অইন জিলা বা মহকুমাত এই ধৰণৰ চিকিৎসালয় পতাৰ কিবা ব্যৱস্থা কৰিছে নেকি ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : ধুবুৰীৰ নিচিনাকৈ অইন অইন জিলা বা মহকুমাতো তেনে ধৰণৰ 'প্ৰোগ্ৰেম' আছে কিন্তু একে সময়তে আটাইবিলাক হাতত লব নোৱাৰি।

Shri Giasuddin Ahmed : How much amount has been ear--marked for this project ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : Sir, the point is that after we receive the plans estimates from the P. W. D. only then we shall know the actual figure and examine whether the expenditure can be borne in a single year or cover in phases. That is apparent, Sir. More number of beds are required.

শ্ৰীকবীৰ ৰায় প্ৰধানী ঃ যেতিয়া চিভিল হস্পিটাল এক্সেটেনশ্যন কৰা কথা আছিল তেনে অৱস্থাত তাৰ পিচতো মাষ্টাৰ প্লেন লোৱাৰ কাৰণ কি ? বা লোৱাৰ উদ্দেশ্য কি ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) ঃ সেই বিষয়ে মই কব পৰা নাই।

শ্ৰীকবীৰ ৰায় প্ৰধানী ঃ চাইট চিলেকশ্যন যেতিয়া ফাইনেল হোৱা নাই তেনে স্থলত এক্সেটেনশ্যনৰ কাৰণে টকা খৰচ কৰা হৈছে কিয় ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : সেইবিলাকত টকা দিয়া হৈছে আৰু সেই হস্পিতালখন যাতে ভালধৰণে কৰিব পাৰি সেইকাৰণে মাটি লোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে।

শ্ৰীকবীৰ ৰায় প্ৰধানী : এই মাষ্টাৰ প্লেন কেতিয়া মানে সম্পূৰ্ণ হব বুলি ভাবে ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ: এতিয়া আৰম্ভহে হৈছে।

শ্ৰীকবীৰ ৰায় প্ৰধানী: মন্ত্ৰীমহোদয়ে এটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰত কৈছিল যে ১৯৬৮ চনতেই সেই হস্পিতালৰ আঁচনি লোৱা হৈছিল কিন্তু কিয় আজিলৈকে সেই ঠাইৰ চিলেকশ্যন হোৱা নাই? আৰু কিমান বছৰ লাগিব।

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী): মাটিৰ বিষয়টোয়েই আচল সমস্যা হৈ পৰিছে, এই মাটি লৈ নানা ধৰণৰ জেঙা মাৰিব লগীয়া হৈছিল, এতিয়া সেই মাটিৰ বিষয়ত উঠা জেঙাবোৰ কাম আৰম্ভ কৰা হৈছে। সেইকাৰণে বৰ্ত্তমান মাটি অধিগ্ৰহন নীতি অনুসৰি উপায়ুক্তৰ পৰামৰ্শ ৰাজহ বিভাগে পাইছে, সেইবিলাক বিষয়ৰ টকা-পইচা পালে আমি আগবাঢ়ি যাব পাৰিম।

Shri Giasuddin Ahmed : Only one supplementary, Sir, That is most important, Sir.

Mr. Speaker : I have called upon Question No. 75.

বিঃ অন্যান্য পিছপৰা শ্ৰেণীৰ লোক

শ্ৰীলক্ষ্মীকান্ত শইকীয়াই সুধিছে:

*৭৫। মাননীয় পিছপৰা সম্প্ৰদায়ৰ কল্যাণ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) অসমত বাসকৰা অন্যান্য পিছপৰা শ্ৰেণীৰ লোকসকলৰ ভিতৰত কোন কোন জাতি আছে (এখন তালিকা সদনৰ মেজত ৰাখিব)?

(খ) এই তালিকা খন কোনে কেতিয়া আৰু কিয় প্ৰস্তুত কৰে (চৰকাৰী হুকুমৰ নম্বৰ তাৰিখ দেখুৱাব)?

(গ) এই তালিকা কিহৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হৈছে?

(ঘ) অন্যান্য পিছপৰা শ্ৰেণীৰ লোকসকলক কি কি সুবিধা দিয়া হৈছে?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (পিছপৰা সম্প্ৰদায়ৰ কল্যাণ বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে:

৭৫। (ক)—অসমত বাসকৰা অন্যান্য পিছপৰা শ্ৰেণীৰ চৰকাৰৰ অনুমোদিত সাময়িক তালিকা সদনৰ মেজত ৰখা হ'ল।

(খ)—অন্যান্য পিছপৰা শ্ৰেণীৰ জাতি সমূহক শিক্ষাৰ সা-সুবিধা, বন বিভাগৰ মহল লোৱা, আৱকাৰী দোকান আৰু ঠিকা-ঠিকলি লোৱা আদিত অগ্ৰাধিকাৰৰ চৰকাৰৰ অফিচ মেমৰেণ্ডাম নং এ, বি, এম, ১৮।৫৬।১৪, তাৰিখ ৪।৮।৫৬, এ, বি, এম, ১৮।৫৬।৬০, তাৰিখ ৭।২।৫৮, এ, বি, এম, ১৮।৫৬ পাৰ্ট ৯০, তাৰিখ ২।২।৬০ আৰু এ, বি, এম, ৭০।৬১ পাৰ্ট ২।৬৭, তাৰিখ ৪।১১।৬৭ দিবৰ বাবে ১৯৬১ চনত টি, এ, ডি, বি, চি, ৬।৬১।১৫, তাৰিখ ১৫।৯।৬১ এই বিজ্ঞপ্তিৰ দ্বাৰা প্ৰথম সাময়িক তালিকা প্ৰকাশ কৰে।

(গ)—সামাজিক আৰু শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত পিছপৰা শ্ৰেণী বিলাকক "অন্যান্য পিছপৰা শ্ৰেণী" বুলি ঘোষণা কৰা হয়।

(ঘ)—অন্যান্য পিছপৰা শ্ৰেণীৰ জাতি সমূহক শিক্ষাৰ সা-সুবিধা অবৈতনিক শিক্ষা, আৰু বৃত্তি, বন বিভাগৰ মহল লোৱা, আবকাৰী দোকান আৰু ঠিকা-ঠিকলি লোৱা আদিত অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া হয়। অন্যান্য পিছপৰা শ্ৰেণীৰ মাজত "অধিক পিছপৰা শ্ৰেণী" সমূহৰ শিক্ষাৰ্থীৰ বাবে অসমৰ মেডিকেল প্ৰতিষ্ঠানত আসন সংৰক্ষিত আছে।

শ্ৰীলক্ষীকান্ত শইকীয়া ঃ অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব পাৰোনে যে ৩৩ টা সম্প্ৰদায়ক যে অন্যান্য পিচপৰা বুলি ঘোষণা কৰিছে এইটো তেওঁলোকৰ পৰা দাবী অহা কাৰণে নে চৰকাৰে নিজৰ ভাবেই তালিকা প্ৰস্তুত কৰিছে ?

শ্ৰীউত্তম ব্ৰহ্ম : যিবিলাক সম্প্ৰদায় শিক্ষা আৰু অৰ্থনৈতিক দিশত পিচপৰা বুলি ভবা হৈছিল সেইসকল সম্প্ৰদায়ক তালিকাভুক্ত কৰা হৈছিল ।

শ্ৰীলক্ষীকান্ত শইকীয়া : ইয়াৰ পৰা এইটোকে জানিম নেকি যে তেওঁলোকক পিচপৰা জাতি হিচাবে চৰকাৰে নিজৰ দায়িত্বত তালিকাভুক্ত কৰিছে ?

শ্ৰীউত্তম ব্ৰহ্ম : আমাৰ সংবিধানৰ ক্লজ ৪ আৰ্টিকল ১৫ মতে শিক্ষা আৰু অৰ্থনৈতিক দিশত পিচপৰি থকা সকলক আগবঢ়াই নিয়াৰ বাবে সুবিধা দিয়াৰ কথা আছে আৰু সেই অনুসৰিয়েই চৰকাৰে নিজে আৰু যেতিয়া দাবী আহিছিল তেতিয়া লিষ্টভূক্ত কৰিছিল ।

শ্ৰীলক্ষীকান্ত শইকীয়া : মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে আগতে কৈছে যে চৰকাৰে বিবেচনা কৰি ঘোষণা কৰিছে আৰু পিচত কৈছে যে তেওঁবিলাকৰ পৰা দাবী অহাৰ পিচত ঘোষণা কৰিছে এইটো খাতাং ভাৱে জানিব পাৰোনে যে এই ৩৩ টা অন্যান্য পিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰ পৰা কোনে কেতিয়া দাবী কৰিছিল অন্যান্য পিচপৰা সম্প্ৰদায় বুলি তেওঁলোকক লিষ্টভূক্ত কৰিব লাগে বুলি ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম ঃ সেই বিষয়ে খাতাং খবৰ মোৰ হাতত নাই ।

শ্ৰীগিয়াচুদ্দিন আহমেদ ঃ এই সংবিধানৰ সংলিষ্ট ধাৰা মতে কোন কোন সম্প্ৰদায়ক অন্যান্য পিচপৰা সম্প্ৰদায় বুলি ধৰিব লাগিব তাৰ কিবা স্পষ্ট ইঙ্গিত আছে নেকি ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম ঃ শিক্ষাগত আৰু অৰ্থনৈতিক পিচপৰা লোক সকলক বুলি আছে ।

শ্ৰীগিয়াচুদ্দিন আহমেদ ঃ তাৰ মানে যি কোনো সম্প্ৰদায়েই হব পাৰে ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম ঃ হয় ।

শ্ৰীগিয়াচুদ্দিন আহমেদ : চৰকাৰে যি খন অন্যান্য পিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰ তালিকা প্ৰস্তুত কৰিছে তাৰ আগতে কোন কোন সম্প্ৰদায়ৰ আৰ্থিক অৱস্থা বেয়া আৰু কোন কোন সম্প্ৰদায় শিক্ষাত পিচপৰি আছে আৰু সেই বিষয়ক এটা ষ্টাডি বা পিয়ল কৰিছিল নেকি আৰু সেই পিয়লৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিয়েই এই তালিকা প্ৰস্তুত কৰিছিল নেকি ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম ঃ চাৰ, প্ৰত্যেক দহ বছৰৰ মুৰকত চেন্সাচ কৰা হয় আৰু সেই মতে লগতে ৰাইজৰ দাবী অনুসৰিও এই লিষ্ট বিলাক প্ৰস্তুত কৰা হৈছিল ।

শ্ৰীগিয়াচুদ্দিন আহমেদ ঃ আমি জনামতে এই লোকপিয়লত আটাইবিলাক লোকৰ শিক্ষাগত আৰু আৰ্থিক মানদণ্ডৰ প্ৰকৃত তথ্য পোৱা নাযায়, গতিকে তালিকা প্ৰস্তুত কৰিবলৈ বিশেষ ভাৱে কিবা পিয়লৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল নেকি ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম ঃ চাবজেক্ট টুকাৰেকচন ১৯৫১ চনত চেন্সাচ তেনেকুৱা ধৰণৰ চেন্সাচ আছিল ।

শ্ৰীপ্ৰবীন কুমাৰ চৌধুৰী ঃ চৰ এৰিয়াত বাস কৰা মুছলমান বিলাকৰ অৱস্থা বৰ বেয়া বুলি চৰকাৰে জানেনে যদি জানে সেই বিলাকক তালিকাভুক্ত কৰাৰ কি ব্যৱস্থা কৰিছে ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম : মুছলমানৰ ভিতৰত কাচাৰৰ মাইমাং আদি সকলকো শিক্ষা আৰু আৰ্থিক দিশত পিচপৰা কাৰণে ধৰা হৈছে।

শ্ৰীপ্ৰবীন কুমাৰ চৌধুৰী : চৰ এৰিয়াত থকা সকলৰ পৰা কিবা দাবী পালে ধৰিব নেকি ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম : এতিয়ালৈকে বিবেচনা কৰা হোৱা নাই।

শ্ৰীগিয়াচুদ্দিন আহমেদ : প্ৰশ্ন হৈছে হবনে নহয় ? কৰা নাই সেইটো আমিও জানো।

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম : চৰকাৰে পৰীক্ষা কৰি চাব পাৰে।

শ্ৰীপিট সিং কোঁৱৰ : মন্ত্ৰী মহোদয়ক এটা কথা সুধিব বিচাৰিছো যে ১৯৭১ চনত ৩৩ টা সম্প্ৰদায়ক স্বীকৃতি দিয়া হৈছিল কিন্তু ষ্টাইপেণ্ড শতকৰা ৬০ ভাগ যে দিছিল এইটো কিহৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি দিছিল ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম : সেইটো খাতাং মোৰ হাতত নাই।

শ্ৰীউপেন সনাতন : চাহ বাগান এলেকাত অন্যান্য পিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰ লোক আছে নে নাই ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম : সেইটো খবৰ মোৰ হাতত নাই।

শ্ৰীআতাউৰ ৰহমান : মুছলমান সম্প্ৰদায়ৰ পৰা দাবী আহিলে তেওঁলোককো তালিকাভূক্ত কৰাৰ কথা বিবেচনা কৰিব নেকি ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম : এতিয়ালৈকে অহা নাই।

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী : সংবিধানত থকা মতে অগ্ৰাধিকাৰ দিবলৈ কি কি পন্থা হাতত লৈছে ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম : তেওঁলোকক ঠিকা আদি দিয়াৰ অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া হৈছে আৰু সেই মতে সকলো বিভাগলৈ টি-এ-ডিৰ পৰা এ-বি-এম, ১৮-৫৬-১৪ তাং ৪-৮-৫৬, এ-বি-এম, ১৮-৫৬-৬০ তাং ৭-২-৫৮ আৰু এ-বি-এম, ১৮-৫৬ পাৰ্ট ৯০ তাং ২-২-৬০ নিৰ্দ্দেশ মতে জনোৱা হৈছে।

মৌলানা আব্দুল জেলিল চৌধুৰী : স্বৰ্গীয় চলিহা সরকারের সময় এই বিধান সভায় অন্যান্য পিচপরা সম্প্রদায়কে নির্দ্দিষ্ট করবার জ্বরণ কয়েকটা নীতি সিদ্ধান্ত করা হয়েছিল কি ? যদি তাহা হয়ে থাকে সেই ভাবে অর্থনৈতিক ও সামাজিক এবং শিক্ষাগত ভাবে পিচপরা লোককে অন্যান্য পিচপরা সম্প্রদায়ের লিষ্টভুক্ত করবার জন্য আজ পর্য্যন্ত বিভিন্ন সম্প্রদায়ের হিন্দু মুছলিম হওক কিংবা হিলচ-ট্রাইব হওক সরকার কোন নির্ণয় করেছেন কি ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম : এনেকুৱা যদি দাবী আহে চৰকাৰে বিবেচনা কৰিব।

মৌলানা আবতুল চৌধুৰী : এই সিদ্ধান্ত নেওয়া হয়েছিল কি হয় নাই ? যদি হয়েছিল তবে সেই রূপ লিষ্ট তৈরী করার ব্যবস্থা করেছেন কি ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম : চৰকাৰে আলোচনা আদি কৰিয়েই এই কেইটা অন্যান্য পিচপৰা সম্প্ৰদায় বুলি তালিকা প্ৰস্তুত কৰিছিল।

শ্ৰীআতাউৰ ৰহমান : মোৰ পৰিপূৰক প্ৰশ্নৰ সন্দৰ্ভত আকৌ সুধিব বিচাৰিছো যে যদি তেনেকুৱা দাবী আহে পৰীক্ষা কৰি চাবনে ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম : পৰীক্ষা কৰি চাম।

শ্ৰীপ্ৰেমধৰ বৰা : পবিত্ৰ সংবিধানত থকা দৰে প্ৰকৃততে আৰ্থিক আৰু শিক্ষাগত ভাৱে পিচপৰি থকা সকলৰ এটা পৰিসংখ্যা উলিয়াই জাত-পাত বাদ দি ধৰ্ম

সম্প্ৰদায় বাদ দি কেৱল সংবিধানত থকা দৰে স্পষ্ট ভাৱে শিক্ষা আৰু অৰ্থৰ ক্ষেত্ৰত পিচপৰি থকা সকলৰ এটা জৰীপ কৰি পবিত্ৰ সংবিধানৰ মৌলিক ধাৰা সন্নিবিষ্ট কৰি তালিক প্ৰস্তুত কৰাৰ কথা চৰকাৰে চিন্তা কৰিবনে ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্মঃ এইটোত ধৰ্ম্ম বা সম্প্ৰদায়ৰ কথা বিবেচনা কৰা হোৱা নাই। কেৱল কোন কোন সম্প্ৰদায় অৰ্থনৈতিক আৰু শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত পিচপৰি আছে সেইটো চাইহে তালিকা প্ৰস্তুত কৰা হৈছে।

Shri Suranjan Nandy : Sir, the Minister has said that to determine the backwardness of a community, their economic and social condition and educational backwardness are taken into consideration. May I know from the Minister whether the people belonging to caste Hindus who are economically, socially and educationally backward will be taken into consideration for enlisting them as backward people ?

Shri Uttam Chandra Brahma : Sir, this consideration is made on the basis of backwardness in education, social and economic condition. If such people belonging to caste Hindus come with demand then Government can consider.

শ্ৰীলক্ষ্মীকান্ত শইকীয়াঃ অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ প্ৰশ্নোত্তৰত আৰু আন এজন মাননীয় সদস্যৰ পৰিপূৰক প্ৰশ্নোত্তৰত মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাইছে যে ১৯৫১ চনৰ সমীক্ষা অনুসৰি ৩৩ টা জাতিক অন্যান্য পিচপৰা জাতি হিচাবে ঘোষনা কৰা হৈছে। আজি ইমান বছৰৰ পিছত সেই সকলক কি কি সুবিধা দিয়া হল ? আৰু তেওঁলোকক উন্নত কৰিবৰ কাৰণে কি কি ব্যৱস্থা কৰা হল ? কোনো সুবিধা নিদিয়াকৈ তেওঁলোকক এনেই হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ কৰাৰ চৰকাৰৰ কি নৈতিক অধিকাৰ আছে—তাৰ জবাব দিবনে ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্মঃ তেওঁলোকৰ আৰ্থিক উন্নয়নৰ কাৰণে শিক্ষা, ঠিকা আদি দি অহা হৈছে।

শ্ৰীলক্ষ্মী কান্ত শইকীয় : তেওঁলোকক প্ৰকৃততে দিয়া হৈছে নে ? তাৰ কাৰণে বাদ-প্ৰতিবাদ উঠা নাই নে ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম : তেওঁলোকক বৃত্তি, ঠিকা আদি দি অহা হৈছে।

শ্ৰীজালালুদ্দিন আহমদ : মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে ৩৩ টা জাতিক পিচপৰা জাতি হিচাবে সংবিধানে ঘোষনা কৰিছে। ১৯৫১ চনৰ পিয়লৰ পৰা ১৯৬১ চনৰ পিয়ললৈ আৰু ১৯৭১ চনৰ পিয়ললৈ কোন কোন জাতি শিক্ষা আৰু আৰ্থিক ভাৱে উন্নত হৈছে তাৰ হিচাব দিবনে ? কাৰণ অসমত দেখা গৈছে যে মুছলিম সম্প্ৰদায়ৰ ৰাজপত্ৰিত বিষয়া অসম সচিবালয়ত বা জিলাপৰ্য্যায়ত বহুত কম। সেই কাৰণে এই সম্প্ৰদায়টো শিক্ষা আৰু আৰ্থিক উন্নতিৰ কথাটো বিবেচনা কৰিবনে ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম : মই আগতেই কৈছো যে বিবেচনা কৰি চোৱা হব।

শ্ৰীমৌলানা আবদুল জেলিল চৌধুৰী : অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ প্ৰশ্ন হল যায়া

দাবী করবেন তারা বেকওৱার্ড হবে। চরকারের এইটা কি পবিত্র কর্ত্তব্য নয় যে হিন্দু-মুছলিম নিবিশেষে যার আর্থিক এবং শিক্ষাতে অনুন্নত তাঁদের একটা হিচাব করা ?

শ্রীউত্তম চন্দ্র ব্রহ্ম : তেখেতৰ প্রশ্নটো অন্য ধৰণৰ। মই কৈছো যে যি সকল লোক আর্থিক আৰু সামাজিক ভাৱে পিচপৰা তেওঁলোকৰ উন্নয়নৰ কাৰণে বিভিন্ন পৰিকল্পনাৰ মাধ্যম কৰা হৈছে। আৰু সেই অনুসৰি তেওঁলোকৰ উন্নয়নৰ কাৰণে বিশেষ সুবিধা দিয়াৰ কথাটো সংবিধানত সন্নিবিষ্ট কৰা হৈছে।

Shri Charan Narzary : May I know whether the T,A.D. has any instrument which formulates the general principle and frames the plan and programmes to ensure the welfare of the backward classes. If the answer is in the affirmative whether that instrument is staturoty so that the recommendation of that instrument can become binding on the Government ?

Shri Uttam Chandra Brahma : There is one Advisory Council for Other Backward Classes and that is advisory in nature.

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয়, যি কেইটা সম্প্রদায় অন্যান্য পিচপৰা জাতিৰ সম্প্রদায় বুলি ঘোষণা কৰা হৈছে সেই সম্প্রদায় কেইটাৰ জনসংখ্যাৰ অনুপাতত শতকৰা কি হাৰত পিচপৰা বুলি ধৰা হৈছে।

শ্রীউত্তম চন্দ্র ব্রহ্ম : তেনেকৈ শতকৰা হাৰৰ কথা ইয়াত নির্ণয় কৰা টান আৰু মই আগতেই কৈছো যে আর্থিক আৰু শিক্ষাৰ ক্ষেত্রত পিচপৰা সকলক সুবিধা দিয়া হৈছে।

মন্ত্রীৰ কাছাৰ ভ্রমণ

শ্রীনগেন্দ্র বৰুৱাই সুধিছে :

*৭৬। মাননীয় মুখ্যমন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) যোৱা ডিচেম্বৰ মাহৰ শেষ ভাগত অসম মন্ত্রী সভাৰ কোনো এজন মন্ত্রী কাছাৰ জিলাত ভ্রমণ কৰিবলৈ গৈছিল নেকি, আৰু যদি গৈছিল তেওঁ কোন ?

(খ) সেই সময়ছোৱাত কাছাৰত ৰাজ্যিক কৰ্ম্মচাৰীৰ ধৰ্ম্মঘট চলি আছিল নেকি ?

(গ) এই মন্ত্রীজনৰ বিৰুদ্ধে কাছাৰ জিলাত ৰাজহুৱা বিক্ষোভ হোৱা সত্য নে, আৰু যদি সত্য হয় তেন্তে এই বিক্ষোভ কোন প্রকাৰে হৈছিল আৰু ক'ত ক'ত হৈছিল ?

(ঘ) এই মন্ত্রীজনৰ বিৰুদ্ধে জনবিক্ষোভৰ সন্ধান চৰকাৰে চোৰাংচোৱা আৰু প্রশাসনে আগতীয়াকৈ পোৱা নাছিলনে ?

(ঙ) এই জনবিক্ষোভত ৰাইজে কি বোৰ দাবী উত্থাপন কৰিছিল ?

(চ) এই বিক্ষোভ চৰকাৰৰ বিৰুদ্ধে নে মন্ত্রীজনৰ কার্য্যকলাপৰ বিৰুদ্ধে হৈছিল ?

শ্রীশৰৎ চন্দ্র সিংহ (মুখ্য মন্ত্রী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৭৬। (ক)—যোৱা ১৯৭৩ চনত ডিচেম্বৰ মাহৰ শেষ ভাগত অসম চৰকাৰৰ শিক্ষা বিভাগৰ মন্ত্রী শ্রীহৰেন্দ্র নাথ তালুকদাৰে কাছাৰ জিলাত ভ্রমণ কৰিবলৈ গৈছিল।

(খ)—হয়, আছিল।

(গ)—কৰিমগঞ্জ, হাইলাকান্দি আৰু চিলচৰ টাউনত বিক্ষোভ হোৱা সত্য। কিন্তু মন্ত্ৰীজনৰ বিৰুদ্ধে নহয়। এই টাউন কেইখনত আংশিক হৰতাল হৈছিল আৰু কিছুমান দোকান আদিত কলা পতকা উৰুৱা হৈছিল। চিলচৰ চাৰকুইত হাউচত কিছু লৰাই নানা ধ্বনৰ ধ্বনি তুলি বিক্ষোভ কৰিছিল। লালাতো কিছু লৰাই কলা পতাকা দেখুৱাইছিল।

(ঘ)—বিক্ষোভৰ সন্ধান যথা সময়ত দিয়া আছিল।

(ঙ)—কাছাৰত বঙালী ভাষা ৰখা আৰু অসমীয়া ভাষা বলপুৰ্ব্বক জাপি দিয়াৰ দাবী কৰিছিল।

(চ)—এই বিক্ষোভ চৰকাৰৰ বিৰুদ্ধেহে আছিল।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা: অধ্যক্ষ মহোদয়, মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে এই কথা জনাবনে যে এই বিক্ষোভৰ প্ৰধান নেতৃত্ব বিভিন্ন ঠাইত কোনে দিছে?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ: বিভিন্ন ঠাইত থকা লোকসকলেই ইয়াৰ নেতৃত্ব দিছে।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা: এই বিক্ষোভৰ সংগঠন কোনে সংঘটিত কৰিছে—সেইবিলাকৰ নাম দিবনে? আৰু কোন কোন ঠাইত সংঘটিত হৈছে তাৰ নাম দিবনে?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ: কোন কোন ঠাইত সংঘটিত হৈছে আৰু কোনে সংঘটিত কৰিছে সেইসকলৰ নাম ইয়াত উল্লেখ নকৰিলেই ভাল হব।

শ্ৰীগিয়াচুদ্দিন আহমদ: মন্ত্ৰীজন চাকুইত হাউচত থকা সময়ত বিক্ষোভ হৈ আছিল, সেইসময়ত শিচলৰৰ আন এজন স্থানীয় মন্ত্ৰী শিলচৰত উপস্থিত আছিলনে নাই? আৰু এইটো কথা সচানেকি যে সেইসময়ত কেবিনেট মন্ত্ৰীজনে চাকুইত হাউচত থকা মন্ত্ৰীজনক উদ্ধাৰ কৰাৰ বাবে কোনো চেষ্টা কৰা নাছিল?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ: এই কথাটোৰ খবৰ লব লাগিব।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা: এই কথাটো সচানেকি যে যিজন ব্যক্তিৰ কথা শ্ৰীআহমদ চাহাবে উল্লেখ কৰিছে সেই ব্যক্তিজনে তাত থাকিও আমন্ত্ৰণ কৰা স্বত্বেও লগৰ এজন মন্ত্ৰীৰ ৰক্ষণাবেক্ষণাৰ কোনো প্ৰচেষ্টা নকৰিলে আৰু মন্ত্ৰীক উদ্ধাৰ কৰিবৰ কাৰণে চাকুইত হাউচৰ বাহিৰত লাঠিচাৰ্জ কৰিবলগীয়া হয়?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ: প্ৰথম অংশটোৰ খবৰ লব লাগিব। দ্বিতীয় অংশটো হল তাত যেতিয়া বিক্ষোভ কৰে তেতিয়া উৎপাত অলপ বাঢ়িছিল। সেইসময়ত তেওঁলোকক তাৰপৰা গুচি যাবলৈ কোৱাত তেওঁলোক গুচি নোযোৱাৰ কাৰণে লাঠিচাৰ্জ কৰিবলগীয়া হৈছিল।

শ্ৰীৰেনুকাদেবী বৰকটকী: মন্ত্ৰী সভাত যেতিয়া শ্ৰীমহিতোষ পুৰকায়স্থ মন্ত্ৰী হৈ আছিল তেতিয়া মন্ত্ৰী সভাৰ এজন সদস্যৰ বিৰুদ্ধে বিভিন্ন ঠাইত বক্তৃতা দি ফুৰিছিল। শিক্ষামন্ত্ৰী শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ কাছাৰত যাওঁতে যি বিক্ষোভ প্ৰদৰ্শন কৰা হৈছিল তাৰ লগত কিবা সম্পৰ্ক আছে নে?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী): মই উত্তৰত স্পষ্টকৈ কৈছো যে যিটো কাৰণত বিক্ষোভ প্ৰদৰ্শন কৰা হৈছিল তাৰ ধ্বনী বিলাক আছিল—"কাছাৰত বঙালী ভাষা ৰাখিব লাগে—আৰু অসমীয়া ভাষাক জোৰপূৰ্ব্ব জাপি দিব নালাগে"।

শ্ৰীমতী ৰেনুকাদেবী বৰকটকী: কাছাৰত বিক্ষোভ প্ৰদৰ্শন সেইদিনাই হৈছিল নে আগৰ পৰা বিক্ষোভ প্ৰদৰ্শন চলি আছিল?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) ঃ এই কথা ঠিক যে মন্ত্ৰীজন তাত যোৱা কাৰণেই বিক্ষোভ প্ৰদৰ্শন কৰা হৈছে। এইটোও ঠিক যে বিক্ষোভ প্ৰদৰ্শন মন্ত্ৰীজনৰ বিৰুদ্ধে কৰা নাছিল। কিন্তু মন্ত্ৰীজন যিহেতু চৰকাৰৰ প্ৰতিনিধি সেইকাৰণে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিক্ষোভ প্ৰদৰ্শন কৰিছিল।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : কাহাৰত অন্য এজন মন্ত্ৰীও আছিল কিন্তু তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিক্ষোভ প্ৰদৰ্শন কৰা নাছিল কিন্তু এইজন মন্ত্ৰীৰ বিৰুদ্ধে বিক্ষোভ প্ৰদৰ্শন কৰাৰ অন্তৰালত কি আছে মুখ্য মন্ত্ৰীয়ে জনাব নে ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) : ইয়াৰ অন্তৰালত কি আছে প্ৰশ্নকৰ্ত্তাই ভালদৰে জানে।

শ্ৰীমৌলানা আব্দুল জেলিল চৌধুরী ঃ অধ্যক্ষ মহাশয়, মুখ্যমন্ত্রী মহাশয় এই কথাটা জানাবেন যে শিক্ষামন্ত্রী কাছারে প্রবেশ করার সঙ্গে সঙ্গে বিপুলভাবে অভ্যর্থনা করা হয়েছিল কি না ? তুইটা সহরের বিভিন্ন জায়গাতে হাজার হাজার নরনারী শিক্ষামন্ত্রীকে অভ্যর্থনা করেছিল কি না ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ : এই কথাটা সত্য।

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ ঃ শিক্ষামন্ত্ৰীৰ কাছাৰ ভ্ৰমণৰ সময়ত অসমীয়া ভাষা প্ৰচলনৰ দাবী উঠিছিল নেকি ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) : সেই খবৰ মোৰ হাতত নাই।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা ঃ মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে উত্তৰত কৈছে যে যিবিলাক অনুস্থান বা ব্যক্তিয়ে বিক্ষোভ প্ৰদৰ্শন সংঘটিত কৰিছিল ৰাজহুৱা খাটিৰত তেওঁলোকৰ নাম কব নোৱাৰি। মই জানিব বিচাৰিছো কাছাৰ জিলাৰ যিবিলাক কংগ্ৰেছ কমিটি তেওঁলোক এই বিক্ষোভত সমৰ্থন জনাইছিল নেকি ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) ঃ কংগ্ৰেছ কমিটি এই বিক্ষোভত সংলিষ্ট নাই।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : মন্ত্ৰীসকল ভ্ৰমণলৈ গলে তেওঁলোকৰ লগত সাধাৰণতে কংগ্ৰেছ কৰ্মী সকল ফুৰে। এই কথা সত্য নেকি চাৰ্কিট হাউচত চাৰিওফালে যেতিয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে ঘেৰিধৰি বিক্ষোভ কৰে তেতিয়া তাত এজন কংগ্ৰেছ কৰ্ম্মীও দেখা নগল ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) ঃ এই খবৰ মোৰ হাতত নাই। কিন্তু চাৰ্কিট হাউচত কংগ্ৰেছ কৰ্ম্মী থকাটো স্বাভাবিক।

বিঃ উন্নয়ন বড´ গঠন

শ্ৰীতুলসী দাসে সুধিছে :

* ৭৭। মাননীয় জনজাতীয় অঞ্চল আৰু পিছপৰা জাতিৰ কল্যাণ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) অসমৰ অনুসূচীত জাতি আৰু অনুসূচীত জনজাতি লোকৰ দ্ৰুত আৰ্থিক আৰু সামাজিক উন্নয়নৰ বাবে বেলেগ উন্নয়ন বৰ্ড গঠন কৰিবলৈ চৰকাৰে সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰাৰ কথা সঁচানে ?

(খ) যদি সচা তেন্তে এই উন্নয়ন বৰ্ড কেতিয়া গঠন হৰ আৰু এই বৰ্ডৰ ক্ষমতা কিমান খিনিলৈকে থাকিব ?

(গ) কোন সকল লোকৰে এই উন্নয়ন বৰ্ড গঠন কৰিব বুলি চৰকাৰে ভাবিছে ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (জনজাতীয় অঞ্চল আৰু পিছপৰা জাতিৰ কল্যাণ বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৭৭। (ক)—অনুসূচীত জাতি, অনুসূচীত জনজাতি আৰু পিছপৰা শ্ৰেণীৰ উন্নয়নৰ বাবে ৰাজ্যিক পৰ্য্যায়ত বেলেগ বেলেগ নিগম গঠন কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত কৰা হৈছে।

(খ)—নিগমৰ মূল ভিত্তি নিম্ন লিখিত পৰ্য্যায়ৰ হব।

(১) ৰাজ্যিক পৰ্য্যায়ত অনুসূচীত জাতি, অনুসূচীত জনজাতি আৰু অন্যান্য পিছপৰা জাতিৰ বাবে সুকীয়া একো একোটা নিগম গঠন কৰা হব।

(২) এই ৰাজ্যিক নিগমে অনুসূচীত জাতি, অনুসূচীত জনজাতি আৰু অন্যান্য পিছপৰা শ্ৰেণীৰ উপকাৰৰ বাবে লোৱা উন্নয়নমূলক আঁচনি সমূহ প্ৰস্তুত কৰিব।

(৩) এই ৰাজ্যিক নিগমে ভাৰতীয় সংবিধানৰ ২৭৫ ধাৰা মতে দিয়া মঞ্জুৰী সমূহ আৰু অন্যান্য মঞ্জুৰী সমূহ বিতৰণ কৰিব।

(৪) ইয়াৰ উপৰিও নিগমে অনুসূচীত জাতি, অনুসূচীত জনজাতি আৰু অন্যান্য পিছপৰা শ্ৰেণীৰ কল্যাণমূলক আৰু উন্নতিৰ বাবে সংস্পৰ্শ থকা সকলো ৰকমৰ বিষয়সমূহ, নীতিসমূহ আৰু পিছপৰা অঞ্চল সমূহৰ বাবে লোৱা খৰতকীয়া উন্নয়নমূলক আঁচনিসমূহৰ বাবে চৰকাৰক উপদেশ দিব।

(গ)—এই বিষয়ত বিস্তৃত ব্যৱস্থাৰ কথা চৰকাৰৰ বিবেচনাধীন হৈ আছে।

শ্ৰীজগদীশ দাস : অধ্যক্ষ মহোদয়, প্ৰশ্নকৰ্ত্তাই যিধৰণে উত্তৰ বিচাৰিছিল সেই-ধৰণে উত্তৰ নাই দিয়া যেন লাগে। প্ৰশ্নটোত আছিল—উন্নয়ণ বোৰ্ড গঠন কৰা সচা নে ? তেখেতে উত্তৰত কৈছে যে বেলেগ বেলেগ উন্নয়ণ নিগম গঠন কৰা হৈছে। উন্নয়নবোৰ্ড আৰু নিগমৰ মাজত কিবা সম্পৰ্ক আছে নেকি ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (মন্ত্ৰী) : ৰাজ্যিক পৰ্য্যায়ত উন্নয়নবোৰ্ড গঠন কৰাৰ কাৰণে ভৈয়ামৰ জনজাতি উপদেষ্টাবোৰ্ডে পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে আৰু সেই পৰামৰ্শ চৰকাৰৰ বিবেচনাধীন হৈ আছে।

শ্ৰীতুলসী দাস : এই নিগমবিলাক কেতিয়াৰ পৰা আৰম্ভ কৰা হব ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (মন্ত্ৰী) : যিমান সোনকালে পৰা যায় সিমান সোনকালে কৰা হব।

শ্ৰীতুলসী দাস : কোনো সময় বান্ধি দিয়া নাই নেকি ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (মন্ত্ৰী : যিমান সোনকালে পৰা যায় কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা হৈছে।

শ্ৰীঅতুল চন্দ্ৰ শইকীয়া : অনুসূচীত জাতি বুলিলে চাহবাগিছাত কাম কৰা লোক সকল পৰে নেকি ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (মন্ত্ৰী) : অনুসূচীত সম্প্ৰদায়ত তেওঁলোক নপৰে।

শ্ৰীঅম্বৰীশ লাহিৰী : এই আঁচনি ১৯৭৩ চনতে কাৰ্য্যকৰী হব বুলি কৈছিল কিন্তু আজিলৈ কাৰ্য্যকৰী নহ'ল। গতিকে কিবা তাইম বাউণ্ড থাকিব নেকি ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (মন্ত্ৰী) : যিমান সোনকালে কৰিব পৰা যায় চেষ্টা কৰি থকা হৈছে।

শ্ৰীঅম্বৰীশ লাহিৰী : যিহেতু ইয়াৰ কোনো টাইম বাউণ্ড নাই—১৯৭৩ চন গ'ল, ১৯৭৪ চনতো যদি নহয় ১৯৮০ চন পাবগৈ নেকি ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (মন্ত্ৰী) : ১৯৭৩ চনটো হৈয়ে গ'ল গতিকে ১৯৭৪ চনত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা হব।

শ্ৰীজগদীশ দাস : এই নিগম কৰাৰ পাচত অনুসুচিত জাতি, অনুসুচিত জনজাতি আৰু পিচপৰা লোক সকলৰ আৰ্থিক অৱস্থাৰ উন্নতি হব বুলি মন্ত্ৰী মহোদয়ে কব পাৰে নেকি ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (মন্ত্ৰী): আৰ্থিক অৱস্থা ভাল কৰিবৰ কাৰণেই চেষ্টা কৰা হৈছে।

শ্ৰীঅম্বৰীশ লাহিৰী: এই নিগম গঠন হোৱাৰ পাচত যিবিলাক এডভাইজৰী কাউন্সিল আছিল সেইবিলাক কি পৰ্য্যায়ত থাকিব ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (মন্ত্ৰী): এডভাইজৰী কাউন্সিল বিলাকে বিভিন্ন আচনিত উপদেশ দিয়ে থাকিব।

শ্ৰীজগদীশ দাস: এই নিগম বিলাক কোনে পৰিচালনা কৰিব ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (মন্ত্ৰী): এইটো এতিয়াও চৰকাৰৰ বিবেচনাধীন হৈ আছে।

শ্ৰীউপেন সনাতন: চাহ বাগিছাৰ ভিতৰত বহুতধৰণৰ সম্প্ৰদায় আছে। আমাৰ যি বিলাক অনুসুচিত সম্প্ৰদায়ৰ মানুহ চাহ বাগিছাত আছে তেওঁলোকক ম'ৰ ৰেকৰ্ডাৰ্ড বুলি লিষ্ট ভুক্ত কৰি তেওঁলোকক এই সুবিধাৰপৰা বঞ্চিত কৰাৰ চেষ্টা কৰা কথাটো সচানে ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (মন্ত্ৰী): বাগিছাত যদি কোনোবা অনুসুচিত সম্প্ৰদায়ৰ লোক আছে তেখেত সকলে এই সুবিধা পাব।

শ্ৰীউপেন সনাতন: তেনেহলে চাহবাগিছাত অনুসুচিত জাতিৰ মানুহ নাই বুলি তেখেতে কিয় কলে ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (মন্ত্ৰী): নাই বুলি কোৱা নাই।

শ্ৰীসুৰেণ দাস: মন্ত্ৰী মহোদয়ে উত্তৰত কৈছে যে উন্নয়নমূলক বোৰ্ড গঠণ কৰা হব। কিন্তু আমাৰ যিবিলাক এডভাইজৰী কাউন্সিল আছিল সেই বিলাকে চৰকাৰৰ মঞ্জুৰী আদি বিতৰণৰ ক্ষেত্ৰত বা অন্যান্য ক্ষেত্ৰত পৰামৰ্শ দিয়ে। গতিকে এই নিগমক কি ধৰণৰ কতৃত্ব দিয়া হব ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (মন্ত্ৰী): নিগমে বিভিন্ন উন্নয়ণমূলক কামবিলাক চাব আৰু এডভাইজৰী কাউন্সিলে পৰামৰ্শ দি থাকিব।

শ্ৰীআতাউৰ ৰহমান: সাধাৰণতে এই বোৰ্ড বা নিগমৰ কাৰণে বিভিন্ন ঠাইৰ পৰা লোক লোৱা হব লাগে কিয়নো ৰাজ্যখনৰ সকলো ঠাইতে চেগা-চোৰোকাকৈ অনুসুচীত বা জনজাতীয় লোক বাস কৰি আছে গতিকে সেই সেই এলেকাৰ পৰা সদস্য লোৱাৰ বিবেচনা কৰিবনে ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম: বিবেচনা কৰা হব।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা: চাহবাগানৰ কিছুমান সম্প্ৰদায়ৰ লোকক অনুসুচীত জাতি আৰু অন্যান্য পিচপৰা সম্প্ৰদায় বুলি তালিকাভুক্ত কৰিবলৈ এই বিধান সভালৈ অহা এটা দাবীৰ সন্দৰ্ভত মাননীয় সদস্য শ্ৰীউপেন সনাতন ডাঙৰীয়াই তেনেকুৱা লোকক অনুসুচীত আৰু অন্যান্য পিচপৰা বুলি বিবেচনা কৰিব নালাগে বুলি কোৱাৰ পিচতো চৰকাৰে বিবেচনা কৰিছে সচানে ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম: চাহ বাগানৰ বনুৱা সকলক অনুসুচীত আৰু অন্যান্য পিছ-পৰা বুলি তালিকাভুক্ত কৰিবলৈ দিয়া দাবী কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ বিবেচনাধীন হৈ আছে।

শ্ৰীজগদীশ দাস: এইটো কৰপোৰেচন কৰাৰ কাৰণে এডভাইচৰি কাউন্সিলে পৰামৰ্শ দিছিল আৰু সেই মতে এটা প্ৰপাৰ চাৰ্ভে কৰি সেই চাৰ্ভেৰ ওপৰত বেচ কৰি এটা নিগম কৰা হওক আৰু কিছুমান স্বেচ্ছাসেৱকে (ভলেন্টিয়াৰ) নিযুক্তি

দিয়াৰ কথা আছিল যদিও আজি ছয় মাহেও একো কৰা হোৱা নাই এই বিষয়ে মন্ত্ৰী মহোদয়ে এটা বিবৃতি দিবনে ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম : চাৰ্ভে সম্পৰ্কে যিটো জানে এতিয়া চাৰ্ভে কৰাৰ কাৰণ নিগমে ষ্টাইপেণ্ডাৰি ট্ৰেইনিং পাইছে আৰু অতি সোনকালে নিযুক্তি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে।

শ্ৰীঅতুল চন্দ্ৰ শইকীয়া : নিগম বুলিলে আমি সাধাৰণতে কিবা ব্যৱসায় প্ৰতিস্থান আদিকহে বুজো। এইটো কেনে ধৰণৰ নিগম হব ?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম : নিগমৰ যোগেদি উন্নয়নমুলক কাম কৰাৰ বাবে প্ৰচেষ্টা চলোৱা হব।

Re : Offices of S.I./A.S.I, of Schools

Shrimati Renuka Devi Barkataki asked :

*78. Will the Minister, Education be pleased to state—

(a) Where are the offices of the Sub-Inspectors/Assistant Sub-Inspectors of Schools ?

(b) What is the procedure of these officers to visit Schools ?

(c) Where those officers are available for public ?

(d) Whether these officers are entitled to draw T.A. and D.A. in their own circle ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister, Education) replied :

78. (a)—They have no separate office establishment of their own.

(b)—Circles are distributed among Sub-Inspectors of schools. They are to visit schools within their respective circle. Assistant Sub-Inspectors of Schools wherever posted are required to assist the Sub-Inspector of Schools.

(c)—Within the circle and in the office of the Deputy Inspector of schools concerned.

(d)—Fixed T.A. of Rs. 100 P.M. for Sub-Inspector of Schools and Rs. 50 P M. for Assistant Sub-Inspector of Schools. No separate D.A. is admissible.

Smti. Renuka Devi Barkataki : Sir, the Education Minister has stated that there is no separate office establishment for the Sub-Inspectors and Assistant Sub-Inspectors of Schools and in answer to (c) he has stated that they are supposed to be available within the circle. May I know from the Minister whether the Govt. is aware of the fact that no Sub-Inspector is available within the particular circle alloted to him ?

Shri Dulal Chandra Barua : On a point of order Sir. Whether a Minister can distribute betel nut to the officers

sitting in the gallery? During the question hour atleast a Minister should be in his seat and should not act like a child.

Shri Promode Gogoi: The behaviour of the Minister is not proper.

Shri Chatrasing Teron (Minister): I regret it very much sir.

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister): In reply to (c) I have stated within the circle and in the office of the Deputy Inspector of Schools concerned. In this connection I have already replied in answer to another question a few days ago.

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী : এইটো কথা সচা নেকি যে এ-এচ-আই আৰু এচ-আই বিলাকে একে ধৰণৰ কামকে কৰে যদিও দুয়ো জনকে সমান দৰমহা দিয়ে?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : এইটো মই আগতেই কৈছো যে এচ-আই সকলক এ-এচ আই সকলে এচিষ্ট কৰে আৰু দৰমহাও তেওঁলোকৰ যি পে-স্কেল সেই মতেই পায়।

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী : একেটা চাৰ্কোলৰ দায়িত্ব দিয়া হয় একোজন এচ-আই আৰু সেই একেটা চাৰ্কোলকে এ-এচ-আই এজনকো দায়িত্ব দিয়া হয়?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : এইটো কৈছোৱেই যে চাৰ্কোলৰ দায়িত্ব দিয়া হয় এচ-আইক আৰু এ-এচ-আই সকলে সহায় কৰে।

শ্ৰীঅম্বৰীশ লাহিৰী : এচ-আই বা এ-এচ-আই সকলৰ ভিতৰত বিশেষকৈ বড়ো ভাষাৰ আছেনে?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : বড়ো ভাষাৰো আছে।

শ্ৰীঅম্বৰীশ লাহিৰি : কিমানজন আছে জনাব নেকি?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : বেলেগ প্ৰশ্ন কৰিব লাগিব।

শ্ৰীমতী ৰেণুকা দেবী বৰকটকী : এচ-আই সকল সাধাৰণতে কোৱাৰ্টাৰত থাকিব লাগে। উদাহৰণ স্বৰূপে গুৱাহাটী সদৰৰ এচ-আই তেওঁলোকৰ কোৱাৰ্টাৰত থাকিব লাগে। কিন্তু চাৰ্কোলত নথকাৰ কাৰণ কি আৰু থকাৰ কাৰণে নিৰ্দ্দেশ দিছে নেকি নাই?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : তেওঁলোকক থাকিবলে কোৱা হয় কিন্তু এক'মোদেচনৰ অভাৱৰ কাৰণে কেতিয়াবা কেতিয়াবা নাথাকে। যিবিলাকক চৰকাৰী ঘৰৰ ব্যৱস্থা কৰি দিয়া হৈছে তেওঁলোকে পায়েই থাকে।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা : চৰকাৰী ঘৰ পোৱাৰ পিচতো নিজা ঘৰ বা ভাৰা-ঘৰত থকাৰ ফলত চৰকাৰী ঘৰৰ অৱস্থা বেয়া হৈ গৈছে এইটো চৰকাৰে জানেনে?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : তেনেকুৱা স্পেচিফিক কেচ দিলে তদন্ত কৰি চাব পাৰিম।

মৌলানা আবদুল জেলিল চৌধুৰী : এচ-আই এবং এ-এচ-আই পৰিদৰ্শনের জন্য ৰাখা হয় তবে পৰিদৰ্শন গতানুগতিক চলিয়া আছে। বৰ্ত্তমান এই পৰিদৰ্শন বাস্তৱিক কয় বাৰ কৰা হয়? এবং ক্ৰমাগত পৰিদৰ্শনের অভাবে পৰিদৰ্শন ও শিক্ষাৰ মান অবনত হওয়াৰ কথা চৰকাৰ জানেন কি?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰনাথ তালুকদাৰ : অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বিষয়ে বিধান সভাত উত্তৰ দিছিলো।

Re : Namrup Fertiliser etc.

Shri Dulal Chandra Barua asked :

*৭৯. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the Government of Nagaland and Arunachal are claiming Namrup Fertiliser Corporation and Namrup Tharmal project as projects within their territory ?

(b) If so, the reaction of the Government of Assam in this regard ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) replied :

79. (a) & (b)—Government have no information.

Shri Dulal Chandra Barua : Is Govt. aware of the fact that joint survey between Nagaland and Arunachal is going on in that particular area ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Yes Sir. Survey is going on.

Shri Dulal Chandra Barua ; Is the Govt. aware that they are trying to include that portion of our land in their area ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : We have no information, Sir.

Re : Appointment of Teachers in M.E. Schools

Shri Promode Chandra Gogoi asked :

*80. Will the Minister, Education be pleased to state –

(a) Whether there are irregularities in the matter of appointment of teachers in M.E. Schools in the Sibsagar Sub-division by the D.I. office ?

(b) Whether the Government have received any complaint against such irregular appointment ?

(c) If so, what action have been taken by the Government, so far ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister, Education) replied :

80. (a) & (b)—A complaint was received from the Honourable member in this regard, sometime past.

(c)—An enquiry is being made through the Isnpector of Schools concerned and necessary action will be taken on receiving the report.

Undisposed Starred Questions of 13-2-74

Re : Small Farmers Development Scheme

Shrimati Renuka Devi Barkataki asked :

*81. Will the Minister, Agriculture be pleased to state—

(a) What is a Small Farmers Development Scheme ?

(b) Who sponsored these schemes ?

(c) Whether Government propose to introduce these scheme all over the State ?

Shri Upendra Das (Minister, Agriculture) replied :

81. (a)—This Scheme is a special scheme formulated with the objectives of bringing the benefits of modern technology and credit facilities to the Small and Marginal farmers and Agricultural labourers and to improved their economics status. In this State there are at present four (4) composite projects for this purpose (combining programmes of both Small and Marginal farmers and Agricultural Labourers).

(b)—The scheme was sponsored by the Government of India.

(c)—At present there is no such proposal.

Re : Police Commission

Shri Dulal Chandra Barua asked :

*82 Will the Minister, Home be pleased to state—

(a) Whether Government propose to implement the recommendations of the Police Commission set up by the Government few years back ?

(b) If so, What would be the financial involvement ?

(c) Whether Government of India will assist the State Government financially in implementing the recommendation of the Commission ?

(d) If so, what would be the extent of such financial assistance ?

Shri Hiteswar Saikia (Minister of State, Home) replied :

82. (a)—Yes.

(b)—The financial implication is roughly estimated at Rs. 4 crores 17 lakhs per annum over a period of 6 years.

(c)—Government of India will give financial assistance regarding two aspects of the Police Commission's recommendations, e. g., Modernisation of the Police Force and Police Housing.

(d)—This year Government of India have intimated allocation of Rs. 34.25 lakhs for Modernisation Scheme and Rs. 35 lakhs for Police Housing Scheme.

Re : Planning

Shri Lakshmi Kanta Saikia asked :

*83. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether the Fifth Five-year Plan for Assam has since been finalised and if so what is the total allocation ?

(b) What is the Planning Machinery set up in the State ?

(c) What are the steps being considered to make more purposeful and effective Planning ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) replied :

83. (a)—The Planning Commission have tentatively allocated Rs. 463 crores for the State Plan exclusive of the Brahmaputra Flood Control Commission and the Capital Project.

(b)—At the State level there is a State Planning Board with the Chief Minister as Chairman, a Deputy Chairman and three part-time members drawn from the universities. The Secretary of the Planning and Development Department is also the Secretary of the Board. At the Sub-divisional Level Ad-hoc Planning Cells have been set up with non-official members and the Sub-divisional Planning Officers as Secretaries Later. It is proposed to style the Mahkuma parishads elected on adult suff rage as Sub-divisional Planning Councils and Planning and Review Boards as Sub-divisional Planning Boards.

To deal with the problems of Hill areas, a Hill Planning Board under the Chairmanship of the Chief Minister has been set up. The Advisory Councils for Scheduled Castes/Scheduled Tribes (Plains) respectively are also being utilised to advice on the plans for the backward classes.

(c)—To make more purposeful Planning and implementation the following amongst other steps are being taken :

(1) Sub-divisional Plans are being prepared as essential components of the State Plan.

(2) A detailed Hill Areas Plan has already been prepared and exercises for preparation of similar plans for Scheduled Castes/Scheduled Tribes (plains) are also underway,

(3) All Departments have been advised to prepare Action Calendars for the year and compile quarterly Progress Reports on the bais of which reviews on implementation can be done.

(4) Assessment of scarce material requirements have been initiated.

(5) The Evaluation Machinery is being reactivated.

(6) Master Plans for irrigation, power and roads are being prepared.

(7) For power and industry development particularly, the use of consultants is being encouraged.

(8) Corporations are proposed to be set up for different sectors both for speedy implementation and to facilitate utilisation of institutional finance.

(9) A State Level Coordination Committee on Institutional Finance has been set up to process programmes in which institutional credit has to be utilised.

(10) Directions have been given for reviewing the strength of administrative and technical cadres to meet the requirements of the plan and some structural changes in the administrative machinery are under consideration to help purposeful plan implementation.

(11) Directions have been given for strengthening the land reforms machinery to ensure implementation within a specific time span.

(12) The Co-operatives are being revitalised.

(13) A new integrated Department of Irrigation, has been set up and the P. W. D. bifurcated into two wings to deal with roads and buildings, respectively.

(14) Streamlining of procedures and review of delegation of powers is contemplated.

(15) Special emphasis is being placed on the core sectors of agriculture, irrigation, power and industries for which detailed strategies are being worked out.

Re : Posts of Commissioners

Shri Dulal Chandra Barua asked :

*84. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) The number of posts of Commissioners in State till date ?

(b) The names of officer holding the posts (Name of the incumbents holding such posts and also the period of holding be furnished) ?

(c) What is the financial involvement in maintaining such high posts monthly ?

(d) The purpose for which these posts with super-time scale of pay were created ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chif Minister) replied :

84. (a)—There are at present four Commissioners viz :

(1) Financial Commissioner and Secretary to the Government of Assam, Finance Department.

(2) Commissioner for Agricultural Production and Rural Development and (Special Secretary to the Government o Assam in the Departments under Chief Secretary, Assam).

(3) Commissioner of Hills Division.

(4) Commissioner of Plains Division.

(b)—Name of incumbent	Period of holding the post.
1) Shri R. S. Paramasivan, I. A. S.	From 2nd June 1972 to date.
2) Shri B. K. Bhuyan, I. A. S.	From 30th June, 1973 (AN) to date.
3) Shri B. W. Roy, I. A. S.	From 16th December 1970.
4) Shri B. Dowerah, I. A. S.	From 1st February, 1973 to date.

(c)—The total financial involvement in maintaining the posts is Rs. 10,500 P. M. approximately.

(d)—These posts are created on All India pattern under I. A. S. (Fixation of cadre strength) regulation 1955 and having regard to the exigencies of the administration in the State.

Re : Arrest of Shri Maiz Paramanik

Shri Abdul Hannan Choudhury asked :

*85. Will the Minister, Home be pleased to state—

(a) Whethre it is a fact that one Shri Maiz Paramanik was arrested by the O.C. Tarabari on 25th July 1973 and if so, why ?

(b) Whether it is also a fact that he had been mercilessly beaten by the Police after his arrest ?

(c) Whether there is any enquiry made about the incident ?

(d) If so, what is the result of the enquiry ?

Shri Hiteswar Saikia (Minister of State, Home) replied :

85. (a)—Yes. Shri Mayez Paramanik was arrested on 25th

July 1973 by Police in connection with a case registered under Section 379/411 I. P. C.

(b)—It is a fact that he was beaten by Police after his arrest.

(c)—Yes.

(d)—On the basis of the report of enquiry made by Sub-Divisional Police Officer, the Officer in charge of Tarabari Police Station and two Constables have been ordered to be proceeded against.

Calling Attention

শ্ৰীমতী ৰেণুকা দেৱী বৰকটকী : চাৰ, অসম বিধান সভাৰ প্ৰক্ৰীয়া আৰু কাৰ্য্য-পৰিচালনাৰ নিয়মাৱলীৰ ৫৪ নং নিয়ম অনুসৰি ১৯৭৪ চনৰ ৬ জানুৱাৰী তাৰিখৰ দৈনিক অসম্ কাকতত প্ৰকাশিত "অধিক দামত ধান কিনি ব্যাপক ভাবে বাহিৰলৈ চোৰাং চালান" শীৰ্ষক বাতৰিটোলৈ যোগান মন্ত্ৰীৰ মনোযোগ আৰ্কষণ কৰিব বিচাৰিছো ।

শ্ৰীগজেন তাঁতি (যোগান মন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭৪ চনৰ ৬ জানুৱাৰী তাৰিখে প্ৰকাশিত দৈনিক অসম বাতৰি কাকতৰ "অধিক দামত ধান কিনি ব্যাপকভাবে বাহিৰলৈ চোৰাং চালান" শীৰ্ষক বাতৰিটোৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ হৈছে । বাতৰিটোত দোষাৰোপ কৰা হৈছে যে কামৰূপ আৰু গোৱাল-পাৰা জিলাত এচাম ব্যৱসায়ীয়ে সংঘবদ্ধভাৱে ধানৰ চৰকাৰী খৰিদ মূল্যতকৈ অধিক দামত ধান কিনি ট্ৰাক আৰু নাৱেৰে পশ্চিমবঙ্গ, ভূটান আদি ঠাইলৈ পঠাবলৈ চেষ্টা কৰিছে । বাতৰিটোত পুনৰ দোষাৰোপ কৰা হৈছে যে যোগান আৰু আৰক্ষী বিভাগৰ বিষয়াসকলে তেনেধৰণৰ কাৰ্য্যকলাপ বন্ধ কৰিবলৈ উচিত ব্যৱস্থা লোৱা নাই ।

উক্ত বিষয়টো চৰকাৰে তদন্ত কৰিছিল আৰু তদন্ত খবৰ তলত দিয়া-ধৰণে উল্লেখ কৰা হ'ল ।

যিহেতু ধুবুৰী মহকুমাত কম উৎপাদন হয় গতিকে খোলা বজাৰত আইন-মতে বিক্ৰী হব পৰা কমপৰিমানৰ ধানৰ দাম অধিক উৎপাদন হোৱা ঠাইৰ বজাৰৰ দামতকৈ বেছি হবই । সেই কাৰণেই ধুবুৰী মহকুমা, গোৱালপাৰা মহকুমা আৰু কোকৰাঝাৰ মহকুমাক চৰকাৰে লগলগাই এটা অঞ্চলত সংশ্লিষ্ট কৰিছে যাতে খোলা বজাৰৰ ধানৰ দাম এই তুখন নাটনিপৰা ঠাইত বেছিকৈ বৃদ্ধি নহয় ।

বৰ্ত্তমান চৰকাৰৰ অনুমুদিত নিৰিখত কোকৰাঝাৰ মহকুমাৰ পৰা ধুবুৰী মহকুমালৈ ধানৰ সৰবৰাহ হয় । আৰু এই নিৰিখ ধান হিচাবে ২ (দুই) কুইন্টল আৰু চাউল হিচাবে ১½ (ডেৰ) কুইন্টল । আৰক্ষী বা যোগান বিভাগৰ বিষয়া-সকলে ঘোচ খাই এই সংক্ৰান্তত বেআইনী কামবিলাকৰ প্ৰতি ইচ্ছাকৃত ভাবে চকু মুদি থকাৰ বাতৰি চৰকাৰৰ দৃষ্টিগোচৰ হোৱা নাই । বাতৰিত দোষাৰোপ কৰা মতে কোনো চৰকাৰী কৰ্মচাৰীয়ে ঘোচ খোৱাটো ধৰা পেলাব পাৰিলে চৰকাৰে তেনে বিষয়াৰ বিপক্ষে অতি কঠোৰ ব্যৱস্থা লবলৈ অকনো কুণ্ঠাবোধ নকৰে ।

খোলা বজাৰৰ ধানৰ দাম যিমান পৰা যায় কমাই ৰাখিবৰ বাবে ধুবুৰী

মহকুমাৰ কাৰণে বহুপৰিমানৰ চাউল নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে যাতে ইয়াৰ ফলত খোলাবজাৰৰ চাউলৰ ওপৰত বেছি হেঁচা নপৰে।

ইয়াৰ উপৰিও বাতৰিত উল্লেখিত ঠাইসমূহ যোগান বিভাগ আৰু সঞ্চালকৰ উচ্চতম বিষয়াসকলে নিজে পৰিদৰ্শন কৰিছে আৰু সংশ্লিষ্ট যোগান কৰ্মচাৰীসকলক বাতৰিত উল্লেখ কৰা ধৰণে বে-আইনী কাৰ্য্য বন্ধ কৰিবৰ কাৰণে চোকা নজৰ ৰাখিবলৈ কোৱা হৈছে।

এই বিষয়াসকলৰ নিজা তদন্তৰপৰা বাতৰিকাকতত উল্লেখ কৰা অভিযোগসমূহ সত্য বুলি প্ৰমাণিত হোৱা নাই, পশ্চিমবঙ্গ, ভূটান আদি ঠাইলৈ বহুপৰিমানৰ ধান বে-আইনীভাবে যোৱা কথাটোৰ প্ৰমাণ নাই। বৰ্ত্তমান খবৰ পোৱামতে পশ্চিমবঙ্গৰ গাওঁবিলাকত বিক্ৰী হোৱা ধানৰ দাম ওচৰৰ অসমৰ গাওঁত বিক্ৰী হোৱা ধানৰ দামতকৈ কম। গতিকে এইটো দেখা-শুনা কথা যে এনে পৰিস্থিতিত অসমৰ পৰা ব্যৱসায়ীয়ে পশ্চিমবঙ্গলৈ ধান নিয়াৰ উৎসাহ নেপায়।

গতিকে যদিও ধুবুৰী মহকুমাৰ দৰে কোনো কোনো কম উৎপাদন হোৱা ঠাইত ধান বেছি দামত বিক্ৰী হলেও ইয়াৰ কাৰণ বাহিৰলৈ ব্যৱসায়ীয়ে চোৰাং চালান কৰা বাবে নহয়।

যেই নহওক, চৰকাৰে পৰিস্থিতিৰ প্ৰতি সতৰ্ক দৃষ্টি ৰাখিছে আৰু খোলা-বজাৰৰ মূল্য হ্ৰাস কৰিবলৈ সম্ভৱপৰ চেষ্টা কৰিছে।

শ্ৰীমতী ৰেণুকা দেৱী বৰকটকী : অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এটা স্পষ্টীকৰণ বিচাৰিছো, অসমত ধান বেছা মানুহতকৈ ধান কিনি খোৱা মানুহৰ সংখ্যা বেছি। যি সময়ত বেপাৰীবোৰে ধানৰ দাম বঢ়াই দিয়ে সেই সময়ত অসমৰ মানুহে ধানৰ মোনে ৪৫-৫০ টকা পৰ্য্যন্ত দি কিনি খাব লগা হয়। গতিকে এই মানুহখিনিয়ে যাতে চৰকাৰী নিৰিখত ধান কিনি খাব পাৰে তাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিবনে ?

শ্ৰীগজেন তাঁতী (যোগান মন্ত্ৰী) : তেনে খবৰ পালে ব্যৱস্থা কৰা হব।

শ্ৰীমতী ৰেণুকা দেৱী বৰকটকী : কি ব্যৱস্থা কৰিব সেই কথা আমাকো জনালে ভাল হয়, আমিও ৰাইজক কব পাৰিম।

শ্ৰীগজেন তাঁতী : প্ৰশ্নৰ উত্তৰত কোৱা হৈছে যে ধুবুৰীত যথেষ্ট পৰিমানৰ বস্তুৰ যোগান ধৰা হৈছে আৰু নগৰৰ যত ফেয়াৰ প্ৰাইচ চপ আছে তাৰ যোগেদিও বস্তুৰ যোগান ধৰা হৈছে।

শ্ৰীমতী ৰেণুকা দেৱী বৰকটকী : ধুবুৰী তেখেতে ডেফিচিত এৰিয়া বুলি কৈছে। কামৰূপ আৰু নগাওঁ জিলাও বান বিধ্বস্ত এৰিয়া, কিন্তু ডেফিছিট এৰিয়া বুলি ধৰা নাই। যি ঠাইত ধান নাই বা যি ঠাইৰ মানুহে ধান কিনি খাব লগা হৈছে সেই ঠাইৰ মানুহে ২৮ টকা বা ৭০ টকাৰ মুল্যত যাতে ধান কিনি খাব পাৰে তাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিছেনে ? বা সেই ঠাইৰ মানুহে কৰপৰা ধান কিনাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিছে ?

শ্ৰীগজেন তাঁতী (মন্ত্ৰী) : চৰকাৰৰ মজুদ ভড়ালৰ পৰা কিনা ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিছে।

শ্ৰীমতী ৰেণুকা দেৱী বৰকটকী : ৰাইজে ধান বিচাৰিলে ৭০ টকা মূল্যত কোন ভড়ালৰ ৰপা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে ?

শ্ৰীগজেন তাঁতী (মন্ত্ৰী) : চৰকাৰী ভড়ালৰ পৰা, ৭০ টকাতকৈ অৱশ্যে অলপ বেছি পৰিব ।

Matter under Rule 301

ডাঃ ৰবীন্দ্ৰ কুমাৰ গোস্বামী : অধ্যক্ষ মহোদয়, অসম বিধান সভাৰ প্ৰক্ৰিয়া আৰু কাৰ্য্য পৰিচালনাৰ নিয়মাৱলীৰ ৩০১ নং নিয়ম অনুসৰি ১৯৭৪ চনৰ ৪ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখৰ দৈনিক জনমভূমি কাকতত প্ৰকাশিত "সৰিয়হৰ মূল্য" শীৰ্ষক বাতৰিটো উত্থাপন কৰিব খুজিছো ।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ অসমত সৰিয়হ নোহোৱাকৈ নাথাকে । এইবাৰ অসমত পৰ্য্যাপ্ত পৰিমানৰ সৰিয়হ হৈছে বুলি কোৱা হৈছে । কিন্তু যিবিলাক খেতিয়কে সৰিয়হ খেতি কৰিছে তেওঁলোকে আশা কৰা মতে দাম পোৱা নাই । এই ক্ষেত্ৰত সৰিয়হৰ বজাৰক কিছুমান ব্যৱসায়ী লোকে তেওঁলোকৰ লীলাভূমিত পৰিণত কৰিছে । কিছুদিনৰ আগতে সৰিয়হৰ দাম কুইন্টল ৩৫০ টকা আছিল । কিন্তু হঠাতে ৩৫০ টকাৰ পৰা ১৭৫ টকা হৈছে, কিন্তু মিঠাতেলৰ দাম সেই অনুপাতে কমা নাই । এতিয়া যি দামত বজাৰত সৰিয়হ বিক্ৰী কৰা হৈছে সেই দামত সৰিয়হ কিনি মিঠাতেল বিক্ৰী কৰিলে লিটাৰত পাচঁ টকাৰ বেছি হব নোৱাৰে । কিন্তু বৰ্ত্তমান অসমৰ বজাৰত মিঠাতেল ৭½ টকাৰ পৰা ১০ টকালৈ বিক্ৰী কৰা হৈছে । ইয়াৰ পৰাই ব্যৱসায়ী সকলৰ প্ৰকৃত স্বৰূপ ওলাই পৰিছে । যি সময়ত মিঠাতেলৰ দাম ১৫ টকা আছিল সেই সময়ত কোৱা হৈছিল যে সৰিয়হৰ দাম বেছি হৈছে আৰু বেছি দামত সৰিয়হ কিনিব লগা হোৱা বাবে তেলৰ দাম বাঢ়িছে । কিন্তু যি সময়ত সৰিয়হৰ দাম কমিছে সেই সময়ত কিয় মিঠাতেল এটা যুক্তি সংগত দামত বিক্ৰী কৰিব পৰা নাই ? তাৰ কাৰণ হল এই সকল ব্যৱসায়ীৰ অতি লাভখোৰ মনোবৃত্তি । ব্যৱসায়ী সকলৰ পাক চক্ৰৰ কাৰণে বজাৰত সৰিয়হৰ মূল্য কমিছে যাৰ ফলত খেতিয়কে কম মূল্যতে ব্যৱসায়ী সকলক সৰিয়হ বিক্ৰী কৰিবলৈ বাধ্য হৈছে আৰু ব্যৱসায়ী সকলে কম দামতে সৰিয়হ কিনি মজুত কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে । এইটোৰ পৰাই এই কথাই স্পষ্ট হৈ পৰিছে যে কম দামত সৰিয়হ কিনি মজুত কৰি লৈ পিচত বজাৰত সৰিয়হৰ দাম বেছি হৈছে বুলি কৈ মিঠাতেলৰ দাম বঢ়াই দিব । ব্যৱসায়ী সকলৰ এই কৌশল আৰু ষড়যন্ত্ৰ ব্যৰ্থ কৰিবলৈ চৰকাৰে কি ব্যৱস্থা লৈছে আমাক চৰকাৰে জনাবনে ?

এই খিনিতে উল্লেখ কৰিব পাৰি যে যিসকলে সৰিয়হ খেতি কৰে তেওঁলোকে যেতিয়া সৰিয়হৰ উচিত মূল্য পোৱা নাই বা নাপাব তেওঁলোকে তেতিয়া আগলৈ সৰিয়হৰ খেতি কৰিবলৈ এৰি দিব । এই কথাও মনত ৰখা উচিত হব যে অসম খন সৰিয়হৰ ক্ষেত্ৰত এখন ঘাটি ৰাজ্য । গতিকে সৰিয়হ বৃদ্ধি বা সৰিয়হ খেতি সম্প্ৰসাৰণ কৰিবলৈ হলে যিসকল লোকে সৰিয়হ খেতি কৰে তেওঁলোকৰ প্ৰতি চৰকাৰে উচিত মনোযোগ দিয়া উচিত হব বুলি মই ভাবো ।

শ্ৰীগজেন তাঁতি (যোগান মন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা ১৯৭৪ চনৰ ৪ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে দৈনিক জনমভূমি বাতৰি কাকতৰ সৰিয়হৰ মূল্য" শীৰ্ষক সম্পাদকীয়টোৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ হৈছে ।

এইটো সঁচা যে সৰিয়হৰ মূল্য আজি কিছুদিনৰ আগতে যিমান আছিল তাতকৈ কমি গৈছে ।

এইটো কথাও সচা যে সৰিয়হৰ মূল্য কমি যোৱাৰ লগে লগে মিঠাতেলৰ দামো কমি গৈছে। যেইহওক বজাৰত ওলাব ধৰা সৰিয়হৰ পৰিমান অনুযায়ী মিঠাতেল দাম কমি যোৱা নাই।

কিন্তু সৰিয়হৰ মূল্য অনুযায়ী মিঠাতেলৰ মূল্য কমি যোৱা নাই বুলি কোৱাটো উচিত নহব। অৰ্থাৎ এইটো শুদ্ধ নহয় যে মিঠাতেলৰ দাম যিমান কমিছে তাতকৈ সৰিয়হৰ দাম বেছিকৈ কমিছে।

বজাৰত যথেষ্ট পৰিমানে সৰিয়হ ওলোৱা স্বত্বেও তুলনামূলক ভাবে সৰিয়হৰ দাম বেছি হৈ উঠাৰ কাৰণ বিহাৰ আদি ঠাইত যোৱা কেইবছৰৰ তুলনাত সৰিয়হ শেহতীয়াকৈ চপোৱা হৈছে বুলি জনা গৈছে। অসমৰ বাহিৰত পশ্চিম বঙ্গলৈ ৰাস্তাইদি বহুপৰিমানৰ সৰিয়হ গৈছে কিন্তু পাহত আন প্ৰদেশ বিলাকৰ পৰা অসমলৈ বহুপৰিমানে সৰিয়হ আৰু তেল আহে।

চৰকাৰে অসমৰ বাহিৰলৈ সৰিয়হ পঠোৱাৰ ওপৰত বাধা আৰোপ কৰা কথাটো বিবেচনা কৰিছে কিন্তু ৰাজহুৱা স্বাৰ্থত এনেধৰণৰ বাধা আৰোপ এতিয়া লৈকে কৰা নাই।

বাতৰি কাকতৰ সম্পাদকীয়ত বুজাব খোজা হৈছে যে ব্যৱসায়ীয়ে অধিক দামৰ আশাত মজুত ৰখাৰ কাৰণে মিঠাতেলৰ দাম যথেষ্ট পৰিমানে কমা নাই। কিন্তু এইটো সঁচা নহয়।

ব্যৱসায়ীয়ে অধিক দামৰ আশাত মজুত কৰি কৃত্ৰিম নাটনি সৃষ্টি কৰিব খোজা চেষ্টা প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ স্থানীয় চৰকাৰী বিষয়াক মিঠাতেলৰ ক্ষেত্ৰতো লাভখোৰ আৰু মজুতকাৰী ব্যৱসায়ীৰ বিপক্ষে Assam Food stuffs (Prohibition of withholding from Sale) Control order ৰ আইন অনুযায়ী ব্যৱস্থা লবলৈ চৰকাৰে চোকা নিৰ্দ্দেশ দিছে।

ব্যৱসায়ীসকলে আন সকলো তেলৰ গুটি আৰু তেলৰ ষ্টক প্ৰকাশ কৰিবৰ কাৰণে স্থানীয় বিষয়াক ভাৰত প্ৰতিৰক্ষা আইন অনুযায়ী আদেশ জাৰি কৰিবলৈ কোৱা হৈছে। আৰু এই আদেশ সফল কৰিবলৈ তেওঁলোকক সঘনাই আকস্মিক খানাতালাচ পৰীক্ষা আৰু তেল আৰু তেলৰ গুটিৰ সংক্ৰান্তৰ নথিপত্ৰ সমূহৰ ষ্টক পৰীক্ষা কৰিবলৈ কোৱা হৈছে। আইন ভঙ্গকাৰী সকলৰ বিপক্ষে কঠোৰ ব্যৱস্থা লবলৈ কোৱা হৈছে।

গতিকে ইয়াৰ দ্বাৰা স্পষ্ট হৈছে যে চৰকাৰে লাভৰ আশা আৰু মজুত ৰখাৰ বিপক্ষে সকলো ব্যৱস্থা হৈছে। আশা কৰা যায় যে ওপৰত উল্লেখ কৰা ব্যৱস্থা অনুযায়ী মিঠাতেলৰ দাম স্থিতাবস্থাত ৰাখিবলৈ সক্ষম হব।

নাটনি পৰা সময়ত যাতে ন্যায্য পৰিমানে সৰিয়হ প্ৰয়োজন অনুযায়ী যোগান ধৰিবলৈ চৰকাৰে সৰিয়হ কিনাৰ কথাটো বৰ্ত্তমান চৰকাৰৰ বিবেচনাধীন হৈ আছে।

শ্ৰীআতাউৰ ৰহমান: মই স্পষ্টীকৰণ বিচাৰিছো। সৰিয়হ চৰকাৰে এঠাইৰ পৰা এঠাইলৈ নিয়াত বাধা নিষেধ আৰোপ কৰিছে। কিন্তু চৰকাৰে যিটো বাধানিষেধ আৰোপ কৰিছে সেইটো চৰকাৰী বিষয়া সকলে উলাই কৰি আহিছে। মই দৃষ্টান্ত স্বৰূপে কব বিচাৰিছো যে তেজপুৰ মহকুমাৰ পৰা সৰিয়হ বাহিৰলৈ যাবলৈ নিদিয়ে যদিও একেটা মিলকে তেল কৰিবৰ কাৰণে সৰিয়হ দিয়াৰ কাৰণে

তেওঁলোকে সৰিয়হ নপথাই তেল উলিয়াই বাহিৰলৈ পঠাই আছে। এইটো কথা মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে ?

শ্ৰীমতী ৰেণুকা দেৱী বৰকটকী : সিদিনা মুখ্য মন্ত্ৰীয়ে এটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰত কৈছিল যে সৰিয়হ চৰকাৰী মেচিনাৰীৰ দ্বাৰা প্ৰকিয়ৰ কৰা হব। মই জানিব বিচাৰিছো যে সৰিয়হৰ প্ৰকিয়ৰৰ কাৰণে চৰকাৰৰ যি মেচিনাৰী আছে অৰ্থাত এফ চি আই বা এপেক্স মাৰ্কেটিঙক চৰকাৰে কিবা নিৰ্দ্দেশ দিছিলনেকি ?

ডা: ৰবীন গোস্বামী : মাননীয় সদস্য শ্ৰীআতাউৰ ৰহমান ডাঙৰীয়াই যিটো অভিযোগ কৰিছে সেইটোৰো মোৰ স্পষ্টীকৰণ আছিল। এই কথা চৰকাৰে জানে-নেকি যে এই নিৰ্দ্দেশ তেজপুৰৰ আগৰ উপায়ুক্ত জনে দি আছিছে ?

শ্ৰীগজেন তাঁতী : তেজপুৰৰ যিটো কথা কৈছে সেইটো অনুসন্ধান কৰিব লাগিব। কাৰণ এই বিষয়টো মই নাজানো। শ্ৰীমতী ৰেণুকা দেৱী বৰকটকীয়ে যিটো কথা কৈছে মুখ্যমন্ত্ৰীয়েও এই কথা কৈছে যে এই বিষয়ত ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা হৈছে। কিন্তু ৰাজহুৱা স্বাৰ্থৰ খাতিৰত মই এইটো ঘোষণা কৰিবলৈ বিচৰা নাই। আৰু মাননীয় সদস্য শ্ৰীগোস্বামী ডাঙৰীয়াই এটা তেজপুৰৰ পাৰটিকুলাৰ কেচৰ কথা কৈছে। মই এইটো অনুসন্ধান কৰিম। সৰিয়হৰ মভমেণ্টৰ ক্ষেত্ৰত অসমৰ ভিতৰত কোনো ৰেচটিকচন নাই কিন্তু বাহিৰলৈ যোৱাত ৰেচটিকচন আছে।

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰয় প্ৰধানী : সৰিয়হৰ দাম চৰকাৰে বান্ধি দিছেনেকি ?

শ্ৰীগজেন তাতী : সৰিয়হৰ দাম চৰকাৰে বান্ধি দিয়া নাই।

ডা: ৰবীন গোস্বামী : তেজপুৰৰ কেচটো মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুসন্ধান কৰি জনাবনে ?

শ্ৰীগজেন তাতী : হয়, মই অনুসন্ধান কৰি জনাম।

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰীকা : সৰিয়হৰ দাম চৰকাৰে বান্ধি নিদিয়াৰ ফলত আৰু সৰিয়হৰ মভমেণ্টত অসমৰ ভিতৰত ৰেচষ্টিকচন কৰাৰ ফলত নগাওঁ জিলাৰ খেতিয়ক সকলে সৰিয়হৰ দাম পোৱা নাই এই কথা মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে ?

শ্ৰীগজেন তাতী : অপমৰ ভিতৰতে ৰেচট্ৰিকচন কৰা বুলি কোৱা নাই। অসমৰ বাহিৰলৈ যোৱাতহে ৰেচট্ৰিকচন কৰা বুলি কোৱা হৈছে।

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰীকা : নগাওঁ জিলাত এই ৰেচট্ৰিকচনটো কৰা হৈছে।

শ্ৰীগজেন তাতী : মই এইটো খবৰ কৰিম।

শ্ৰীবিজয় শৰ্মা : মই সুধিব খুজিছো যে সুদৰ কানপুৰৰ পৰা আহি খাৰুপেটীয়াত সৰিয়হ কিনি ৰেলত বোজাই কৰি সৰিয়হ বাহিৰলৈ নিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰাটো মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে ?

শ্ৰীগজেন তাতী : খাৰুপেটীয়াৰ খবৰটো মোৰ হাতত নাই। এইটো কথা ঠিক যে ভাৰতৰ ভিতৰত অসমতেই সৰিয়হ আগতীয়াকৈ হয়। সেই কাৰণেই বহুত সৰিয়হ বাহিৰলৈ ওলাই যায়। ভাৰতৰ বাকী অংশৰ সৰিয়হ মে মাহত ওলায়। তাৰ পিচত আমাৰ ইয়ালৈ অনা হয়।

শ্ৰীবিজয় শৰ্মা : অসমত কিমান পৰিমানৰ সৰিয়হ উৎপন্ন হয় আৰু কিমান পৰি-মানৰ সৰিয়হ বাহিৰলৈ ওলাই যায় সেইটো হিচাব আছেনে ?

শ্ৰীগজেন তাতী : কিমান পৰিমানৰ সৰিয়হ বাহিৰলৈ যায় সেইটো হিচাব মোৰ হাতত নাই। আমাৰ প্ৰয়োজনীয় সৰিয়হৰ এক তৃতীয়াংশ আমাৰ ইয়াত উৎপন্ন হয় বুলি মোৰ হাতত খবৰ আছে।

Ruling by the Speaker

Mr. Speaker : On 12.2.74 Shri Dulal Ch. Baruah and Shri Soneswar Borah tabled an adjournment Motion under Rule 56 of the Rules of Procedure and conduct of Business in the Assam Legislative Assembly to discuss the situation arising out of killing of a police man by violent demonstrators in Goalpara in the morning of 11th Feb., 1974. Both the Adjournment Motions were on the same subject and Shri Baruah's notice was earlier in point of time and accordingly Shri Baruah was allowed to speak on the admissibility of the Motion Speaking on the admissibility of the motion Shri Baruah has contended that all the requirements of the rules have been complied with and therefore the motion should be admitted. He has also referred to page 432 of Practice and Procedure of Parliament by Kaul and Shakdher to reinforce his argument that the matter was of great public importance although there has been no mention in the pages referred to that killing of a person as a result of violent demonistration of due to lathi-charge or firing constitues a matter of such great public importance that interruption of normal business of the House is justified. Shri Baruah has further contended that the subject matter of the motion was linked with other questions—question relating to the integrity of the State, Assamisation etc. I shall deal with these points a little later.

Coming to the adjournment motion it may be mentioned that in the past, adjournment motion on such subject were tabled in many Indian Legislatures, Lok Sabha and in our own Legislature as pointed out by the hon. Minister, Parliamentary Affairs, but everywhere such motions were disall wed because the subject matter of the motion does not involve more than ordinary administration of law order. In the present case the facts appear to be that the Demonstretors manhandled a Magistrate on duty and assaulted the police party injuring severely two constables and one of them later succulled to his injuries. When the situation became out of control, the Magistrate declared the assembly unlawful and ordered the police to dipurse the mob. After warning when the police resorted to lathi charge,

the Demonstrators bec e violent where upon police had to resert to firing. It therefore transpires that shooting had to be reserted to in the maintenance of law and order. The circumstances in which the police constable was killed also involve no more than law a order question. Having given a good deal of thought to the several points urged in favour of admitting this motion I have come to the conclusion that the matter as such is not a fit subject for adjournment motion. There has also been suggestions that this matter should be discussed in secret. But as far as the adjournment motion is concerned, it may be stated that when it is not a fit subject for an adjournment motion to discuss openly, it is equally unfit to discuss in secret I therefore disallow the motion.

As regards the point regarding integrity of the State mentioned by Shri Baruah he may bring a substantive motion on the statement made by the hon. Chief Minister yesterday about the incident. The Chief Minister has informed the House that the situation was under control and I am sure any delay of a day or a few days in discussing the subject will not interfere with the fair debate of the question. It is for the House to decide as to the manner in which such discussion would be desireable.

Annauncement by the Hon' Speaker

Mr. Speaker : Now, about the secret session. There was a motion moved by Shri Gaurishankar Bhattacheryya and Shri Dulal Chandra Barua. Rule 188 of the Rules of procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly provides that "On a request being made for a secret sitting of the Assembly by any member the Speaker, in consultation with the Leader of the House, will decide necessity of such a sitting and if it so decided, fix a day or part thereof for sitting of the Assembly in secret".

I would like to know the opinion of the Chief Minister.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : We have no objection.

Mr. Speaker : Then we have to decide the date.

Shri Syed Ahmed Ali (Minister) : It is better to fiix at the Business Advisory Committee.

Shrimati Renukadevi Borkotoki : Do we require a motion for such discussion ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister) : Under rule a motion is to be tabled for such discussion.

Mr. Speaker : The Chief Minister will speak about the Secret Session.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Sir, we agreed on a clear understanding that a motion is to be tabled and on that motion the Secret Session will be held.

Mr. Speaker : Now, item No. 4. Shri Dulal Chandra Barua will speak. How long you will take. because today time will be rationed.

Debate on the Governor's Address

*Shri Dulal Chandra Barua : Mr. Speaker Sir, I have heard attentively the debate on Governor Address by members of both sides of the House.. To me the Governor Address is nothing but a stereotyped calender. The only change there to be found is the change of date and time. There is no mention about any change of out look of the Govt. in respect of economic prosperity of the State. The Governors address appears to me a confusing one. I think the Governor himself is confused about his own address. We expected that the Governor will speak about the various problem the state is faring and will give us a definite picture about the economic upliftment of the State. Sir, it is a great disappointment to us as we found no mention made in his address about it. His Address has become more or less a conventional one and we as a matter of convention listen to it without caring anything materially. The Governor wanted to take credit for shifting of the capital to Dispur temporarly. Sir, it is a fact that when the new State has been created there is no point staying in others' place. We must have our own capital where-aver it may be and there is no point for taking credit for that. The Governor is silent about the expenditure involved for the construction of the capital. What was the target and what was actually spent for the construction, nothing has been touched upon. To my information more

*Speech not corrected

than 12 crores of rupees have already been spent. With this money in the permanant site the lay out could have been completed had there been proper planning. Sir, we have reports of corruption, nepotism etc. going on here in Dispur I do not like to go into the deatails of it. The otherday the Minister incharge of P. W. D. said about the quantity of cement procured for the construction. To our information about half of the cement has been transported to some-other places and sold in black market. In matters of purchasing furniture by G.A.D. I have come to know many things about it. I feel Sir, for the betterment of the State as well as to keep the prestige of the Chief Minister there should be a probe into this matter.

Sir, the Governor is completely silent about the accommodation provided to the employees. It is surprising to see that no mention is made in his address about the accommodation given to the employees when he wanted to take credit for the shifting of the capital. The Grade III and Grade IV employees are in great hardship for want of proper accommodation. They are to work hard and I do not understand how the Governor lost sight of it. I have seen the condition under which the people are working in the Capital. It will tell upon the efficiency of the people. Another important factor the Governor has forgotton. That is about provision of education of their children. Are we not responsible for providing opportunity for the education of their children ? The shifting of capital is our thing and therefore we should not allow their children to suffer. In the name of shifting of capital if the children suffer, it will be most unfortunate. I do not know why till today no facilities for education were offerred to the people. I hope and believe that the Govt. will take steps in this respect.

Sir, an anomaly has been created in the matter of distribution of quarters. Discontenment is going on in the minds of the staff. The Chief Minister, I hope will take proper steps on this point. Unless the people are satisfied their efficiency will be hampered. Provision of accommodation to a certain limit is our responsibility and we are to provide it.

Sir, about the permanant capital the Govt. is not in a position to state anything. My friend has mentioned yesterday in course of his speech about it. Whether Govt. of India will give some financial assistance is unknown to us. Delay in such matters is dangerous. We should make out a case and move the Govt. of India. Selection of permanant site should be done immediately. Capital should not be a political question. It is not meant either for me or for the Chief Minister. It is for the people of Assam. Washington is meant for thousand years and not for one or two days. Chandrigarh is meant for some hundreds of years and therefore it should not be decided upon any political consideration. We should build up our capital like Punjab and Orissa. We must get money for construction of the permanant capital, because the creation of Meghalaya is done by the Govt. of India. The people of Assam did not want it. The Govt. of India has imposed it on us and therefore they should give sufficient facilities to build up the capital.

Sir, the Governor is completely silent about the 14 days continous strike by the employees. Due to the strike the entire machinery of the Govt. was paralysed. Is it not an epoch making and eventful event in the annal of the history of Assam ? Why then it was not mentioned in the Governor's Address ?

I want to know categorically. Another important aspect is about planning. I do not like to be critical. As far as possible I shall try to be constructive in my deliberations. Now-a-days planning is confined to paper only. At the time of making plan we generally forget about the human elements, about the people, for their betterment. That consideration is not there at all. The basic thing in planning is the input and output theory. In our planning that theory has not been taken into consideration. We are allotting funds but in what way the money is to be spent that is not there. We have a big planning board with the Chief Minister as the Chairman. I have full respect to the officers at the top, but are they acquainted with the problems of out State about the problems of Shri Sarat

Chandra Sinha or Dulal Barua's family or about the problems of the common villagers in the interior. No, they are not. 90% of the officers are not acquainted with the problem of out State. Then you can imagine what will be the planning for Assam. The Governor in his address stated "In order to improve the economy of the State as a whole, the State Government has laid great stress on sound and meaningful planning and the effective implementation of the Five year Plans. Great emphasis has been laid on the fuller untilisation of the Fourth Plan Outlay this year, it being the final year of the Fourth Plan." Are we to understand that there was no meaningful planning during the last two decade or so. The Fourth plan would be over by 31st March, 1974. The Chief Minister made a statement yesterday. I pity him because he has been misguided by his officers. He asked for time bound schemes about crash programmes and other things and everything was ready in paper but in the field nothing had been done and large amount have been shown as spent in various schemes. All the money has been spent on paper. My friend Shri Dulal Chandra Khound has rightly said that unless you crush the bureaucratic mentality I do not mean the officers in the administration no planning could be made successful. Yesterday when I stated that nothing has been done, the Chief Minister jumped up and said that many things had been done. But the hard facts are that nothing has been done. Let him verify and let him understand that he has been misguided. Planning is meant for developing the economy of the State. I want to quote Government's own figures. The per capita income in 1960-61, the base year, it was 315.3 and at constant price 251.3. In 1971-72 it has come to 534.3 at constant price 273.1. It has remained almost constant. When the price has risen by 700% what is the per-capita income. If the per capita income has not increased then what is the meaning of planning ? I am not an expert on planning. Our planning reminds me of a Sanskrit Sloka that I read while in school. "................" The meaning is it is better not to have a child than to have a child who is foolish ; it is no use keeping a cow that can never give

milk or calf." The first part is applicable to the Government and the second part to the Planning. This is the crux of the problem. We are to see that all our planning is properly done so that the people are benefitted. Sir, the Chief Minister on the other day agreed with one of my suggestions when I said that there should be proper evaluation of the plans so that we may know whether our planning is successful or otherwise. But unfortunately nothing has so far been done in this direction. Unless there is proper evaluation, on what basis can we draw our future plans ? We are doing planning only on paper and in this way we are misleading and exploiting the honest sentiments of the people of Assam. Sir, we are fortunate to have such kind of people with us because the people of Assam are the best in the whole world but we the idiots are not in a position to guide them in proper line.

Another important thing mentioned in the Governor's address is about hill planning. What hill planning has so far been made for the development of hill areas ? I think the Chief Minister himself visited the hill areas. Sir, by a memorandum dated the 13th September 1970 we have empowered the District Council to have more power in different Departments of administration. Money was given, power was given but what is the improvement ? Sir, I do not want to go into the details but I would like to know whether the planning has reached the common people. Sir, we had the bitter experience as to how and under what circumstances Meghalaya and Mizoram were created. Sir, money was given for the development of Garo Hills, Mikir Hills, Khasi Hills and Mizoram and everything was done but in the middle somebody has eaten up the money and the entire blame came to the Slate Government. The people there started agitation and some of their leaders took advantage of the situation. The same is going on in the remaining two District Councils to-day. Money has been given, authority given but there is nobody to supervise the execution of the plans. The D.C. was asked to give the utilisation certificate but he is not entitled to supervise the work. Money is being given for schools and for

everything but not a single project has come up, and this Government is trying to bribe certain families just to keep the hill people with us and thereby these people are being allowed to exploit the common people. The same thing was done in Meghalaya also and the very same people who were bribed by the Government became very rich and are now at the helm of affairs of Meghalaya. I demand that a machinery should be set up to see to the proper implementation of the various schemes and whether the benefits have reached the common people. If this is not done, a time will come when the people will raise their heads against this administration. Sir, there should be proper planning in the hill areas for the benefit of the entire population and not merely for a handful of people.

Sir, I now come to another very important point. We are demanding money from the Government of India for our different projects. In the Governor's address it has been stated "My Government is however, continuing its efforts to secure an increase in the outlays. It may be mentioned here that the final size of the State Fifth Plan will be fixed after some basic issues, including the pattern of Central Assistance, have been worked out and approved by the National Development Council." Sir, this is a very sorry state of affairs. Why are we begging from the Government of India for our every thing ? Instead we should ask for our due share from the Government of India. Sir, the Govt, of India in the name of industrial development in the State is exploiting us and I will prove that with facts and figures. They have set up the Oil and Natural Gas Commission to exploit crude oil from Assam but it is wasting 40 to 50 cft. gas every day by burning. If this gas could have been utilised then the State would have earned Rs. 1.20 lakhs daily and Rs. 5.47 crores annually. Besides, we could have started some ancillary industries and give employment to the local people. Sir, the Russian expert who visited Assam Oil fields in Assam said that Assam could have produced 3 million tones of crude but because of the mischievous intention of the ONGC this has not been done. Now, the ONGC is proposing to

produce 3 million tones of crude this time. According to the Russian Expert the production of crude in Assam alone will be about 6 million tones and at the Gulf rate we will get crude worth about Rs. 450 crores and at the present rate of royalty we would have got Rs. 9 crores annually. If the rate of revalty is increased to Rs. 30/—per ton, we will get Rs. 18 crores annually. Now, next year, as has been stated by the Russian expert, 60 to 70 million tonns of crude can be extracted from Assam and it will continue for 150 years. That means we can not only feed India but we can even export 60% of our crude to foreign countries. Sir, Govt. of India is taking Rs. 6,000 crores worth crude from Assam but what are we getting in return? Government of India is getting Rs. 40 crores as Central Excise duty from A.O.C. but what is our share? Nearabout Rs. 2 crores the Govt. of India is taking as Central excise duty on raw materials and you will be surprised that they are getting annually Rs. 12.50 crores from our trees. In Calcutta tea market and other ancillary market our products valued at Rs. 245 crores are being sold and everything is being enjoyed by the Govt. of India and the West Bengal Government. What are we getting out of it? We have been telling everytime that when certain development schemes are taken up they will say that it is under consideration; construction of a bridge at Silghat is under consideration, setting up of certain industry is under consideration; the project for controlling the mighty Brahmaputra is also under consideration and in this way they have been exploiting us. But in return what they are giving us? Nothing. So, Sir, my whole contention is that the Government of India is getting maximum revenue from our State but in return they have made us beggers because of the weak-knoed policy of the State Government under the leadership of Shri Sarat Chandra Sinha. We should demand that when they are to get such and such amount of revenue from us they must give us our share.

Mr. Speaker: Pleased conclude.

Shri Dulal Chandra Barua: Yes Sir, I am concluding. Now

Sir, coming to another aspect..........

Mr. Speaker : And that aspect should be the last aspect.

Shri Dulal Chandra Barua : Right Sir. Now coming to another aspect, the Chief Minister and the Government under his leadership has politicalised every thing ; they have politicalised industry ; and politicalised all other things. In the name of industrial development politics is going on there. There is politics in the administration too. They speak one thing and do the another. Sir, the Government of Assam proposed to have certain industrial projects, major, minor and small scale. But did they make any assessment of the raw materials ? Not at all. In the name of raw materials and industrial development a vicious cycle is exploiting us. Sir, as for instance, Government decided at the instance of the Chief Minister to re-constitute the Committee on raw materials. There is the direction from the Government of India. But no proper assessment or evaluation has been made and given to the Government of India for supply of raw materials. Who is responsible for this ? Of course, some officers have been put under suspension for indulging in corruption in the matter of raw materials. But is there any definite policy ? No. Therefore, these things are going on unabated and the allotment of raw materials has been stopped. What Government is doing ? Sir, as I said that in the matter of development of industries the Government has politicalised everything, in the matter of raw material 70 MT of Low Density Polythine grannles and 5 MT of High Density Polythine granunes were allotted to M/s Agrarian of Gauhati, which is not a registered firm under the S. S. I., by the Directorate of Industries under the signature of the Joint Director Shri D. K. Dutta. I think, I am refreshing the memory of the Chief Minister. This is a very scarce commodity. It was given to M/S Climax Polythine, Clalcutta. I want to know at whose instance this was given to that firm and was allowed to be taken out of our State ? A big political leader is connected with M/s Agrarian of Gauhati and I want to know why such favouratism was shown to that firm. Sir, our Chief Minister speaks of removal of poverty. Is

it the method of removing poverty ? Another thing is there and I feel, the hon'ble members from both sides of the House should know it. If I am wrong, I am ready to rectify it. Sir, a Board of Directors for Development of Small Scale Industries has been constituted and one ex-Minister has been made the Chairman on the Board of Directors of Small Indsutries Development Corporation. And the members have been selected on political consideration who have no knowledge about industry. One Mr. T. K. Barua, Principal Pragjyotishpur College, one Mr. R. B. Das, Lecturer in Botany of Goalpara College and one Mr. Hazarika have been made members of that Corporation. This Mr. Hazarika who has to repay a loan of Rs. 20,000/ to the Corporation has been made one of the Directors and as per rule he cannot be made a Director. Secondly there is one interesting things. I should not say because the man is not here. This gentleman who has a criminal background has been made a member on the Board of Directors. He is one Mr. Das, I do not want to tell his full name. His business was to take raw materials and sale it in black market. In the month of May, 1972 he wanted to take some raw materials forcibly form the Central godown and when the Store Keeper obstructed him he beat him severely. A criminal case was instituted against him and he was arrested. But taking advantage of the language disturbance of 1973, the Store Keeper being a Bengali speaking man there was brought about a compromise. So Sir, this type of black-marketeer and swindler is a member of the Management which is aiming at the upliftment of the people and bringing about industrial devlopment of the State. That is why, I submit Sir, that there should be a rethinking and re-orientation of the entire plan programme of the State. Sir, people are suffering and Government should read the writings on the wall and my colleague has rightly pointed out that if such a situation is allowed to continue there is danger ahead of us. Sir, I want to quote from the statement made by one prominent person Shri Jay Prakash. Addressing a students gathering Shri Narayan said "there was an all round price rise,

corruption, moral disapointment and frustration and a state of helplessness dominated the life of the people.'' Sir, that is why I want to appeal to the Chief Minister that in the matter of doing this the high sounding voice should be less than the real action. We should go ahead with our own work. Sir, in this connection R. H. S. Crossman.......

Mr. Speaker : Where from you are quoting ?

Shri Dulal Chandra Barua : I am quoting from R.H.S. Crossman, from England. At page 15 of his book "Planning for Freedom" he says "Unlike other western democratics we have never preached or practised the sovereignty of the general will, nor sought to direct Governmental policy by popular mandate. Instead, we have always retained, as our last defence against the misuese of Government the right to direct action which is manifested in the strike, the riot, or the public demonstration. But such direct action is considered not as a part of Government, nor as a regular practice, but as a sudden gesture of impatience, unpolitical, sponteneous, and abrupt, a reminder to our rulers that there are limits beyond which they must not try us." So Sir, there is a limit for everything. At the same time we should be courageous to place our case before the Government of India in the matter of development and other projects of the State. Sir, I will conclude with a song —not a song but I want to quote it "কোনে জানে তোমাৰ সপোন হবনে পূৰণ, দিল্লীত থকাজনে লিখে শৰৎ সিংহ আৰু অসমৰ কপালৰ লিখন" That should not be there and Delhi should not decide and guide our destiny. Our Chief Minister should give the proper lead.

With these few words I conclude my speech.

শ্ৰীপ্ৰবীন কুমাৰ চৌধুৰী : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, জয় জয়তে আমাৰ ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষনৰ ওপৰত ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। কাৰণ আমাৰ অসম চৰকাৰৰ নীতি সমূহ আমাৰ সদনত আমাক জানিবলৈ দিছে। মহোদয়, ভাষণত কৈছে যে, আমাৰ ১০০ বছৰীয়া ৰাজধানী ২৬ জানুৱাৰী দিনাৰ পৰা গুৱাহাটীৰ দিছপুৰলৈ আহিছে। অধ্যক্ষ মহোদয়, যদিও ৰাজধানী অনা হৈছে তথাপি বহুতো অফিচ আমাৰ শিলঙত থাকি আহিছে। মই আশা কৰিছো আমাৰ চৰকাৰে এই অফিচ বিলাক অনতিপলমে দিচপুৰলৈ আনিব। মহোদয়, আমাৰ ৰাজধানী অনাত আমাৰ কৰ্ম্মচাৰী সকলৰ বহুতো অসুবিধা হৈছে। অৱশ্যে এইটো কথা ঠিক যে, অসমৰ স্বাৰ্থৰ কাৰণে আমি অলপ কষ্ট ভোগ কৰিবই লাগিব। মই আশা কৰিছো, আমাৰ চৰকাৰে এই অসুবিধা বিলাক অতি

নোনকালে দূৰ কৰিব। অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ এই ৰাজধানী অহাৰ লগে লগে আমাৰ কিছুমান সঞ্চালকৰ অফিচ গুৱাহাটীলৈ আহিছে আৰু গুৱাহাটীৰ নানা ঠাইত তেওঁলোকে অফিচ কৰি আছে, ইয়াৰ ফলত আমাৰ সৰ্ব্বসাধাৰণ ৰাইজৰ বহুতো অসুবিধা হৈছে। সেইকাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিব বিচাৰিছো যে, সঞ্চালকৰ অফিচ বিলাক অনতিপলমে দিচপুৰত নিৰ্ম্মানৰ কাম আৰম্ভ কৰি দিচপুৰলৈ আনিব লাগে। যাতে সৰ্ব্বসাধাৰণ ৰাইজৰ সুবিধা হয়।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি পাঞ্জাৱ দুভাগ হৈ গল হাৰিয়ানা আৰু পাঞ্জাৱ। দুভাগ হোৱা স্বত্বেও আজি তাৰ ৰাজধানী চন্দিগৰতে আছে। কিন্তু তাত দুজন গৰ্ভনৰ আছে এজন পাঞ্জাৱত আৰু আনজন হাৰিয়ানাত। আমাৰ অসমতো পাহাৰী অঞ্চল কিছু আছে। আজি আমাৰ গৰ্ভনৰ মেঘালয় আৰু নগালেণ্ডৰো গৰ্ভনৰ আৰু আমাৰ লগত নথকা ত্ৰিপুৰাৰো গৰ্ভনৰ। ইয়াৰ ফলত আমি ইয়াকে বুজিব পাৰিছো যে, আমাৰ অসমৰ মানদণ্ড নষ্ট হৈ গৈছে। গতিকে আমাৰ অসমতো এজন স্বকীয়া গৰ্ভনৰ লাগে। আজি মেঘালয় আমাৰ পৰা আতৰি গল, নগালেণ্ড আমাৰ পৰা আতৰি গল, গতিকে আমাৰ সীমা বিবাদ হলেও গৰ্ভনৰে একো মাত মাতিব নোৱাৰে। অসমৰ কেবিনেটৰ দিচিচন আৰু মেঘালয়ৰ কেবিনেটৰ দিচিচনৰ বিৰোদ্ধে একো মাত মাতিব নোৱাৰে। গতিকে এজন আচুতীয়া গৰ্ভনৰ অতি প্ৰয়োজন। গতিকে এজন বেলেগ গৰ্ভনৰৰ কাৰণে ভাৰত চৰকাৰলৈ আমাৰ চৰকাৰে লিখিব লাগে।

মহোদয়, আমাৰ অল, ইন্দিয়া, কংগ্ৰেছে এটা নীতি গ্ৰহন কৰিছিলো। যে যোৱা খাৰিফ বতৰৰ পৰা আমাৰ ধান চাউলৰ ব্যৱসায়তো ভাৰতৰ গোটেই ৰাজ্যবিলাকতে লব। কিন্তু দেখা গল অসমৰ বাহিৰে আন আন ৰাজ্যই এই কাম কৰিবলৈ সাহ নকৰিলে। একমাত্ৰ অসমেই আজি ধান চাউলৰ পাইকাৰী ব্যৱসায় হাতত লৈছে। এই ক্ষেত্ৰত বহুতো অপপ্ৰচাৰ হোৱা দেখা গৈছে। আৰু এই ধৰণেও খবৰ ওলাইছে যে অসমত ধান চাউলৰ পাইকাৰী ব্যৱসায় লোৱাৰ কাৰণেই ধান চাউলৰ দাম বাঢ়ি গৈছে। আজি বঙ্গদেশত বা বম্বেত পাইকাৰী ব্যৱসায় লোৱা হোৱা নাই। বম্বেত চাউলৰ কেজিত ৭ টকা আৰু বঙ্গদেশত কেজিত ৫ টকা। অসমত ৰেচন দিয়া হৈছে আৰু খোলা বজাৰতো চাউলৰ দাম কিলোত ২ টকাৰ বেছি নহয়। গতিকে আমি ধান চাউলৰ পাইকাৰী ব্যৱসায় হাতত লোৱাৰ কাৰণে যে চাউলৰ দাম বাঢ়িছে এই কথাতো সত্য নহয়।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি হয়তো আপুনিও কাগজত দেখিছে যে, আমাৰ ইয়াত মোভমেণ্ট ৰেচট্ৰিকচন হৈছে, কিন্তু ভাৰতৰ আন ঠাইত হোৱা নাই। আজি অসমতো পাইকাৰী ব্যৱসায় হাতত নোলোৱা হলেও মোভমেণ্ট ৰেচট্ৰিকচন নহল হয়। পাইকাৰী ব্যৱসায় চৰকাৰে হাতত লোৱাৰ কাৰণেই আজি আমাৰ অসমত ধান চাউলৰ মোভমেণ্ট ৰেচট্ৰিকচন হৈ আছে। গতিকে এই পাইকাৰী ব্যৱসায় ভৱিষ্যতে ভাল হব বুলিয়েই মোৰ বিশ্বাস।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ইতিমধ্যে আমাৰ প্ৰায় ৬০ খন কো-অপাৰেটিভ চচাইটি গঠন হৈছে। ইয়াৰোপৰি আমাক কোৱা হৈছিল যে, যদি ১০ হাজাৰ চেয়াৰ বিক্ৰী কৰা হয় তেনেহলে তেওঁলোকক চৰকাৰে ১০ হাজাৰ টকা দিব। আৰু লগতে বেংকৰ সুবিধা কৰি দিব। আৰু বেংকৰ যিবিলাক সা-সুবিধা সমবায়

প্ৰতিষ্ঠান সমূহক দিয়াৰ কথা আছিল সেই সুবিধা বেংকৰ পোৱা নাই। । যদি চৰকাৰে এই সমবায় প্ৰতিষ্ঠান সমূহক সহায় নকৰে তেতিয়াহলে ভৱিষ্যতে এই সমবায় প্ৰতিষ্ঠান সমূহ তিকি থাকিব পাৰিব বুলি আশা কৰিব নোৱাৰি। সেইকাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছোঁ যি টকা-পইচা দিম বুলি চৰকাৰে প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল সেই টকা সোনকালে দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰে আৰু লগতে বেংকৰ সকলো সা-সুবিধা আগবঢ়ায়।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই সদনতে মোৰ এটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰত মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কৈছিল যে ৯ টা প্ৰোগ্ৰেমত লেণ্ড চেটেলমেণ্ট আৰম্ভ কৰা হৈছে কিন্তু মই জনাত মোৰ সমষ্টিতে কিছুমান অতি সৰুসুৰা বেদখল চলি আছে সেই বেদখলী বোৰক উচ্ছেদ কৰা হোৱা নাই, মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনাইছোঁ যেন সেই এলেকাবোৰত মাটিহীন মানুহক সোনকালে পট্টন দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

ৰাজ্যপালৰ ভাষনত এটা কথা উল্লেখ কৰা নাই অথচ যিটোৰ বিষয়ে মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে যোৱা বছৰ মিটিংয়ে মিটিংয়ে কৈ ফুৰিছিল সেই বিষয়টো আছিল কৃষি নিগম কিন্তু সেই নিগমৰ বিষয়েও ৰাজ্যপালৰ ভাষনত কোনো উল্লেখ নাই। কৃষি নিগমৰ ক্ষেত্ৰত মই কও যে ১৯৬৪ চনতেই প্ৰায় ৯ হাজাৰ পিজিয়াৰ আছিল, এই পিজিয়াৰ বিলাকত যিবিলাক মাটিহীন মানুহ আছে সেই বিলাকক মাটিদিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। কিন্তু আজিলৈকে সেইবিষয়ে একো কৰা নহ'ল। সেই কাৰণে মই অনুৰোধ জনাইছোঁ মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে যেন মোৰ নোটটো অনুসন্ধান কৰি সেই মানুহবিলাকে যাতে মাটি পায় তালৈ চকু দিব লাগে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে গোৱালপাৰাৰ গণ্ডগোলৰ কথা কৈছিল আৰু সেই বিষয়ে এটা বিবৃতি দিছে, আজি ১ বছৰ ধৰি এই গাৰোসকলে দক্ষিন কামৰূপ আৰু দক্ষিন গোৱালপাৰাত বাস কৰা মানুহবিলাকক উচতাইছে যে তেওঁলোকে যাতে মেঘালয়ৰ লগত চামিল হৈ যায় কিয়নো তেওঁলোকে আজি ভৈয়ামত থাকি ট্ৰাইবেলৰ নামত কোনো সা-সুবিধা পোৱা নাই কিন্তু তেওঁলোকে যদি পাহাৰৰ লগত চামিল হয় তেতিয়াহলে তেওঁলোকে ট্ৰাইবেলৰ সকলো সা-সুবিধা আৰু 'হিল ট্ৰইবেলৰ' সকলোখিনি সা-সুবিধা লাভ কৰিব পাৰিব, সেই কাৰণেই মই বাজেট বক্তৃতাত কৈছিলো যে ভৈয়ামত থকা সকলো ট্ৰাইবেলে যাতে হিলত থকা ট্ৰাইবেল বিলাকৰ নিচিনা সুবিধা পায়, ৰাজনৈতিক সা-সুবিধা পায় আৰু অন্যান্য সকলো বিষয়তে সুবিধা পায় তাৰ বাবে চৰকাৰে যেন চিন্তা কৰে।

আজি আকৌ দেখা গৈছে যে মেঘালয় ৰাজ্যই বা মেঘালয় চৰকাৰে অসম আৰু মেঘালয় ৰাজ্যৰ সীমাৰ ক্ষেত্ৰত এটা বেলেগ প্ৰস্তাৱ লব আৰু অসম চৰকাৰে এটা বেলেগ প্ৰস্তাৱ লব ফলত দুয়ো ৰাজ্যৰ মাজত এটা মনোমালিন্যৰ সৃষ্টি হব আৰু সেই ক্ষেত্ৰত আমাৰ ৰাজ্যপাল জনে মাত মাতিব নোৱাৰিব, সেইকাৰণে মই অনুৰোধ কৰিছোঁ যাতে অসম ৰাজ্যৰ কাৰণে এজন আচুতীয়া ৰাজ্যপাল লোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰে। তাৰ পিছত আজি চৰকাৰে আমাৰ এল, পি স্কুল বিলাকৰ শিক্ষক সকলক লব খোজা কথাটোত আমি সুখী হৈছোঁ। কিন্তু বিল্ডিং বিলাক নিনিয়ে বুলি কৈছে আৰু বছৰি বছৰি গ্ৰাণ্ট দি থাকিব, একোখন এল, পি স্কুলত ২।৩ হাজাৰ কৈ টকা দিয়া হৈছে, এনে ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ লাখ লাখ টকা খৰচ কৰা হৈছে, আৰু যিবিলাক টকা চৰকাৰে গ্ৰাণ্ট হিচাবে দিয়ে

সেইবিলাক ভাল ধৰণে খৰচ নহয় কিয়নো গুৱাহাটীলৈ বা আন আন ঠাইলৈ অহাযোৱা কৰোতেই টি, এ, দি, এ আদিত খৰচ হৈ যায় আৰু অনাহকতে সেই টকা-পইচাবোৰ খৰচ হৈ যায়। গতিকে মই কব বিচাৰিছোঁ এই গ্ৰাণ্টৰ টকা বিলাক নিদি চৰকাৰে স্কুল ঘৰবিলাক নিজৰ হাতলৈ অনাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে আৰু সম্ভৱ হলে নতুন স্কুল ঘৰ নিৰ্ম্মান কৰি দিব লাগে। এই স্কুল ঘৰবোৰ নিৰ্ম্মান বা নিজৰ হাতলৈ অনাৰ সময়ত একোটা প্লেন 'ফ্ৰেইজ'ত আনিব লাগে যাতে এই বছৰ ১০০ টা, তাৰ পিছৰ বছৰ ২০০ টা, এইধৰণে লব লাগে তেতিয়াহলে স্কুল ঘৰৰ অৱস্থা বহুখিনি ভাল হব। সেই কাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিবলৈ বিচাৰিছোঁ যাতে চৰকাৰে স্কুলবোৰ লোৱাৰ লগতে স্কুল ঘৰবোৰো চৰকাৰৰ হাতলৈ আনে। আমি ভাল পাইছোঁ চৰকাৰৰ পৰিবহন বিভাগে আৰু ৩০০ কিলোমিটাৰ ৰাষ্টা জাতীয়কৰণ কৰিবলৈ বিছাৰিছে কিন্তু যিবিলাক ৰাস্তা লোৱা হৈছে সেইবিলাক লাইনত এতিয়া গাড়ী নচলে আৰু সেইবিলাক ৰাস্তা এতিয়া 'উইড্ৰ' কৰা হৈছে, মোৰ সমষ্টিতে ১৯৭২ চনত এটা ৰাস্তা ললে সেই ৰাস্তাতো হ'ল 'চিংৰা' আৰু 'হেকৰাৰ' মাজৰ ৰাস্তাতো, কিন্তু আজি সেই ৰাস্তাতো ৮।৯ মাহ মান এনেয়ে অচল হৈ পৰি আছে সেই ৰাস্তাত এতিয়া গাড়ী চলা নাই কিন্তু নিগমে তাত কাম কৰা কৰ্ম্মচাৰী সকলক বিনা কামতে দৰ্ম্মহা পাতি দি আছে আৰু কোনো কাম নোহোৱাকৈ সেই 'ষ্টেচনটো'ত টকা পইচা খৰচ কৰি আছে। গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিব বিচাৰিছোঁ চৰকাৰে যাতে নতুনকৈ আন আন ৰাস্তা বা নতুনকৈ ৰাস্তা মুকলি কৰা বা জাতীয়কৰণ কৰাৰ আগতে আগৰ যিবিলাক ৰাস্তাত বৰ্ত্তমান গাড়ী চলা নাই, যিবিলাক ৰাস্তা অচল হৈ গৈছে বুলি উইড্ৰ কৰা হৈছে সেইবিলাক ৰাস্তা ভালদৰে 'ষ্টেবিলাইজদ্' কৰি পুনৰ চালু কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তাৰোপৰি আৰু এটা দৰকাৰী কথা হল সেইটো হ'ল শ্বিলং গুৱাহাটী ৰাস্তাটো সোনকালে মেঘালয়ৰ হাতলৈ যোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে তেনে ক্ষেত্ৰত আমাৰ চৰকাৰৰ এই ৰাস্তাৰ পৰা হোৱা উপাৰ্জনৰ পৰা যথেষ্ট লোকচান হব সেইকাৰণে মই আগতেই কৈছিলো এই যে গুৱাহাটী আৰু গোৱালপাৰাৰ মাজৰ ৰাস্তাতো অতি সোনকালে জাতীয়কৰণ কৰি তাক আৰু দুগুন উন্নত কৰি যানবাহনৰ সুবিধা কৰি তুলিব লাগে কিয়নো সেই ৰাস্তাটো অতি ব্যস্ত ৰাস্তা, প্ৰতি ৫ মিনিটৰ অন্তৰে অন্তৰে সেই ৰাস্তাত নিগমৰ গাড়ী চলাৰ উপৰিও আন আন গাড়ী অতি সঘনে চলে কিয়নো সেই অঞ্চলত ৰেইলৰ বা জাহাজৰ তেনে কোনো বিশেষ ধৰণৰ সুবিধা নাই, গতিকেই সেই ৰাস্তাটো জাতীয়কৰণ কৰি তাক ভাল ধৰণে উন্নত কৰিলে শ্বিলং গুৱাহাটী ৰাস্তাৰ পৰা হোৱা উপাৰ্জনতকৈ বেচি উপাৰ্জন কৰিব পৰা যাব আৰু তাৰ পৰা বহুখিনি লাভ হব। গতিকে মই পৰিবহন বিভাগৰ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক এই বিষয়ে ভালধৰণে চিন্তা কৰি কামত আগবাঢ়ি যাবলৈ অনুৰোধ কৰি পুনৰ ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ সমৰ্থন জনাই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shri Suranjan Nandi : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, রাজ্যপালের ভাষনের উপর বক্তব্য রাখতে গিয়ে আমি বলছি যে রাজ্যপালের ভাষন যদিও আশা ভরসার ভরপুর কিন্তু বিগত দুই বৎসরের অভিজ্ঞতা থেকে বলছি যে আমি খুব আশাবাদী নই। কারন বিগত দুই বৎসরে আমরা যে ভাবে এই রাজ্যের আশা ভরসার উপর

কাজ করেছিলাম কার্য্যক্রমের দিক থেকে তা হতাশা ব্যক্তজনক বলে আমি ভাবি। তবুও আশা করে বলি যে আগামী পঞ্চবার্ষিক পরিকল্পনায় এই রাজ্যে আমাদের যে আশা আকাংখা আছে তা পূরন হবে এবং এই তরফ থেকে আমি রাজ্যপালের ভাষন পূর্ণ ভাবে সমর্থন করছি।

প্রথমে আমি বলছি যে, আমার বন্ধু শ্রীচৌধুরী মহাশয় কিছুক্ষন আগে বলেছিল যে, আমাদের জন্য একান্ত আলাগাভাবে একজন রাজ্যপালের দরকার। আমি তার এই প্রস্তাব আন্তরিক ভাবে সমর্থন করি। কারন, প্রশাসনের ক্ষেত্রে রাজ্যপালের ভূমিকা যদিও Figure head তথাপিও রাজ্যপালের কিছু দায়িত্ব আছে। এই দিক থেকে যদি আমরা বিচার করি তাহলে দেখি আসামের যিনি রাজ্যপাল, তিনি মেঘালয়, মনিপুর, নাগাল্যাণ্ড, ত্রিপুরা, মিজোরাম প্রভৃতিরও রাজ্যপাল। তিনি বিভিন্ন রাজ্যের রাজ্যপাল,

(A Voice : এখন মন্ত্রী না হয়ে কি রাজ্যপাল হতে চান ?)

এখন প্রশ্ন হলো যে বিভিন্ন রাজ্যের রাজ্যপাল হিসাবে তার ভূমিকা কি ? আসাম বিশেষ ভাবে সীমান্ত সমস্যা জর্জরিত। একথা অস্বীকার করার কোন উপায় নাই যে, এই সব সমস্যা থেকেই আসাম বিছিন্ন হয়ে বিভিন্ন রাজ্যের সৃষ্টি হয়েছে। এই সমস্যা যদি আরও প্রকট হয়ে উঠে তাহলে ভবিষ্যতেও হয়ত আসাম আরও বিছিন্ন হতে পারে। আজ মিজোরাম ও আসামের মধ্যে যে ভাবে সীমান্ত সমস্যা সৃষ্টি হয়েছে, তাতে রাজ্যপালের ভূমিকা কি হবে ? আজ যদি মিজোরাম বিধান সভায় সর্বসম্মত ভাবে প্রস্তাব পাশ হয় যে, আসামের কোন একটা অঞ্চল মিজোরামের অন্তর্ভূক্ত হওয়া উচিত, তখন সেক্ষেত্রে রাজ্যপাল কি ব্যবস্থা গ্রহণ করবেন এবং কি বক্তব্য রাখবেন এটা একটা সমস্যা হয়ে দাঁড়াবে। এই যে একটা জটিল সমস্যা, তাকে এড়াতে হলে আসামের জন্য আলগা রাজ্যপালের প্রয়োজন এবং এই মর্মে একটি সিদ্ধান্ত গ্রহন করে ভারত সরকারের কাছে একটি প্রস্তাব পাঠানো উচিত বলে আমি বিবেচনা করি।

রাজ্যপালের ভাষনে Law & order সম্পর্কে যে কথাগুলি আছে "attempts were made by certain groups in some parts of the State, and especially in Mangaldoi and Kokrajhar Subdivisions to cause disharmony in the friendly relations between different sections of people".

এই দিক থেকে সরকার যে সব ব্যবস্থা অবলম্বন করেছেন তা সন্তোষজনক এবং এই রকম বিছিন্নতা বাদকে আর প্রশ্রয় দেওয়া উচিত নয়। তাছাড়া, যে সব জায়গায় এই ধরনের আন্দোলন মাথাচাড়া দিয়ে উঠেছে তাকে যেন সরকার দৃঢ় হস্তে দমন করেন এবং একথা যে কোন 'Responsible' নাগরিকের সমর্থন করা উচিত। Mr. Narzary তার ভাষনে বলেছেন যে, কোকড়াঝাড়ে থেকে অনেক অত্যাচার অনাচার হয়েছে। যাই হোক আমরা যে খবর পেয়েছি সেটা হলো, এই যে উদয়াচলের নামে যে আন্দোলন সেখানে শুরু হয়েছে এবং যেভাবে নানারকম প্রতিক্রিয়াশীল শক্তি এই আন্দোলন কে মদত দিয়ে চলেছে এসবই এই জটিলতা সৃষ্টি করেছে। কারন আসামে শুধু এখন উদয়াচলের আন্দোলনই চলছে না, স্থানে স্থানে উজমি অসম রাজ্য পরিষদ ও চেষ্টা করছে

কি ভাবে তারা ভবিষ্যতে বিচ্ছিন্নতাবাদী আন্দোলনে নামতে পারে। তাছাড়া কাছারেও একদল লোক separation এর জন্য ভিতরে ভিতরে প্রস্তুতি চালাচ্ছে। তাছাড়া গত কয়েকদিন আগে গারো পাহারের কিছু অংশ মেঘালয়ের সঙ্গে যুক্ত করার জন্য বিরাট আন্দোলন হয়েছে। এই ভাবে বিভিন্ন শক্তি আসামকে বিচ্ছিন্ন করার যে প্রচেষ্টা চালিয়েছে, যে কোন শক্তি দিয়ে আসাম সরকারের তা দমন করা উচিত বলে আমি মনে করি।

রাজ্যপালের ভাষনে Special vigilence Committee র কথা বলা হয়েছে। এই vigilence Committ কতটা কাজ করেছে আমি জানি না। তবে একটা কথা বলব যে কাছার জেলায় যেন Chief Minister এর vigilence cell এর কার্য্যক্রম প্রসারিত করা হয় কারন কাছাড়ে কতগুলি জায়গায় বিভিন্ন বিভাগের প্রশাসনিক উৎপাতের উপশম প্রয়োজন এবং তার জন্য Chief Minister এর vigilence cell কাছাড়ে যেন প্রাসরিত করা হয়। এ বিষয়ে আমি মুখ্যমন্ত্রী মহাশয়ের কাছে অনুরোধ করছি, বিশেষ ভাবে আমি রাজস্ব বিভাগের অফিস গুলির কার্য্যকলাপের কথা উল্লেখ করবো কারন এর ফলে যেখানে জনসাধারন অতীষ্ঠ হয়ে উঠেছে। সাধারন কাজে সেখানে জনসাধারনকে পয়সা দিতে হয়। এ বিষয়ে অনেক চিঠিপত্র লেখা লেখি স্বত্বেও কোন ফল হয়নি। তাদাড়া প্রসাসনিক দুর্নীতিতে ব্যবস্থা অবলম্বন করার দায়িত্ব আমাদের উপর নয়। অথচ আমরা তাদের কাছে ব্যবস্থা অবলম্বন করার কথা বলি তারা কিছুই করেন না। "Bureacracy will not fight the bureacrats".

সুতরাং জন প্রতিনিধি হিসাবে এটা আমাদের দায়িত্ব এবং কর্তব্য। আমি অনেক সময়ে এ বিষয়ে ভাবি অথচ করার কিছু নাই। তাই এই সদনে আমি আমার বক্তব্য রাখি। This is the correct forum here.

আমি রাজস্ব মন্ত্রী মহোদয়কেও অনুরোধ করিছি যে, তিনি যেন রামকৃষ্ণ নগরের রাজস্ব বিভাগের অফিসগুলির দিকে তীক্ষ্ণ দৃষ্টি দেন।

Mr. Dy. Speaker : How long do you want ?

Shri Suranjan Nandi : আমার আরও কথা বলবার আছে, আমার আরও সময় লাগবে স্যার।

Mr. Dy. Speaker : The House stands adjourned till 2.30 pm.

(After lunch the House reassembled at 2.30 with the Dy. Speaker in the chair

Shri Suranjan Nandi : অধ্যক্ষ মহোদয়, এখন আমি যে বিষয়ের উল্লেখ করাই সেটা হলো Agricultural Development সম্পর্কে কৃষি বিভাগের কার্য্যকারীতা অর্থাৎ কৃষি বিভাগের যে সব পরিকল্পনা হাতে নেওয়া হয়েছিল বিশেষতঃ বিগত Rabi crop পরিকল্পনায় প্রচুর অর্থব্যয় করা সত্ত্বেও তা যে ভাবে ব্যর্থতায় পর্যবষিত হয়েছে যে সম্পর্কে আমি ২।৪ টি কথা বলে শেষ করব। সমগ্র আসামে Rabi crop Programme সাফল্য লাভ করেছে কি না সেটা কৃষি মন্ত্রী মহোদয় বলতে পারবেন। তবে আমি শুধু করিমগঞ্জ মহকুমার কথা বলব যে, সেখানে এই Programme ব্যর্থতায় পর্যবলিত হয়েছে। এই ব্যর্থতায়

জন্য আমরা গণ প্রতিনিধি এবং স্থানীয় প্রশাসক গনকে শুধু দায়ী করলে চলবেনা। কারণ, এই ব্যর্থতার পিছনে যে গুলো কারণ আছে যেগুলো হলো, সরকার থেকে বীজ সার ও প্রয়োজনীয় irrigation অর অভাব। আমি নিজেও একটি মহকুমার Agricultural Advisory Committee র Chairman এবং সেই হিচাবে এই পরিকল্পনাকে সার্থক রূপ দিতে আন্তরিক চেষ্টা করেছি। যতটা সভা আমি আহ্বান করেছি প্রত্যেকটিতে Seeds, Machinaries ইত্যাদির জন্য সরকারের কাছে অনুরোধ জানিয়েছি। এমন কি এসব ব্যবস্থা দি গ্রহন করার জন্য আমরা প্রস্তাব গান করে সরকারের কাছে পাঠিয়েছি। কিন্তু এসবের কতটুকু গুরুত্ব দেওয়া হয়েছে আমি জানিনা কারণ আমরা যখন Seeds এর কথা বলেছি তখন সরকার বলেছেন, "পারবনা" যখন বলেছি Power pump এর কথা, তখন বলেছেন, "তা দেওয়া সম্ভব নয় কারণ প্রায় সব গুলিই নষ্ট হয়ে গিয়েছে'। সারও দেওয়া হয়নি। তাছাড়া Sub-Divisional Agricultural Advisary Committee কে যে রকম কোন Fund দেওয়া হয়নি অথচ মস্তাড় একটা দায়িত্ব দেওয়া হয়েছে।

কাছার জেলার শনবিল অঞ্চলে প্রায় ২১ হাজার বিঘা জমিতে বুরো ধান হয় এবং এই compact area তে প্রায় কয়েক লক্ষ ম'ন ধান ও চাল হয়। অথচ জলের অভাবে তারা ঠিকমত চাহ করতে পারেনা। আমরা যারা নেতৃবৃন্দ তথা বহু মন্ত্রীদের কাছে তারা অনেক অভাব অভিযোগ জানিয়েছে এবং তাদেরে অনেক আশ্বাসও দেওয়া হয়েছে অথচ আজ পর্যন্ত এ ব্যাপারে কিছুই করা হয়নি। বহু পরিকল্পনা হয়েছে কিন্তু স্বাধীনতার ২৬ বৎসর পরেও আজ পর্যন্ত এই একটি সমস্যা সমাধানের জন্য পরিমিত অর্থব্যয় হয়নি। আমি যখন আঞ্চলিক পঞ্চায়তের সভাপতি ছিলাম, তখন, বহু পরিকল্পনা তৈরী করে সরকারের কাছে পাঠিয়েছি। Flood control এর জন্য বহু Scheme হয়েছে অথচ এই ২১ হাজার বিঘার এতবড় জমিতে ফসল উৎপাদনের জন্য সরকারের কোন ব্যবস্থা নাই। কাজেই আমি কৃষী মন্ত্রী মহোদয় কে অনুরোধ করব অন্ততঃ শনবিল অঞ্চলে যেন একটু নজর দেন।

শনবিলে যে Natural fishery আছে, তার দিকে একটু নজর দিলে বাংলাদেশথেকে আর মাছ আনতে হবে বলে আমি মনে করিনা। অথচ সেই দিক থেকে আমরা ব্যর্থ হয়েছি। কাজেই আমি বিভাগীয় মন্ত্রী মহোদয়কে অনুরোধ করছি যেন আগামী পঞ্চবার্ষিক পরিকল্পনায় তার জন্য প্রয়োজনীয় ব্যবস্থা অবলম্বন করেন।

এখন আমি Public Health water works Deptt. এর কথা বলব। রাজ্যপাল মহোদয়ের ভাষণে এ সম্বন্ধে উল্লেখ আছে এবং এটা অতি সত্য কথা যে, অনেক যায়গায় এ ব্যাপারে অনেক কাজ হয়েছে। কিন্তু আমার Constituency র একটা বিষয়ের প্রতি আমি Public Health Minister মহোদয়ের প্রতি দৃষ্টি আকর্ষণ করছি। রামকৃষ্ণ নগর Water Works Scheme ১৯৬৪ সালে আরম্ভ হয় এবং ৬৯/৭০ ইং তে শেষ হয় এবং তাতে প্রায় ৭ লক্ষ্য টাকা সরকারী অর্থ ব্যয় হয়। কিন্তু অত্যন্ত দুঃখের সঙ্গে আজ আমি বলতে বাধ্য হয়েছি যে এই ৭ লক্ষ টাকা ব্যয় করে যে water works হয়েছে আজ চার বৎসর পরেও........

এটা একটী মারাত্মক কথা। আমি এজন্য গত দুই বৎসর বিভাগের বিভিন্ন কর্তাদের গিয়েছি এবং বলেছিযে এত টাকা খরচ করে যখন একটা প্রকল্প হয়েছে, তাদ্দারা জল দেওয়ার যেন ব্যবস্থা করা হয়, যাতে জনসাধারণ বুঝতে পারে যে এই টাকা নষ্ট হয়নি। সরকারের বিভিন্ন মহলে বিভিন্ন সময় এই বিষয়ে বলা সত্বেও কোন সদুত্তর পাওয়া যায়নি। আমি Chief Enggr. কে একবার বলেছিলাম যে, এই পরিকল্পনার গোড়াতে কোন ত্রুটি ছিল কি না? যদি ছিল, তা'হলে কেন এই ৭ লক্ষ টাকা ব্যয় করা হলো? যাই হোক, আমি আশাকরি Public Health বিভাগের মন্ত্রীমহোদয় এই water supply র জন্য বিশেষ ব্যবস্থা অনতি বিলম্বে করবেন।

এখন আমি দ্রব্যমূল্য বৃদ্ধি সম্পর্কে কয়েকটি কথা বলব।

Mr. Speaker : আপুনি শেষ করেন। ২০ মিনিট হয়েগেছে।

Shri Suranjan Nandi : আর পাঁচ মিনিট বলব স্যার।

কয়েকদিন আগে আমার সাহিত্য সভার মঙ্গলদৈ অধিবেশনে মুখ্যমন্ত্রী মহাশয় এই সম্বন্ধে বলেছেন যে There were diversities and struggle in the life of the people of Assam. এটা খুবই সত্য কথা। দ্রব্যমূল্য বর্ত্তমান জীবন যাত্রাকে দুর্বিসহ করে তুলেছে। কিন্তু আমি একটি কথা বুঝি যে, এই দ্রবমূল্য বৃদ্ধির জন্য আসাম সরকার দায়ীনয় বা মুখ্যমন্ত্রী শরৎ বাবুও দায়ী নন্। কিন্তু আমাদের বিরোধী দলের সদস্য বন্ধুগন এর জন্য সমালোচনা করে সরকারকে ব্যতিব্যস্ত করে তোলার চেষ্টা করছেন।

(A Voice : হবেন্, হবেন্, আপনি মন্ত্রী হবেন)

আমি তাদের অনুরোধ করছি যে loudly voiced বক্তৃতার দ্বারা এই সমস্যার সমাধান করা সম্ভব হবেনা। এর জন্য সমবেত ও যৌথ প্রচেষ্টার দরকার। শুধু বক্তৃতার দ্বারা সরকারকে আক্রমণ করলে সমস্যার সমাধান হবেনা।

(A Voice : Supply port folio নিতে চান না কি?)

আসাম রাজ্যের দ্রব্যমূল্য বৃদ্ধির অন্যতম কারণ এই যে, এই রাজ্যে গম, সরিহার তেল ইত্যাদি জিনিষের উৎপাদন হয়না, এ গুলি বাইরে থেকে আমদানি করতে হয়। কিন্তু একটা জিনিষ আমি বুজি না যে, দ্রব্যমূল্য বৃদ্ধি হলেও বাজারে কিন্তু জিনিষের অভাব বা অনটন হয়না। আজ সারা দেশে পাট, ধান ইত্যাদির Bumper Production হয়েছে অথচ জিনিযের দাম দিন দিন বৃদ্ধি হয়েছে। চাল ও ধানের দাম অসম্ভব রকমের বাড়ার ফলে জনসাধারনের মনে অসন্তোষ হওয়া অত্যন্ত স্বাভাবিক সরকারকে আমি এই জন্য অনুরোধ করি যে, এর জন্য যেন বিশেষ ব্যবস্থা অবলম্বন করে যথাযথ দায়িত্ব পালন করেণ এবং যে গুলো নিত্য প্রয়োজনীয় জিনিষ, প্রয়োজন হলে Subsidy দিয়েও যেন জিনিষের দাম কমাবার চেষ্টা করেন। তাহলে মজুতকারীরা নিযুক্ত শিক্ষা পাবে বলে আমি বিশ্বাস ক রি।

আমার শেষ কথা Democratic Decentralisation সম্পর্কে এবং এই দিক দিয়ে মাননীয় মুখ্যমন্ত্রী মহাশয় সাফল্য লাভ করেছেন। আমি একটি কথা বলতে বাধ্য যে, সমগ্র ভারতের মধ্যে কোন মুখ্যমন্ত্রী যদি সমাজ-

বাদ প্রতিষ্ঠা করার জন্য Democratic Decentralisation এ সাফল্য লাভ করে থাকেন, তাহলে, তিনি হলেন আসামের মুখ্যমন্ত্রী শ্রীশরৎ চন্দ্র সিংহ। হয়ত বিরোধী দলের সদস্যগন ক্ষোভ প্রকাশ করে বলতে পারেণ যে অনেক কমিটীতে তাদের প্রতিনিধিত্ব নাই এবং এটা অ-গণ-তান্ত্রিক ইত্যাদি। কিন্তু আমি বলব যে, যেহেতু যে দল রাজ্যের অধিক সংখ্যক জনসাধারনকে প্রতিনিধিত্ব করছে—যে দলের বেশীর ভাগ সদস্য যদি এই সব কমিটীতে থাকেন, তাহলে সেটা গণ-তান্ত্রিক নয় কি? এই ভাবে ক্ষমতার বিকেন্দ্রীকরনের দিকে যেভাবে সরকার অগ্রসর হচ্ছে তাকে আমি অভিনন্দন জানাই।

(A Voice : আপনি কতটা কমিটির Member ?)

তা বলে শেষ করা যাবেনা।

অধ্যক্ষ মহোদয়, এই সব দিক থেকে আমি সরকারের কার্যকলাপ সমর্থন করছি এবং রাজ্যপালের ভাষনকে সমর্থন করে আমি আমার বক্তব্য শেষ করছি।

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Mr. Speaker Sir, I want to correct a reply with your permission. The starred question No. 117 asked by Shri Soneswar Bora, M. L. A., was replied to by me on 13-6-73 of the Budget session of the Assembly. A list of teachers detained under the M. I. S. Act. 1973, in reply to question was placed on the table of the House. The particulars of one detenue viz., Shri Hem Bora of the list was questioned in course of supplementaries.

On further verification it has been ascertained that Shri Hem Bora is a Professor of D. R. College, Golaghat and not of Sibsagar College. The mistake is regretted.

The names of the teachers/professors detained under the M. I. S. Act, 1971, in connection with the movement on medium of instruction during October-November, 1972 are as follows :

Kamrup district.

1. Dr. Nesar Ahmed : Demonstrator, Gauhati Medical College.
2. Shri Ajit Kumar Sarma : Professor of Handique College, Gauhati.

Darrang district.

3. Shri Ramapada Chakravarty : Headmaster. Netaji Bidya Mandir, Dhekiajuli.
4. Shri Hahi Ram Nath : Asstt. Headmaster, Mangaldai Girls' High Schools.
5. Mrs. Bijaya Chakravarty : Demonstrator, Mangaldai College.

6. Shri Anil Sarma : Lecturer, Mangaldai College.

Nowgong district.

7. Shri Harendra Dadhara : Asstt. Teacher, Dason High English School, Nowgong.

Sibsagar district

8. Shri Bishnu Dutta : Teacher, Sonari High Schools.

Shri Narayan Barua : Asstt, Teacher, Sibsagar Town High School

10. Shri Saleh Siddique : Teacher, Madrassa High School, Sibsagar.

11. Shri Khageswar Gogoi : Headmaster, Sankardev Bidyapith High English School, Titabor.

12. Shri Abdur Rahman : Asstt. Headmaster, M.R.S.H.E. School, Titabar.

13. Shri Hem Bora : Professor D. R. College, Golaghat.

14. Shri Kiran Gogoi : Headmaster, Town High School Sibsagar.

15. Shri Tarun Barua : Professor, Dimow College.

Goalpara district.

16. Shri Moni Kanta Das : Asstt. Teacher, Borgola H. E. School.

17. Shri Amalendu Das : Headmaster, Chakapara H. E. School

শ্ৰীনগেন বৰুৱা : অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত মই কেইটামান কথা নিবেদন কৰিব খুজিছো। এই সদনত ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত আমাৰ বিৰোধী দলৰ ফালৰ পৰা আৰু কংগ্ৰেছী পক্ষৰ ফালৰ পৰা বহুতো মাননীয় সদস্যই কথাৰ অৱতাৰণা কৰিছে। আজি ৰাজ্যপালৰ ভাষণত ৰাইজৰ বা অসমৰ যিবিলাক সমস্যা সেই সমস্যা বিলাক ভালকৈ বিশ্লেষণ কৰা হোৱা নাই। কোনটো সমস্যা কেনেকৈ সমাধান কৰিবলৈ চৰকাৰ আগবাঢ়িছে তাৰ এটা আভাষ বা কোন সমস্যাৰ কাৰণে কি ভূমিকা লৈছে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত সেইটো ভালকৈ বিশ্লেষণ কৰা হোৱা নাই বুলি কৈছে। মই বিৰোধী পক্ষৰ ফালৰ পৰা এই কথা কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰো যে বৰ্ত্তমান চলি থকা চৰকাৰে আমাৰ দেশৰ সমস্যা বিলাক সমাধান কৰিব পাৰিছে বৰঞ্চ নতুন নতুন সমস্যাৰ উদ্ভৱহে হৈছে। এই সমস্যা বিলাক মকাবিলা কৰাৰ কাৰণে বা জনসাধাৰণৰ যি অৱস্থা হৈছে সেই অৱস্থা উপশম কৰাৰ কাৰণে চৰকাৰে কিবা বলিষ্ঠ নীতি লব পৰা নাই। ভাৰতবৰ্ষৰ আন আন ৰাজ্যৰ দৰে আমাৰ ইয়াতো জনসাধাৰণৰ সমস্যাৰ পৰা অব্যাহতি পোৱাটো মই বিশ্বাস নকৰো কিয়নো আজি যোৱা ২৬ বছৰ ধৰি বিশেষকৈ চাৰিটা পঞ্চ-বাৰ্ষিকী পৰিকল্পনাত কোটি কোটি টকা খৰচ কৰাৰ পিচতো আমাৰ দেশত এনেকুৱা সমস্যা কিছুমানৰ উদ্ভৱ হৈছে যি বিলাক পৰি-

কল্পনাৰ পূৰ্ব্ব কালছোৱাত উদ্ভৱ হোৱা নাছিল। একোটা পৰিকল্পনা শেষ হোৱাৰ পিচত কিছুমান সমস্যাৰ সমাধান হব লাগিছিল কিন্তু সেইটো নহৈ প্ৰত্যেকটো পৰিকল্পনা শেষ হোৱাৰ পিচতেই নতুন নতুন কিছুমান সমস্যাৰ উদ্ভৱহে হৈছে। উদাহৰণ স্বৰুপে আমাৰ দেশৰ অৰ্থনৈতিক বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত, উত্পাদন বৃদ্ধিৰ ক্ষেত্ৰত, দ্ৰব্য-বস্তুৰ মূল্য নিয়ন্ত্ৰণৰ ক্ষেত্ৰত ইটোৰ পিচত সিটো সমস্যা নতুন কৈ ওলাইছেহে। তাৰ সমাধানৰ পথ হলে পোৱা হোৱা নাই। আমি যদি চাওঁ কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত হওক বা উদ্যোগীকৰণৰ ক্ষেত্ৰত বা নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ ক্ষেত্ৰতেই হওক দেশত নতুন নতুন সমস্যাৰ উদ্ভৱ হৈ আছে। গতিকে পৰিকল্পনা বিলাকে সমস্যা সমাধান কৰাৰ পৰিবৰ্ত্তে কিছুমান সমস্যাৰ সৃষ্টিহে কৰিছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণত নতুন কিবা এটা পাম বুলি মই বিশ্বাস নকৰো। কিয়নো আজি ২৬ বছৰে ভাৰতবৰ্ষত কংগ্ৰেছী শাসনৰ অধীনত সমস্যাৰ সংখ্যা বছৰৰ পিছত বছৰে বাঢ়িবহে লাগিছে। যদি অন্য কোনো দলে চৰকাৰ গঠন কৰা দেখা পাওঁ তেতিয়াহে নতুন কিবা এটা দেখিবলৈ পাম। সেই কাৰণে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত নতুনত্ব একো আশা কৰা নাই। অন্য দল যদি শাসনৰ গাদীত বহিব পাৰে তেতিযাহে ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ৰূপ বদলিব পাৰে। নতুনত্ব কিবা পাব পাৰো। আমাৰ জনসাধাৰণে আশা কৰিছিল কি? কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত, থাকিবলৈ এখন ঘৰ, ল'ৰাছোৱালীৰ ভবিষ্যত, সমাজখনৰ বুদ্ধি-বৃত্তি স্বাস্থ্য ইত্যাদিৰ ক্ষেত্ৰত আশা কৰিছিলে শিক্ষা আৰু স্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত, কিছুমান সা-সুবিধা জনসাধাৰণে পাব বুলি। কিন্তু মাটিৰ ক্ষেত্ৰত, পানীৰ ক্ষেত্ৰত, কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত পালে কি? লাখ লাখ টকা বছৰে বছৰে খৰচ কৰিলে কিন্তু খেতিয়ক সকলে কোনো সুবিধাই নাপালে। পঞ্চম পাচ বছৰীয়া পৰিকল্পনাত কত কোটি টকা খৰচ কৰিছে কিন্তু কোনো এজন কৃষকক সুবিধা দিব পৰা নাই। কৃষিৰ কাৰণে প্ৰথম কথা ভূমিৰ বন্দবস্তি হব লাগিব। কৃষি কৰা সকলক নাঙল দিয়া আৰু নাঙললৈ খেতি কৰা সকলক মাটিৰ অধিকাৰ দিয়া। কিন্তু সেই অধিকাৰ দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত কি কৰিছে? মাটি দিয়াৰ দূৰৰ কথা কিমান জন ভূমিহীন খেতিয়ক আছে কিমান খিনি খেতিৰ উপযোগী মাটি আছে, কিমান খিনি শস্য উৎপাদন হয়, কিমান লাভবান হয় সেই কেইটা কথাকে কৃষি বিভাগে উলিয়াব পৰা নাই। আমাৰ মাটি আছে, পানীও আছে কিন্তু কৃষি আধুনিকীকৰণ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত খেতিয়ক অকনো আগবাঢ়িব পৰা নাই। ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কৈছে যে প্ৰজাস্বত্ব আইন অনুসৰি এক লাখ সাতাইশ হাজাৰ খেতিয়কক প্ৰজাস্বত্ব অধিকাৰ দিয়া হৈছে, ইয়াৰ দ্বাৰা যে ভূমি সমস্যা সমাধান হব সেইটোও নহয়। কৃষি কাৰ্য্যত উন্নতি সাধন কৰিব পৰা হলে খেতিয়ক সকলেও উন্নতি সাধন কৰিব পাৰিলেহেতেন। কিন্তু প্ৰজাস্বত্ব আইনৰ অধীনত যিমান খিনিয়ে অধিকাৰ পাব লাগিছিল সিমান খিনিয়ে পোৱা নাই। আগৰ ২৬ বছৰেও নহল আৰু চিলিং আইন কৰা পিচতো এই দুবছৰেও সেই আগৰ দৰেই থাকিল। নতুনকৈ চিলিং আইন কৰি কৈছিল যে কৃষক সকলক নানা ৰকমৰ সুবিধা দিব কিন্তু তাৰ কৃষকসকলৰ সমস্যা আৰু জটিলহে কৰিলে। ভূমিহীন লোক সকলৰ দ্বাৰা নিগম কৰি কাৰ্য্যকলাপ কৰিব বুলি আগবাঢ়ি আহিল কিন্তু

কৰিলে কি কব নোৱাৰো। নিগম বিলাকৰ দ্বাৰা যে দুই এঠাইত কৃষক সকল উপকৃত হোৱা নাই সেইটো নহয়। কিন্তু বেছি ভাগতেই সমস্যা আৰু বেছিহে কৰিছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত দেখা পাইছো ব্লক বিলাকৰ জৰিয়তে কিছুমান লোহাৰ নাঙল কৃষি বিভাগৰ পৰা দিছিল। তাৰ কাৰণে বহু টকাও খৰচ কৰা হৈছিল। বাহিৰত তৈয়াৰী সেই নাঙল আনাৰ কাৰণে বহুত টকা খৰচ কৰা হৈছিল যদিও সেই নাঙল বিলাক কাৰ্য্যকৰী হৈ থকা নাই। ট্ৰেক্টৰ আদি দি সৰহকৈ চহাই দিয়াৰ কথা বেলেগ কথা। কিন্তু যদি এইটো পৰ্য্যালোচনা কৰি চোৱা হয় দেখা যায় যে সেই নাঙল বিলাক এতিয়া অকামিলা হৈ পৰি আছে। তাৰ কাৰণ হল সেই নাঙল বিলাক যি ফাল সেই ফালৰ লো আমাৰ ইয়াত নাপায় আৰু যি ধৰণেৰে তৈয়াৰী হৈছে সেইটো ধৰণেৰে অসমত তৈয়াৰ কৰা নহয়। ফলত সেই নাঙল বিলাক অকামিলা হৈ পৰি আছে। ট্ৰেক্টৰ দিয়াৰ কথা আছিল কিন্তু ট্ৰেক্টৰ আদিও দিয়া হোৱা নাই আন একো সুবিধাও দিয়া নাই। সেইবিলাক সকলো কাগজতে আছে আচলতে ক'তো একো দিয়া হোৱা নাই। কিন্তু আমাৰ নিজ নিজ সমষ্টি বিলাকত সেইবিলাক দেখিবলৈ পোৱা নাই। পঞ্চাছ হেজাৰ নলী-নাদ ক'ত বহুৱাইছিল তাৰ হিচাব আচলতে কাগজে-কলমেহে আছে, কাৰ্য্যত: সেইবোৰ কৃষকে বা ৰাইজে দেখা পোৱা নাই। উৎপাদন বৃদ্ধিৰ ক্ষেত্ৰত একে সময়তে অন্যান্য ৰাজ্যৰ যিখিনি অগ্ৰসৰতা দেখা গৈছে সেই খিনি অগ্ৰসৰতা আমাৰ ৰাজ্যত দেখা পোৱা নাই বৰংঞ্চ আমাৰ ৰাজ্যত খেতি বিষয়টো এটা ব্যৱসায়িক ভিত্তিত লোৱাহে দেখা গৈছে। খেতি কৰি নিজে পোহ-পাল যোৱাৰ উপৰিও বজাৰত উৎপাদনৰ ব্যৱস্থাটো আকৰ্ষিত কৰাৰ কোনো প্ৰস্তুতি হোৱা নাই। খেতি আধুনিকীকৰণ কৰি তাৰ উৎপাদন সামগ্ৰিকভাবে বজাৰলৈ পঠোৱাৰ কোনো ব্যৱস্থা অসমত নহল। কিন্তু চৰকাৰে ঘোষণা কৰিলে যে কেচা পাতৰ ধানৰ দামো চৰকাৰে সমানেই দিব, তাৰ ফলত যে চৰকাৰে নিজেই কৃষকক ফাকি দিবলৈ শিকালে সেই কথা চৰকাৰৰ দৃষ্টিগোচৰ নহল। ইয়াৰপৰা কৃষকে এই কথাই শিকিলে যে বজাৰলৈ বেয়া বস্তু নিলেও চৰকাৰে দাম সমানেই দিব। কৃষি আধুনিকীকৰণৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰ বা চৰকাৰৰ প্ৰশাসনীয় যন্ত্ৰই যে একোয়েই কৰিব নোৱাৰিলে সেই কথা ৰাজ্যপালৰ ভাষণত উল্লেখ নাই আৰু ভবিষ্যতেও যে সেই কথাৰ উল্লেখ কেতিয়াবা হব তাৰ কোনো ইংগিত আমাক নিদিলে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ অসমখন এখন কৃষি প্ৰধান ৰাজ্য। কৃষিৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰি যদি আমাৰ অৰ্থনীতি গঢ়ি তুলিব লগা হয় তেন্তে কৃষিৰ ওপৰত যিখন আঁচনি চৰকাৰে লৈছে তাত যদি চৰকাৰ দৃঢ়তা নাথাকে তেন্তে আমাৰ যি অৰ্থনৈতিক দুৰৱস্থা তাৰ কেতিয়াও উপসম নহয় আৰু উৎপাদন বৃদ্ধি নহয়। সেই কাৰণে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত আমি সেই কথাৰ উল্লেখ নাপালো। পঞ্চম পৰিকল্পনাৰ ভিতৰত আমাৰ জনসংখ্যাৰ যিটো অংশ দৰিদ্ৰ সীমাৰেখাৰ তলত আছিল স্বাধীনতাৰ ২৬ বছৰৰ আগত। সমান সংখ্যক জনসংখ্যা দাৰিদ্ৰৰ সীমা ৰেখাৰ তলত নাছিল। এই কথাটো ভালকৈ বিবেচনা কৰি সেইমতে আঁচনি প্ৰস্তুত কৰি তাক কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ হে ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিব লাগে।

তাৰ পৰিবৰ্তে চৰকাৰে কি কৰিছে ? সাম্প্ৰদায়িক কিছুমান কথা আজি আমাৰ মাজত আহি পৰিছে। আমাৰ দেশখন গণতান্ত্ৰিক ভিত্তিত গঢ়ি উঠিছে বুলি কোৱা হয়। কিন্তু কাৰ্য্যক্ষেত্ৰত আমি দেখিছো যে সাম্প্ৰদায়িক ভিত্তিত আমাৰ দেশৰ কিছুমান লোক পিচপৰি আছে বুলি তেওঁলোকৰ উন্নয়নৰ কাৰণে চৰকাৰে কিছুমান বিশেষ আঁচনি লোৱা আমি দেখা পাইছো। ফলত চৰকাৰে আমাৰ জনসাধাৰণক ভুল পথে পৰিচালিত কৰিছে। সামগ্ৰিক ভাবে জনসাধাৰণৰ উন্নয়নৰ চেষ্টা আমাৰ চৰকাৰে কৰা নাই। আচলতে এখন সমাজবাদী আঁচনি বা এটা সুস্থ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা গঢ়ি তোলাৰ কথা আমাৰ চৰকাৰে ভবা নাই। ফলত এটা সম্প্ৰদায়ৰ লগত আনটো সম্প্ৰদায়ৰ খোৱা-কামোৰা চলিছে। চৰকাৰৰ এই নীতিৰে যাতে আমাৰ খণ্ডিত অসমখন আৰু বিখণ্ডিত কৰাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে নকৰে তাৰ বাবে চৰকাৰ সজাগ হবৰ হল।

বস্ত্ৰৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে ঘোষনা কৰিছে যে জনসাধাৰণৰ বাবে বিশেষকৈ সমাজৰ পিচপৰা শ্ৰেণীটোৰ বাবে মোটা কাপোৰ প্ৰচুৰ পৰিমাণে তৈয়াৰ কৰা হব ধৰিছে। যিটো সমাজৰ দুৰ্বল শ্ৰেণীৰ কাৰণে এই মোটা কাপোৰ প্ৰস্তুত কৰা হব ধৰিছে বুলি চৰকাৰে ঘোষণা কৰিছে তাৰ পৰিমাণ গাই পতি পাচঁ মিটাৰকৈ হে পৰিছে। কিন্তু আনহাতে মিহি কাপোৰৰ উৎপাদন যথেষ্ঠ পৰিমাণে দেখা পোৱা গৈছে। গতিকে ইয়াৰ পৰা এই কথাই কব পাৰি যে প্ৰকৃততে যদি চৰকাৰে সমাজৰ দুৰ্ব্বল বা পিচপৰি থকা শ্ৰেণীৰ মঙ্গলৰ কাৰণে কিবা কৰিব খুজিছে মিহি আৰু ৰং-চঙীয়া কাপোৰৰ যি প্ৰচুৰ উৎপাদন তাক বন্ধ কৰি মোটা কাপোৰৰ বেছিকৈ উৎপাদন কৰাৰ দিহা কৰক তেতিয়াহে হয়তো সমাজৰ দুৰ্ব্বল শ্ৰেণীটোৰ কিবা এটা উপকাৰ কৰা হব বুলি আমি ভাবো।

আনহাতে সমাজৰ দুৰ্বল শ্ৰেণীৰ মানুহৰ থকা ঘৰৰ ক্ষেত্ৰত ঘৰ সাজি দিয়াটো যদিও চৰকাৰৰ দায়িত্ব নহয় তথাপি এই ক্ষেত্ৰত এই কথাৰ প্ৰতি চৰকাৰ সজাগ হোৱা ভাল যে সমাজৰ সাধাৰণ শ্ৰেণীৰ লোকে সাধাৰণ ঘৰ এটা সাজিবলৈ হলে লাগতিয়াল সামগ্ৰী খিনি নাপায়। অন্যহাতে ধনীশ্ৰেণীটোৱে ঘৰ সজাৰ ক্ষেত্ৰত কোনো বস্তুৰ অভাৱ নাপায়, এই ব্যৱস্থা আজি কেনৈ হবলৈ পাইছে ? ইয়াৰ উপশম নঘটালে সাধাৰণ মানুহৰ সমাজত টিকাটোৱেই কঠিন হৈ পৰিছে। হৰিজন সকলৰ কাৰণে চৰকাৰে কি কৰিছে ? গুৱাহাটীৰ মেডিকেল কলেজৰ তৃতীয় আৰু চতুৰ্থ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰী সকলে ধৰ্মঘট কৰিছে, তাৰ হৰিজন সকলে থাকিবলৈ ঘৰ বিচাৰিছে। আমাৰ চৰকাৰে কৈছে যে তেওঁলোকৰ কাৰণে ছয় তলাৰ ঘৰ সাজিছে। সেইটো সম্পূৰ্ণ হলে ঘৰৰ সমস্যা সমাধান হব। আজি হৰিজন সকলৰ কাৰণে পিচপৰা শ্ৰেণীৰ কাৰণে কিবা কৰা বুলি কৈছে। কিন্তু কি কৰিছে ? গুৱাহাটীৰ মেডিকেল কলেজৰ ৩য় আৰু ৪ৰ্থ শ্ৰেণীৰ বিশেষকৈ দাবী হৈছে যি সকল হৰিজন যি সকল সাধাৰণ কৰ্মী তেখেত সকলক থকা ঘৰৰ ব্যৱস্থা কৰি দিব লাগে। চৰকাৰে কৈ আছে যে তেওঁলোকৰ কাৰণে ৬ তলাৰ ঘৰ এটা নিৰ্মান কৰি আছে সেই ঘৰটো সম্পুৰ্ণ হলেই তেওঁলোকৰ ঘৰৰ সমস্যা সমাধান কৰিব পৰা হব। কিন্তু বৰ্ত্তমান অৱস্থাত সেই মানুহ বিলাক কত আছে কেনেকৈ আছে সেইটো চৰকাৰে বিচাৰ কৰা নাই। গুৱাহাটীৰ মেডিকেল কলেজ ইয়াৰ এটা নমুনা হে মাত্ৰ। এই ধৰণেৰে গাৱে ভুৱে নগৰে চহৰে মানুহ

*Speech not corrected

বিলাক কত কেনেকৈ আছে, জাৰ জহ কত কেনেকৈ উপশম কৰিছে, বৰষুণত কেনেকৈ তিতি আছে সেই বিষয়ে চৰকাৰৰ কোনো বিচাৰ নাই। আজি চৰকাৰে সমাজ বাদৰ কথা কৈ থাকিলেই আমাৰ মানুহৰ সমস্যা সমাধান হব নোৱাৰে। আমাৰ যি বিলাক সাধাৰণ সমস্যা সেই বিলাককে চৰকাৰে সমাধান কৰিব পৰা নাই। সমাজ বাদ আজি যিটো গতিত আগবাঢ়ি গৈছে সেই গতিত আগবাঢ়ি গলে আমাৰ কিমান সুবিধা আহিব? চৰকাৰে হয়তো কব পাৰে যে আমাৰ এটা ট্ৰেনজিচনাল পেৰিয়দ থকাৰ কাৰণে আমি এই বিলাক ব্যৱস্থা কৰিব পৰা নাই। কিন্তু আজি ২৬ বছৰ ধৰি এই ট্ৰেনজিচনাল পেৰিয়দতো চলিয়েই আহিছেনেকি? এই কথা আমি বুজিব পৰা নাই। সেই দৰে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত, স্বাস্থ্য ৰক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ অসমৰ ডাঙৰ ডাঙৰ নগৰ চহৰ বিলাকত ডাঙৰ ডাঙৰ হস্পিতাল আছে।

মিঃ স্পীকাৰ : আপোনাৰ ২০ মিনিট হৈ গল।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা : মই আৰু ২ মিনিট কম চাৰ।

শিক্ষা আৰু স্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ চৰকাৰে যদি ভবিষ্যতে প্ৰগতি লাভ কৰিবলৈ বিচাৰে তেনেহলে আমি বিস্তৃত ৰূপত কাম কৰিব লাগিব। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ গাওঁ-ভুইৰ লৰা ছোৱালী বিলাকে কেনেকৈ পঢ়িছে, কত বহিছে কেনেকুৱা অৱস্থাত আমাৰ শিক্ষক সকলে শিক্ষা দান কৰিবলগীয়া হৈছে সেই কথাৰ প্ৰতি আমাৰ চৰকাৰে লক্ষ্য ৰখা নাই। আজি ২৬ বছৰ ধৰি চালবেৰ থকা এখন প্ৰাইমাৰী স্কুল চৰকাৰে পাতিব নোৱাৰিলে। এই চাল বেৰ নাইকীয়া স্কুল বিলাকতে আমাৰ লৰা ছোৱালী বিলাকে পঢ়িব লগীয়া হৈছে। প্ৰাইমাৰী স্কুল এখনৰ কাৰণে যি খিনি সা-সুবিধা দিয়াৰ প্ৰয়োজন সেইখিনি আমাৰ চৰকাৰে দিব পৰা নাই। এনেকৈ শিক্ষা লাভ কৰি অহা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ পৰা ভাবিষ্যতে দেশে কি আশা কৰিব পাৰে। বৰঞ্চ তেওঁলোক বেচিহে নিশকটীয়া হৈ পৰিব।

খোৱা পানীৰ ক্ষেত্ৰত আজি ২৬ বছৰে আমাৰ চৰকাৰে কি কৰিব পাৰিছে। অন্য বিলাক দেশৰ পৰা হাইজা, গ্ৰহণী আদি নাইকীয়া হৈছে। কিন্তু আমাৰ দেশত এই বিলাকৰ খোৱা পানীৰ কাৰণেই পুনৰ প্ৰাদুৰ্ভাবহে হৈছে। তাৰ কাৰণে আমাক চৰকাৰে খোৱা পানীৰ সুবিধা কৰি দিব পৰা নাই। এতিয়া পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত চৰকাৰে লাখ লাখ কোটি কোটি টকা খৰচ কৰিবলৈ ওলাইছে। কিন্তু তেওঁলোকে সমাজ সংস্কাৰ কৰাৰ কাৰণে দলীয় স্বাৰ্থ বাদ দি তেওঁলোকৰ প্ৰসাশন যন্ত্ৰ বা নিজক প্ৰস্তুত কৰাৰ ক্ষেত্ৰত যি অবহেলা কৰিছে সেই অবহেলাৰ কাৰণে মানুহ কোন দিশত গতি কৰিছে সেই গতিত আগবাঢ়িবলৈ হলে আমাৰ ভবিষ্যত অন্ধকাৰ। আজি যি ভাবে নিবনুৱা সমস্যা বৃদ্ধি হৈছে, যি ভাবে দুৰ্বল শ্ৰেণীটোৰে জলাকলা দেখি আহিছে ইয়াৰ পৰিনতি কি হব সেইটো চৰকাৰে উপলদ্ধি কৰা উচিত। তেওঁলোকে দলীয় স্বাৰ্থ বাদ দি দেশক স্থিৰে ৰখাৰ কাৰ্য্যসূচী লব বুলি আশা ৰাখিলোঁ। মই ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত অন্য প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি এই কেইধাৰ কথা নিবেদন কৰি মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

*Speech not corrected

ডঃ কৃষ্ণকান্ত লহকৰ : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কেইটামান কথা বিশেষ ভাবে লক্ষ্য কৰিছো। এই কেইটা কথা হল ৰাজ্যপালৰ ভাষণত যোৱা বাৰ দৰিদ্ৰতাৰ সীমা ৰেখা ৭৪ জনৰ তলত আছিল বুলি কোৱা হৈছিল। কিন্তু এইবাৰ এই সীমা ৰেখা তললৈ গল নে ওপৰলৈ গল সেই কথাৰ উল্লেখ থকা হলে ভাল পালোহেতেন। এইদৰে দৰিদ্ৰতাৰ সীমা ৰেখাৰ তলত থকা মানুহ বিলাকক কেনেকৈ ওপৰলৈ আনিব পাৰি এই বিষয়ে চিন্তা কৰাৰ সময় আহিছে। এই মানুহখিনিক এইদৰে সদায় দৰিদ্ৰতাৰ সীমা ৰেখাৰ তলতে ৰাখি থমনে? তেওঁলোকক ওপৰলৈ আনিবলৈ হলে কোন বিষয়ত নজৰ দিব লাগিব সেইটো ভাবিব লাগিব। এই সকলক ওপৰলৈ আনিবলৈ হলে জন্মনিয়ন্ত্ৰন, কৃষি আৰু শিল্প বিষয়ত আমি বিশেষ ভাবে জোৰ দিব লাগিব। আজি জন্ম নিয়ন্ত্ৰনত জোৰ দিবলগীয়া হৈছে। আজি প্ৰত্যেক বছৰে শতকৰা ৩.৪ জনকৈ মানুহ বাঢ়িব লাগিছে। এইদৰে যদি প্ৰত্যেক বছৰে মানুহ বাঢ়ি যায় তেনেহলে প্ৰত্যেক ২৭ বছৰত এই মানুহৰ সংখ্যা দুই গুন হবগৈ। মানুহৰ সংখ্যা ১,২,৩, এই হিচাবে নাবাঢ়ে ২৭ বছৰত দুই গুন তাৰ পিচত তিনি গুন তাৰ পিচত ৪ গুন এইদৰে বাঢ়ি বাঢ়ি গৈ গৈ ৩২ গুন হবগৈ। এইদৰে মানুহ বাঢ়িবলৈ হলে ৯০ বছৰৰ ভিতৰত জনসংখ্যা ১৬ গুন হবগৈ। এইদৰে মানুহ বাঢ়ি থাকিবলৈ হলে আমি যি খিনি খাদ্য অলপ মাটিত উৎপন্ন কৰিছো সেই খাদ্যই জুৰিব বুলি কব নোৱাৰো। এই কাৰণেই জন্ম নিয়ন্ত্ৰনত বিশেষ জোৰ দিব লাগে। যোৱা বছৰৰ জন্ম নিয়ন্ত্ৰণৰ কাৰণে যি মাচ কেমপেইন চলিছিল সেইটো ভাল হৈছিল। সেই কাৰণেই আমি ভাবো যে এই দৰে প্ৰত্যেক বছৰে মাচ কেমপেইন হৈ থাকিব লাগে। আমাৰ যি সকল শিক্ষিত তিৰোতা মানুহ সেই সকল অপাৰেচনৰ প্ৰতি উৎসাহিত হোৱা দেখা গৈছে। আমাৰ মেডিকেল কলেজৰ শিক্ষিত ডেকা সকলক প্ৰয়োজন হলে তেনেধৰণৰ শিক্ষা দি প্ৰত্যেক মহকুমাতে তেনেকুৱা কেমপেন চলাব লাগে। আৰু এই অপাৰেচনৰ কামটো আজিকালি বহুত সহজ হোৱাৰ কাৰণে তেওঁলোকক দি কাম চলাব লাগে।

মোৰ দ্বিতীয় কথা হৈছে কৃষি। কৃষিৰ উন্নতি কৰিব নোৱাৰিলে আমি বিশেষ ভাবে উন্নতি কৰিব নোৱাৰিম। এই কৃষিৰ উন্নতি কৰিবলৈ হলে প্ৰথমতে আমি ৪ টা কথাৰ প্ৰতি মন কৰিব লাগিব। প্ৰথমতে পানী যোগান, বানপানী নিয়ন্ত্ৰন, বিধান যোগান আদিত কৃষক সকলক সহায় কৰিব লাগিব। দুখৰ কথা আজি ২৬ বছৰেও আমাৰ দেশত পানী যোগান ধৰিব পৰা নাই। বতৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি চলিব লাগে। ৰাজস্থান মৰুভূমি আছিল। আগতে তাত একো খেতিকেই কৰিব পৰা নাছিল। কিন্তু সেই ৰাজস্থানৰ পৰা এতিয়া আমাৰ অসমলৈ সৰিয়হ আহিছে। ৰাজস্থান এতিয়া মৰুভূমি হৈ থকা নাই। তালৈ চেনেলেৰে পানী আনি খেতি কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰি লৈছে। আমাৰ অসমত বহুত বিলাক নদী আছে সেই বিলাকৰ পৰা পানী আনি খেতিত পানীৰ যোগান ধৰাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিব নোৱাৰিলে। মাত্ৰ আমাৰ ইয়াত এটা প্ৰজেক্ট কৰিলে সেইটো হৈছে যমুনা জলসিঞ্চন আঁচনি। তাৰ দ্বাৰা প্ৰায় ১০০ বৰ্গ মাইলমান মাটিত পানী যোগান ধৰিব পাৰিছে। এইদৰে কেইখনমান নদীত যদি বান্ধ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰিলেহেতেন তেতিয়াহলে বতৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰাকৈ

অসমৰ পথাৰত খেতি কৰিব পৰা হলহেতেন। এই ক্ষেত্ৰত মই মুখ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক অনুৰোধ কৰিছো, আমিও নিৰ্বাচনৰ সময়ত ৰাজ্যক আশ্বাস দি আহিছো যে অন্য কৰিব নোৱাৰিলেও পথাৰত পানী যোগানৰ ব্যবস্থা কৰিম বুলি, গতিকে এই ক্ষেত্ৰত বিশেষ ভাবে জোৰ দিব লাগে। আজি দুই বছৰ হৈ গল এখনো পথাৰত পানী দিব নোৱাৰিলে। আমি খেতিৰ উন্নতি কৰিব নোৱাৰিলে ২০ বছৰৰ পিচত আমাৰ লাখ লাখ মানুহ মৰিব লাগিব। খেতিৰ উন্নতি কৰিবলৈ হলে আমি পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। শালিধান কটাৰ পিচত আমি গোম ধানৰ খেতি কৰিব পাৰো। গতিকে পানী যোগানৰ অতি আবশ্যক। যোৱা বছৰ আমি ঘেহু খেতি কৰিছিলো, কিন্তু বৰ দুখৰ বিষয় পানীৰ অভাবত সেই খেতি কৰিব নোৱাৰিলো। এই বছৰ খেতিয়কক বিধানেই যোগান ধৰিব নোৱাৰিলো। আমি বিধান যোগান ধৰিব নোৱাৰিলে খেতিয়কে খেতি কৰিব কেনেকৈ। আমি যোগান ধৰাৰ পিচত যদি খেতিয়কে কৰিব নোৱাৰে তেন্তে আমি খেতিয়কক দোষিব পাৰিম। আমাৰ দেশৰ পৰা দৰিদ্ৰতা দূৰ কৰিবলৈ হলে কুটীৰ শিল্প আদি কৰিব লাগিব। পঞ্জাব আৰু অসমৰ জনমুৰি আয় ১৯৪৭ চনত একে আছিল কিন্তু আজি অসমতকৈ দুগুন হৈছে। তাত কুটীৰ শিল্প আৰু ক্ষুদ্ৰ শিল্প খুব গঢ়ি উঠিছে। সেই কাৰণে মই বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰো যাতে বিভাগীয় অফিচাৰ সকলক লগত লৈ বিহাৰ, ইউ, পি, পঞ্জাব, হাৰিয়ানা আদি ঠাইলৈ যাব লাগে। ঠিক সেইধৰণে অসমতো কৰিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিব লাগে। তেতিয়াহলে আমাৰ শিল্পত কিছু উন্নতি হব। আমাৰ চৰকাৰে ১৯৭১ চনতে ভূমি নীতি ললে। ইয়াৰ আচল উদ্দেশ্য আছিল গৰীবক খেতিৰ মাটি দিয়া। কিন্তু বৰ দুখৰ বিষয় এই আইন কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ আগতে মাটিৰ মালিক বিলাকে আধি খোৱা লোক সকলৰ পৰা মাটি লৈ শেষ কৰি পেলালে। মণ্ডল মাটিৰ জোখমাখ কৰিবলৈ গৈছিল, কিন্তু মাটিৰ মালিকৰ প্ৰৰোচনাত পৰি মণ্ডলে মালিকৰ নামতহে মাটি লিখি আনিলে। এতিয়া মানুহ বিলাকে দিন হাজিৰা কৰি খাব লগা হৈছে। এই ক্ষেত্ৰত ব্যৱস্থা লবলৈ মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক বিশেষ ভাবে অনুৰোধ কৰিলো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মূল্য বৃদ্ধি আজি গোটেই পৃথিবীতে হৈছে। আমাৰ অসমতো হৈছে। এই মূল্য বৃদ্ধি চৰকাৰে ৰোধ কৰিব নোৱাৰে। আমাৰ নিত্যপ্ৰয়োজনীয় বস্তু দাইল জাতীয় বস্তুৰ কথাকে মই প্ৰথমতে কব বিচাৰিছো। এই বস্তু বিলাক সাধাৰণতে বিহাৰ, ইউ, পি আদি ঠাইৰ পৰা আহে। তাতে খেতিয়ক সকলে দাম বঢ়াই দিলে আমাৰ হয়তো দাম বাঢ়ি যোৱাটো স্বাভাৱিক তাৰ পিচত মিঠাতেলৰ কথালে আহো। আমাৰ ইয়াৰ সৰিয়হৰ দ্বাৰা যি তিনি মাহ মিঠাতেলৰ যোগান ধৰা হয় সেই কেইদিন আমাৰ ইয়াত দাম কমি থাকে। কিন্তু বাকী কেইদিন অসমৰ বাহিৰৰ পৰা আহিব লাগে। সেই সৰিয়হৰ দাম বাঢ়ি গলে আমাৰ ইয়াত মিঠাতেলৰ দাম বাঢ়ি যায়। ঠিক সেই ধৰণে আমাৰ খেতিয়ক সকলেও নিজে উৎপাদিত কৰা বস্তুৰ দাম বৃদ্ধি কৰিবলৈ বাধ্য হয়। এই বস্তু কেইটাৰ কোনো কণ্ট্ৰল নাই। গতিকে চৰকাৰে ইয়াত হাত দিব নোৱাৰে। মই কিছুমান মিলত সোমাই চাইছিলো সৰিয়হ কিমান জমা আছে। তেতিয়া তেওঁ লোকে ৮০ টকা মোনত কিনিছিল সেইটোলৈ চাই ৯৮ টকা টিনত দৰ বান্ধি

দিবলৈ ঠিক কৰা হৈছিল। কিন্তু যেতিয়া ৰাজস্থানৰ পৰা ১৪৫ টকা মোনত আনিব লগা হল তেতিয়া ১২০ টকা টিনত দৰ বান্ধি দিব লগা হল। আমাৰ ইয়াত ৭০-৮০ টকা দৰত সৰিয়হ বিক্ৰী হৈ গল। গতিকে ৯ টকা দৰ বান্ধি দিছে। ইয়াতকৈ যাতে দৰ নবঢ়ায় বৰঞ্চ ৬ টকা মানহে কৰে তাৰ প্ৰতি দৃষ্টি ৰাখি ব্যৱসায় সকলক সাবধান কৰি দিব লাগে। নগাওঁৰ ডি, চি য়ে ৭ টকাতকৈ বেচি দৰত বিক্ৰী কৰিবলৈ নিদিয়া কথাত মই তেখেতক ধন্যবাদ দিছো। এই বিষয়ত ব্যৱসায়ী বিলাকক সাবধান কৰি দিবলৈ চৰকাৰক মই অনুৰোধ জনালো।

তাৰ পিছত চৰকাৰে ধানৰ দাম নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি দিব লাগে। এফ, চি, আই, য়ে যি দামত ধান সংগ্ৰহ কৰিছে সেইটো কিছু বেছি হৈছে। সেইকাৰণে কিছু চাবচিডি দি হলেও ধানৰ দাম কমাই দিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিলোঁ। ধানৰ দাম কমিলে চাউলৰো দাম কমি যাব বুলি মই আশা কৰো। তাৰপিচত মই স্বাস্থ্য বিষয়ে দুষাৰ কথা কব বিচাৰিছো: এই কথা মই যোৱা-বাৰৰ বাজেট অধিবেশনতো উথাপন কৰিছিলো যে যিবিলাক ডাক্তৰখানা আছে সেইবিলাকৰ অৱস্থা একেবাৰে বেয়া। বেৰ-চাল নোহোৱাকৈ ডাক্তৰে বাহিৰতে বেমাৰী পৰীক্ষা কৰিবলগীয়া হয়। এইটো বৰ দুখৰ কথা যে অসমত কোনোটো ডাক্তৰখানাৰ অৱস্থা ভাল নহয়। সিদিনা মই মোৰ সমষ্টিৰ এখন ডাক্তৰখানালৈ গৈছিলো আৰু ডাক্তৰখানাৰ অৱস্থা দেখি মই ডাক্তৰজনক কৈছিলো—তুমি ইয়াতকৈ ভালঘৰ এটা বিচাৰি লোৱা, নহলে ই কেতিয়াবা ভাঙি পৰিব। আমি তোমাৰ মৃত্যু বাঞ্চা নকৰো। খেৰিবৰ এটা ভাৰালৈ হলেও বিচাৰি লোৱা। এই ক্ষেত্ৰত পি, ডব্লিউ, দি, স্কিমলৈ বাটচাই থাকিলে একো কাম নহব। সেই-কাৰণে চৰকাৰে নিজে কিবা এটা কৰি প্লেন আৰু এষ্টিমেট বনাই ঘৰ সজাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। সাহাৰ্য্য প্ৰাপ্ত ডাক্তৰখানা বিলাক চৰকাৰে লব লাগে তাত কেৱল ডাক্তৰবিলাকে ডেৰশ টকাতেই কাম কৰিব লগা হয় আৰু যত ডাক্তৰ নাই তাত কম্পাউণ্ডাৰে ৮০ টকাতেই কাম কৰে।

মাননীয় অধ্যক্ষ: আপুনি শেষ কৰক।

শ্ৰীকৃষ্ণকান্ত লহকৰ: চাৰ, মই আৰু দুই মিনিট কৈ শেষ কৰিম। এই যে অসমত ৬৬৩ খন বহুমুখী সমবায় সমিতি কৰিবলৈ লোৱা হৈছে, এই আটাই বিলাকৰে অংশ বিক্ৰী ন'হল। কিন্তু বিক্ৰী ন'হল যদিও মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনাইছো গাওঁ পঞ্চায়ত পৰ্য্যায়ত যি এশ দুশ অংশ বিক্ৰী হৈছে সেই হিচাবতে সমবায় সমিতি বিলাক চলিব দিব লাগে। পাচত এই ব্যৱসায় চলিলে নিশ্চয় এহেজাৰলৈ অংশ বিক্ৰী হব। এই সমবায় সমিতি বিলাক আমি লব পাৰিলে আমাৰ জনসাধাৰন ধনী লাভখোৰ ব্যৱসায়ী সকলৰ কৰাল গ্ৰাসৰ পৰা ৰক্ষা পৰিব। গতিকে এই সমবায় সমিতি বিলাক জীয়াই ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে।

এই খিনিকে কৈ বক্তৃতাৰ সামৰনি মাৰিলো।

শ্ৰীমতী ৰেৱতী দাস: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্য পালৰ ভাষণৰ প্ৰতি মই ওলগনি জনাইছো। এই কাৰণেই যে তেওঁতে তেখেতৰ ১৩ পৃষ্ঠা জোৰা ভাষণৰ মাজেদি অসমৰ প্ৰতি ছবিখন ভালকৈ দাঙি ধৰিব পাৰিছে। তেখেতে তেখেতৰ ভাষণত কৈছে যে অস্থায়ী ৰাজধানী দিশপুৰলৈ খৰতকীয়াভাবে হলেও

অনাটো সম্ভৱ হৈছে আৰু সেইদৰে ২৬ তাৰিখে গণৰাজ্য দিবসৰ দিনা অস্থায়ী ৰাজধানী ঘোষণা কৰা হৈছে। এই গুৰুত্বপূৰ্ণ ঘোষণা অসমৰ বুৰঞ্জীত উজ্বল হৈ থাকিব। কিন্তু এইখিনিতে মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক এটা কথা কব বিচাৰিছো যে ইয়াত অস্থায়ী ৰাজধানী বেছি দিনলৈ ৰাখিলে নহব। ইয়াত অস্থায়ী ভাবে ৰাজধানীৰ কাম চলাই থাকিলে স্থায়ী ৰাজধানীৰ কাম পিচুৱাই যাব আনহাতে এই অস্থায়ী ৰাজধানীত খৰছ বাঢ়ি গৈ থাকিব আৰু স্থায়ী ৰাজধানীলৈ খৰছ বাঢ়ি যাব। গতিকে অতি সোনকালে যাতে স্থায়ী ৰাজধানী ঘোষণা কৰে তাৰ বাবে মুখ্যমন্ত্ৰীক অনুৰোধ কৰিলো।

ৰাজ্যপালে তেখেতৰ ভাষণত নানা শিতানত নানাভাবে আলোচনা কৰিছে। তেখেতে দুখন ঠাইৰ অশান্তিকৰ পৰিস্থিতিৰ কথা উল্লেখ কৰিছে সেয়া হ'লকোকৰাঝাৰ আৰু মঙ্গলদৈ। অৱশ্যে পৰিস্থিতি আয়ত্বাধীন হোৱা বুলি কৈছে। কিন্তু এইদৰে আগতেও ভাষাৰ মাধ্যম আৰু অনসনৰ কাৰনটো অশান্তিকৰ পৰিস্থিতি যাতে পুনৰ উদ্ভৱ নহয় সেই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে চোকা দৃষ্টি ৰাখিব লাগে যাতে ভবিষ্যতে আৰু পুনৰাবৃত্তি নহয়। অসমৰ শান্তিপ্ৰিয় লোকক বহুত বিভেদ-কামী আৰু সন্ত্ৰাসবাদী লোকে এনেকুৱা অশান্তিকৰ পৰিস্থিতি উদ্ভৱ কৰিবলৈ প্ৰায় চেষ্টা কৰা দেখা যায়।

আমাৰ অসমখন কৃষি প্ৰধান দেশ। কৃষিৰ আলোচনাৰ কাৰণে অৱশ্যে কেবাটাও দিশ দিছে। অসমত শতকৰা ৮০ ভাগেই খেতিয়ক ৰাইজ। গতিকে খেতি কেনেকৈ কৰিব লাগে নিশ্চয় তেওঁলোকৰ অভিজ্ঞতা আছে। কিন্তু বান-পানী আৰু প্ৰাকৃতিক দুৰ্য্যোগৰ কাৰণে আমি যিমান উন্নয়ন বা উদ্যোগমুখী হ'ব লাগিছিল সিমান হোৱা নাই। চৰকাৰে ১৯৭২ চনৰ পৰা ৰবি শষ্যকে আৰম্ভ কৰি নানা আচনি লৈছে যিবোৰ আমি আলোচনাও কৰিছো। কিন্তু সেই আচনি বিলাক ফলবতী হোৱা নাই। তাৰ কাৰণ আমি যি ধৰণে কৃষকক সা-সুবিধা দিব লাগিছিল সেই ধৰণে সকলো সময়তে স-সুবিধা যোগান ধৰিব পৰা নাই। ফলত যিখিনি উতপাদন হব লাগিছিল সেইমতে উতপাদন হোৱা নাই। ফলত ৰাইজ নিৰাশ হৈছে। আজি সেই কাৰণে নতুন আঁচনি বিলাক লবলৈ ৰাইজ আগবাঢ়ি অহা নাই। যোৱাবাৰ খেতিৰ কাৰণে চৰকাৰে ট্ৰেক্টৰ দিয়াৰ কথা আছিল, পানী যোগান ধৰাৰ কথা আছিল, বিজুলি চালিত পাম্পেৰে পানী যোগান ধৰাৰ কথা আছিল কিন্তু সময়ত সেইবিলাক হৈ নুঠিল। মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছিল যে টিপিলেই পথাৰত পানী পাব কিন্তু দুখৰ কথা পাৱাৰ পাম্প বিচাৰিলে নাপায়-ড্ৰাইভাৰ নাই-ড্ৰাইভাৰক বিছাৰি গুৱাহাটীৰ পৰা কাহিলী পাৱা যাব লগা হৈছে। ফলত ৰাইজ ব্যতিব্যস্ত হৈ উঠিছে। সেই কাৰণে মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিছো যাতে ভবিষ্যতে দুখীয়া খেতিয়ক ৰাইজ এনেকৈ দুৰ্দ্দশাগ্ৰস্থ যাতে নহয় তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। বাণ নিয়ন্ত্ৰন ব্যৱস্থা খেতিৰ লগত ওতপ্ৰোতঃ ভাবে জৰিত। কাৰণ বানপানী প্ৰত্যেক বছৰেই যে আহিবই ধ্ৰুব সত্য দৰে হৈছে। কিন্তু আজিৰ এই বৈজ্ঞানিক যুগত য'ত মানুহে চন্দ্ৰলোকত গৈ বসতিৰ চিন্তা কৰিছে তেনেক্ষত্ৰত ব্ৰহ্মপুত্ৰ নিয়ন্ত্ৰন অস্বাভাবিক বাঅযুক্তিকৰ বুলি নাভাবো। এই খিনি কৰিব পাৰিলে 'সোনৰ অসম' সদায় 'সোনৰ অসমেই হৈ থাকিব।

বানপানীৰ পিচত আহিল প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ। মাঘ মাহৰ পৰা আৰম্ভ কৰি বহাগলৈ আমাৰ ৰাইজে চৰম দুৰ্যোগৰ সন্মুখীন হব লাগে। কিন্তু আমাৰ ৰাইজৰ যি মূল সমস্যা সেই সমস্যাৰ প্ৰতি চৰকাৰ যদি সজাগ নহয় আৰু ৰাইজে বিছৰা মতে যদি সুযোগ সুবিধা দিব নোৱাৰে তেনেহলে আমাৰ ৰাইজ সদায়ে এই অৱস্থাতে থাকিব।

মই আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰীৰ জৰিয়তে আমাৰ মাননীয় কৃষিমন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিব খুজিছোঁ যে, তেখেতৰ বিভাগত অনুন্নত লোক সকলৰ কাৰণে লোৱা সা-সুবিধা বিলাক অনুসূচীত জাতিৰ লোককে আদি কৰি যি সকলৰ কাৰণে এই বিলাক আঁচনি লোৱা হৈছিল, সেই লোক সকলে পোৱা নাই। সেই কাৰণেই মই তেখেতক জনাব খুজিছো যে, মোৰ জালুকবাৰী সমষ্টি আমিন গাৱত এখন অতি পিছপৰা গাওঁ আছে। সেই গাৱঁৰ শতকৰা ১০০ জন লোকেই অশিক্ষিত চিডিউল কাষ্টৰ মানুহ আৰু তেওঁলোকে দুবেলা দুমুঠি পেটভৰাই খাবলৈ নোপোৱাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ বেছি সংখ্যক লোকেই টি, বি বেমাৰত আক্ৰান্ত হৈছে। মই আমাৰ মাননীয় স্বাস্থ্য বিভাগৰ মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ক কোৱাই মাত্ৰ চাৰি জনকহে কালাপাহাৰত থকা হস্পিটালত চিট্ দিয়াইছোঁ আৰু বাকী বিলাক এতিয়াও তাতে পৰি আছে। সেই কাৰণেই মই এই বিষয়ে আমাৰ মাননীয় স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আৰ্কষণ কৰি এই লোক সকলৰ কাৰণে বিশেষ ভাৱে চিন্তা কৰি চাই যথাযথ ব্যৱস্থা লবলৈ আশা কৰিছো। তাৰোপৰি, মাছমৰীয়া লোকসকলৰ বহুত লোকে নিজৰ শোকলগা আৰ্থিক অৱস্থাৰ কাৰণে অন্ন-বস্ত্ৰৰ সংস্থান কৰিব নোৱাৰি বাতে পথে ঘূৰি ফুৰে। এই মাছমৰীয়া লোকসকলৰ মাছধৰা ট্ৰেইনিঙৰ কাৰণে যি আঁচনি প্ৰস্তুত কৰা হৈছিল তাত মাত্ৰ উত্তৰ কামৰূপৰ ২৫ জন লৰাকহে সেই আঁচনিত ভৰ্ত্তি কৰা হয়। তেনেকুৱা আৰু ২৫ জনৰো সেই কামৰ কাৰণে অৰ্হতা থকা ডেকা লৰা সেই গাৱঁত আছে। গতিকে এই আঁচনিত আৰু প্ৰশিক্ষাৰ্থীৰ সংখ্যা বৃদ্ধি কৰিবৰ কাৰণে মই আমাৰ মাননীয় বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰো। সেয়ে কৰিব পাৰিলেহে সেই সমাজৰ অনুন্নত লোকসকলৰ প্ৰকৃত সেৱা কৰা হব।

আমাৰ চৰকাৰে আজি বহুতো প্ৰগতিশীল আঁচনি হাতত লৈছে যদিও আমাৰ জনসাধাৰণে যদিও এই আঁচনি বিলাকত সহাৰি জনাইছে তথাপি কিছুমান কোৰোণ থকাৰ কাৰণে চৰকাৰ আজি কঠোৰ সমালোচনাৰ সন্মুখীন হবলগা হৈছে।

তাৰ পিছত মই আমাৰ শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ বিষয়ে কেইআষাৰমান কব খুজিছোঁ। প্ৰাথমিক শিক্ষা শেষ কৰাৰ পিছতহে আমাৰ দেশৰ ভৱিষৎ লৰা-ছোৱালী বিলাক ক্ৰমান্বয়ে ডাঙৰ দীঘল হৈ কালিলৈ প্ৰকৃত নাগৰিক হব। কিন্তু তেওঁলোকৰ শিক্ষাৰ প্ৰাথমিক সোপান শিক্ষাৰ আদি স্তৰতে যদি আমি তেওঁলোকক দিব লগা সা-সুবিধাখিনি দিব নোৱাৰো তেতিয়াহলে, আমাৰ দেশৰ আশা ভৰষাৰ স্থল সৰু সৰু লৰা-ছোৱালী বিলাকৰ কাৰণে লোৱা প্ৰগতিশালী আঁচনি বিলাক ব্যৰ্থ হৈ যাব। 'হাফ্ এ মিলিয়ন জব্'—এই আঁচনিৰ অনুকৰণত ৬ হেজাৰ শিক্ষকক ষ্টাইপেণ্ডেৰী হিচাবত লোৱাৰ কাৰণে যি আঁচনি চৰকাৰে লৈছিল তাত আমি খুবেই সন্তোষিত হৈছিলো আৰু তাৰ কাৰণে আমাৰ চৰকাৰক ধন্যবাদো

জনাইছোঁ। কিন্তু এই সংখ্যাৰ কিছু কমাই দিয়াত এতিয়া প্ৰত্যেক চাব্-ডিভিজ্যনতে তেনেকুৱা শিক্ষকৰ সংখ্যা যথেষ্ঠ কমি গল যাৰ ফলত ইও আমাৰ শিক্ষিত নিবনুৱা সকলৰ মাজত গভীৰ হতাশা আৰু আতংকৰ সৃষ্টি কৰিছে। মোৰ সমষ্টি জালুকবাৰীত ১৫ টা পদৰ কাৰণে ৭০০ পৰিক্ষাৰ্থীয়ে দৰ্খাস্ত কৰিছিল। এইবিলাকেই হৈছে চাকৰি আদিৰ ক্ষেত্ৰত দেখা দিয়া জ্বলন্ত সমস্যা। আজি আমাৰ লৰাছোৱালী বিলাকৰ মন চাকৰীমূখী হৈছে। যোৱাকালি বাতৰি কাগজত এটা বাতৰি পৰিবেশিত হৈছে যে, এতিয়াও ১১ লাখ শিক্ষিত নিবনুৱা আমাৰ আছে। এইটো কথা সচাকৈয়ে চিন্তা কৰিবলগা কথা হৈ পৰিছে। গাৱঁত আজি লৰাই মেট্ৰিক পাছ কৰিয়েই চাকৰী বিছাৰি টাউনলৈ আহিছে আৰু চাকৰি বিছাৰি অফিছে অফিছে ঘূৰি ফুৰিছে। আজি কিয় এনেকুৱা এটা অৱস্থাৰ সৃষ্টি হৈছে ? এই সৰু সৰু লৰা বিলাকে মেট্ৰিক পাছ কৰি কলেজলৈ যাব লাগিছিল উচ্ছ শিক্ষাৰ কাৰণে কিন্তু তাকে নকৰি তেওঁলোকে আজি চাকৰি বিছাৰি বিচাৰি এইদৰে অফিছে অফিছে ঘূৰি ফুৰিব লগা হৈছে। নিজৰ শোকলগা আৰ্থিক অৱস্থাৰ কাৰণে অন্নবস্ত্ৰৰ সংস্থান কৰিব নোৱাৰিয়েই এইদৰে হাবাথুৰি খাই ফুৰিবলগা হৈছে। এই কথাটো গভীৰ ভাৱে চৰকাৰে চিন্তা কৰি আমাৰ দেশত যি বিলাক পৰম্পৰাগত শিল্পোদ্যোগ আছে সেইবিলাকৰ উন্নতিসাধন কৰি আৰু ক্ষুদ্ৰ ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ আদি প্ৰতিষ্ঠা কৰি এই দুখীয়া শ্ৰেণীৰ লোকসকলক নিয়োজিত কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

মাননীয় অধ্যক্ষ : আপুনি শেষ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰক।

শ্ৰীমতী ৰেৱতীবালা দাস : ৰাজ্যপালৰ ভাষণত নিবনুৱা যুৱক সকলৰ কাৰণে চিন্তা কৰি উল্লেখ কৰিছে যদিও আমাৰ বয়স্ক ভোটাৰৰ আধাঅংশ মহিলা হোৱা স্বত্বেও তেওঁলোকৰ কোনো উল্লেখ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত নথকাটো অতি দুখলগা কথা হৈছে। আমাৰ দেশৰ প্ৰগতিবাদী আঁচনি বিলাকৰ পৰা যদি আমাৰ মহিলা সকলক বাদ দিয়া হয় তেতিয়াহলে, আমাৰ চৰকাৰে সমাজবাদৰ যি চিন্তা কৰিছে সি ব্যৰ্থ হৈ যাব। আৰু প্ৰগতিৰ বাটত আগুৱাই যাব নোৱাৰিম। আমাৰ সমাজৰ মহিলা সকলৰ মাজত কাপোৰ বোৱা যিটো শিল্প আছিল সেই শিল্পটো আজি ক্ৰমান্বয়ে নাইকীয়া হৈ যাব ধৰিছে। এইটো বৰ দুখজনক কথা হৈ পৰিছে। আমি যি পৰিমাণে আমাৰ গাৱঁলীয়া মহিলাসকলক সূতা আদিৰ যোগান ধৰিবলাগিছিল সেই পৰিমাণে আমি সূতা আদিৰ যোগান ধৰিব পৰা নাই। আজি সূতা বজাৰত দুষ্প্ৰাপ্য হৈ পৰিছে। এই দুষ্প্ৰাপ্য হৈ থকা কাপোৰ বোৱা বস্তুবিলাক সোনকালেই আমাৰ চৰকাৰে মহিলা শিপিনী সকলৰ হাতত দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আমাৰ অসমৰ শোৱালকুচিৰ পাত-মুগা অসম নেলাগে ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰতে প্ৰখ্যাত। এই বহুমূলীয়া শিল্পটো যাতে মৰি নেযায় তাৰ কাৰণে দৃষ্টিপাত কৰিবলৈ মই আমাৰ চৰকাৰক নিবেদন জনাইছোঁ। অৱশ্যে এটা কথাত মই আমাৰ উদ্যোগ মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ শলাগ লৈছোঁ। সেইটো হৈছে যে, তেখেতে যোৱা বিত্তীয় বছৰটোত ১৫০ গৰাকী তাঁত শিল্পীক প্ৰত্যেককে আঢ়ৈ হেজাৰ কৈ এটা সুবিধা আগবঢ়াইছে। ইয়াৰ দ্বাৰা আমাৰ কিছুমান নিবনুৱা তাঁতশিল্পীয়ে সুবিধা পাইছে। তাৰোপৰি মই আৰু এটা কথা মাননীয় মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো। সেইটো হৈছে যে, পাত সূতাত দিয়া গুণা তৈয়াৰী কৰা

মেচিনাৰীটো বৰ্ত্তমান বেনাৰচত আছে। এইটো শোৱালকুচিলৈ আনিব লাগে। অধ্যক্ষ মহোদয়, আৰু কেইবাটাও বিষয়ত মোৰ আলোচনা কৰিব লগা আছিল কিন্তু সময়ৰ নাটনিৰ কাৰণে মই গোটেইখিনি আলোচনা কৰাটো সম্ভৱপৰ নহব। গতিকে যিখিনি বিষয় উল্লেখ কৰা হৈছে সেইখিনিৰ প্ৰতি মই মোৰ সমৰ্থন জনাইছোঁ। লগতে সমাজখনৰ উন্নতিৰ কাৰণে যিখিনি আঁচনি ডাঙি ধৰা হৈছে সেই আঁচনি বিলাকৰ দ্বাৰা যেন আমাৰ সমাজৰ পৰা ধনী দুখীয়াৰ মাজৰ প্ৰাৰ্থক্যখিনি নাইকীয়া হৈ যায় আৰু তাৰ দ্বাৰা যেন আমাৰ সমাজৰ দুখীয়া শ্ৰেণীটোৰে বেছি সুবিধা হয় সেইটোৰ প্ৰতি দৃষ্টি ৰাখিবলৈ অনুৰোধ কৰি মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণী মাৰিলো।

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰীকা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণ খন মই ভালদৰে অধ্যয়ণ কৰি চাইছো। এই কথা নিৰ্বিঘ্নেই কব পাৰি যে, ৰাজ্যপালৰ ভাষণটো গতানুগতিক ভাৱে দিব লাগে কাৰণেইহে দিছে আৰু তাৰ মাজেদি আমাৰ চৰকাৰৰ আত্মসন্তুষ্টিৰ ভাৱ এটাহে পৰিস্ফুত হৈ পৰিছে। গত বছৰটোৰ চৰকাৰৰ কামৰ যি খিনিৰ খটিয়ান ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ যোগেদি দাঙি ধৰা হৈছে এই খিনিৰ মাজেদি চৰকাৰে ইয়াকে প্ৰতিপন্ন কৰিব বিছাৰিছে যে, চৰকাৰে যিখিনি কাম কৰিছে সেই খিনিয়েই যথেষ্ট হৈছে। কিন্তু কোনো সুস্থ আঁচনিৰ আভাষ আমাৰ জনসাধাৰণৰ সন্মুখত চৰকাৰে দাঙি ধৰিব পৰা নাই। ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ যোগেদি আমাৰ চৰকাৰে কৰা কামৰ যি আত্মসন্তুষ্টৰ মনোভাব ফুটি ওলাইছে সেই আত্মসন্তুষ্টি মূলক ভাৱৰ দ্বাৰা আমাৰ দেশখনক প্ৰগতিৰ পথত আগুৱাই নিয়াতকৈ চৰম সংকতৰ ফালেহে ঠেলি নিব। সেই ফালৰ পৰা আজি প্ৰয়োজন হৈছে যে আমাৰ যি বিলাক মৌলিক সমস্যা সেই বিলাকৰ সম্পৰ্কে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কিবা ইঙ্গিত আছেনে নাই। মৌলিক সমস্যা বোলোতে প্ৰথমতে হৈছে, এটা জলন্ত সমস্যা হৈছে বস্তুৰ মূল্য বৃদ্ধি। আমাৰ ৰাজ্যখনত প্ৰত্যেক বস্তুৰেই দাম এনেকৈ বাঢ়িবলৈ লৈছে যে সাধাৰণ মানুহে জীৱন ধাৰণ কৰাই টান হৈ পৰিছে। মানুহৰ দৈন্যতা অনাহাৰ কাপোৰ কানিৰ অভাব দিনে দিনে বাঢ়ি গৈছে। এই বিলাকৰ কথা ৰাজ্যপালৰ ভাষণত নাই। আমি জনাত কোনো কোনো বস্তুৰ দাম শতকৰা ২০০, আৰু কোনো কোনো বস্তুৰ দাম ৩০০ আৰু কোনো কোনো বস্তুৰ দাম ৪০০ টকালৈকে বাঢ়িছে। নিমখৰ প্ৰতি কিলোত ১ টকা পৰ্য্যন্ত হৈছে। আমাৰ ৰাজ্যখন কৃষি প্ৰধান। আৰু এনে অৱস্থাত চাউলৰ প্ৰত্যেক কিলোৰ দাম ৩।৪ টকা পৰ্য্যন্ত হৈছে আৰু মিঠাতেলৰ দাম গোটেই ৰাজ্যখনত গড় হিচাবে ধৰিলে প্ৰতি কিলোত ১৫ টকালৈকে উঠিছে। এই দৰেই জন সাধাৰণৰ ওপৰত চৰকাৰে খেলা কৰিছে আৰু জিনিচ পত্ৰৰ মূল্য বৃদ্ধিত জনসাধাৰণে প্ৰমাদ গনিছে। এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰ নিৰপেক্ষ দৰ্শক হিচাবে এই কথাই কবলৈ গৈছে যে সমগ্ৰ পৃথিবীতেই বস্তু বাহানিৰ দাম বাঢ়িছে। গতিকে ভাৰতবৰ্ষ বা অসমত তাৰ প্ৰতিক্ৰীয়া হব তাত চৰকাৰে কৰিব লগীয়া একো নাই। আমি জনাত পৃথিবীৰ ধনতান্ত্ৰিক দেশ বিলাকত মূল্য বৃদ্ধি হৈছে। কিন্তু সমাজ তান্ত্ৰিক দেশ বিলাকৰ দৰে বৃদ্ধি হোৱা নাই। বৰং তাত মূল্য হ্ৰাস কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা হৈছে। ধনতান্ত্ৰিক দেশ বিলাকত শতকৰা ৩৫ ভাগৰ পৰা শতকৰা ৪০ ভাগলৈ দাম বৃদ্ধি হৈছে কিন্তু গনতান্ত্ৰিক দেশ বিলাকত শতকৰা ১০০

ভাগৰ পৰা শতকৰা ৪০০ ভাগলৈকে দাম বৃদ্ধি হৈছে। ধনতান্ত্রিক দেশ বিলাকৰ মূল্য বৃদ্ধিৰ কথা কৈ আমাৰ ৰাজ্যত মূল্য বৃদ্ধিৰ গতি ৰোধ কৰিব নোৱাৰিলে জনসাধাৰণক ৰক্ষা কৰিব পৰা টান হব। গতিকে সেই ফালৰ পৰা মই কব খুজিছো যে চৰকাৰে এই বিষয়ত মনোযোগ দিয়ে আৰু যোৱা নবেম্বৰ মাহত চাউলৰ যিটো দাম আছিল অৰ্থাৎ ১·২৫ পইচাৰ পৰা ১·৩০ পইচাৰ যিটো দৰ আছিল সেই দৰ চৰকাৰে ধান চাউলৰ পাইকাৰী ব্যৱসায় নিজৰ হাতলৈ নিয়াৰ পিচত চাউলৰ প্ৰতি কিলোগ্ৰামত ১·৫৭ ৰ পৰা ১·৭০ পইচা পালেগৈ। তাৰোপৰি বিভিন্ন আবকাৰী কৰ বঢ়োৱাৰ পিচত কেৰাচিন আৰু পেট্ৰল জাত সামগ্ৰিৰ দাম দুই গুন হল। এই দৰেই আমাৰ দেশত কল্যাণ মূলক যি বিলাক আচনি লৈছে সেই বিলাকত কোনো ৰকমেই কৃতকাৰ্য্য লাভ কৰিব পৰা নাই মূল্য নিৰ্দ্ধাৰণৰ ক্ষেত্ৰত মিল মালিক সকলক বা পুজি পতি সকলক সন্তুস্ত কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰে নিজেই দাম বঢ়াই দিছে। ইয়াৰ ফলত ভাৰতবৰ্ষত চোৰাং কাৰবাৰী, মজুতদাৰ মিলমালিক সকলে ইচ্ছা মতে মূল্য বৃদ্ধি কৰিবলৈ সাহস পাইছে। আৰু বস্তুৰ কৃত্তিম অনাটনৰ সৃষ্টি কৰিছে। এই বিলাক বাধা দিয়াৰ আমাৰ চৰকাৰৰ দায়িত্ব আছে। গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো যে যোৱা নবেম্বৰ মাহত বস্তু বাহানিৰ যি মূল্য বিশেষকৈ চাউলৰ সেই মূল্যতে জনসাধাৰণে যাতে পায় তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আমাৰ গাওঁ অঞ্চলত মানুহক প্ৰত্যেককে এপোৱাকৈ চাউল লাগে। সেই দৰে চাউল খাবলৈ হলে সপ্তাহত চাৰে তিনি কেজিকৈ চাউল লাগে। কিন্তু তাৰ ঠাইত চৰকাৰে চহৰ অঞ্চলত সপ্তাহত এপোৱা আধা কিলোকৈ প্ৰতি মানুহক দিছে আৰু গাওঁ অঞ্চলত মাহেকত প্ৰতি মানুহক এক কিলোমানকৈহে চাউলৰ যোগান ধৰিছে। এই ৰকমে হলে গাওঁ অঞ্চলৰ মানুহ জীয়াই থাকিব নোৱাৰিব আৰু এই দৰেই চাউল খাদিৰ পৰিমান কমাই দিয়াৰ ফলত জনসাধাৰনৰ মনত অসন্তুস্তিৰ সৃষ্টি হৈছে। গতিকে মই চৰকাৰক এইটোকে কব খুজিছো যে যোৱা নবেম্বৰ মাহত চাউলৰ যি দাম আছিল সেই দামত গাও অঞ্চলৰ মানুহ বিলাকক প্ৰত্যেক সপ্তাহত অন্তত: পক্ষে চাৰে তিনি কিলো গ্ৰাম কৈ চাউল দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰে। ইয়াৰ উপৰিও মই এই কথা জনাব খুজিছো যে চৰকাৰে বান্ধি দিয়া দামত খেতিয়ক সকলৰ ধান বিক্ৰী হোৱা নাই। চৰকাৰে বান্ধি দিয়া ৭০ টকাৰ ঠাইত মোনে ৪৫ বা ৫০ টকা হৈছে। আৰু যি যি ঠাইত চৰকাৰে ধান কিনিব পৰা নাই সেই ঠাই বিলাকত এজেণ্ট সকলে মোনে প্ৰতি ২০।২৫ টকাত কিনিব লাগিছে। এই অৱস্থাৰ মাজত এইটো পৰিলক্ষিত হৈছে যে দেশত চোৰাং বেপাৰ আৰু মজুত খোৰৰ সংখ্যা বৃদ্ধি পাইছে আৰু দুখীয়া ৰাইজৰ দুখ দুৰ্দ্দশা বাঢ়িছে। সেই কাৰণে মই কও চৰকাৰে ইয়াৰ প্ৰতি বিধান কৰা তেওঁলোকৰ পবিত্ৰ কৰ্ত্তব্য আৰু গাৱৰ মানুহে ব্যৱহাৰ কৰা সামগ্ৰী সমূহ সূতা আতি দুস্পাপ্য বস্তু বিলাকৰ পাইকাৰী ব্যৱসায় চৰকাৰৰ হাতলৈ আনিব লাগে আৰু যোৱা নবেম্বৰ মাহৰ আগতে যি দাম আছিল সেই দামৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি এই বস্তু বিলাক যোগান ধৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

ইয়াৰ পিচত মই কৃষি সম্পৰ্কত অলপ কও। আমাৰ দেশ কৃষি প্ৰধান দেশ। কৃষিৰ উন্নতি নহলে দেশে কোনো প্ৰকাৰে উন্নতি কৰিব নোৱাৰে।

গতিকে কৃষিৰ উতপাদন আমি বৃদ্ধি কৰিব লাগিব। কৃষিৰ উৎপাদন আমাৰ কম যে ভাৰতবৰ্ষৰ ৬০ কোটি মানুহৰ ভিতৰত ১৯৭৩-৭৪ চনত ১১.৪ কোটি টন খাদ্য বস্তু উতপাদিত হৈছিল। আনহাতে আমি পৃথিবীৰ অন্য ৰাষ্ট্ৰলৈ মন কৰিলে দেখো যে ৰাচিয়াত ১৮ কোটি মানুহৰ ভিতৰত ১৬ কোটি টন আৰু আমেৰিকাত ২২ কোটি মানুহৰ ভিতৰত ১৮ কোটি শষ্য উতপাদিত হৈছিল। আমাৰ দেশ খন এখন বিশাল হলেও বা কৃষি প্ৰধান দেশ হলেও আমাৰ দেশে প্ৰত্যেক বছৰে অন্য দেশৰ পৰা খাদ্য বস্তু আমদানি নকৰিলে চলিব নোৱাৰে। এই আমদানিৰ ফলত সেই ধনতান্ত্ৰিক দেশ বিলাকে তেওঁলোকে যোগান ধৰা খাদ্য সামগ্ৰীৰ জৰিয়তে আমাৰ ৰাষ্ট্ৰৰ সাৰ্বভৌমত্য, ৰাজনীতি আদিত হস্তক্ষেপ কৰিবলৈ সাহস পাইছে। এখন দেশৰ অৰ্থনৈতিক উন্নতি নিভৰ কৰিছে কৃষিৰ উন্নতিৰ ওপৰত। কৃষি উন্নতি নহলে আমাৰ ৰাষ্ট্ৰই কোনো প্ৰকাৰেই উন্নতি কৰিব নোৱাৰে। গতিকে কৃষিৰ আচনিত জোৰ নিদিলে যিমানেই উন্নতি হৈছে নোবোলক সেই যি বিপ্লব অনা হৈছে নোবোলক সেই বিলাক অবান্তৰ। আমাৰ কৃষি সম্পূৰ্ণ প্ৰাকৃতিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। গতিকে যেতিয়া বতৰ ভাল হয় তেতিয়াই চৰকাৰে ধাক ঢোল বজাই কৈ দিয়ে যে এইবাৰ বাম্পাৰ কৰণ হৈছে দেশ স্বাবলম্বী হব পাৰিব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, যি বছৰ বানপানী নাইবা কোনো প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগে খেতি নষ্ট কৰে সেই বছৰ কোৱা হয় যে ঈশ্বৰৰ গাত দোষ, ভগবানৰ গাত দোষ, ভগবানে আমাৰ দেশৰ এইটো অপকাৰ কৰিছে। গতিকে আমাৰ কৰণীয় কি আছে? মহোদয়, আমাৰ দেশৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ এটা দায়িত্ব আছে কৃষি উন্নতিৰ কাৰণে আজি পাচ বছৰীয়া ৪ টা পৰিকল্পনা পাৰ হৈ গল। এই ৪ টা পৰিকল্পনাত বহুত শ কোটি টকা কৃষি বিভাগত খৰচ কৰা হৈছে। আজি দেখা গৈছে যে, দুখীয়া খেতিয়কৰ ভাগ্যত মাটি নিমিলে, সাৰ নিমিলে, কঠিয়া নিমিলে। পানীৰ কথা এটা বাতুলতা মাত্ৰ। এই পানীৰ কাৰণে ঠায়ে ঠায়ে ভেকুলীৰ বিয়া পাতিব লগা হয়। আজি এনেধৰণৰ অৱস্থাৰ ওপৰতে আমাৰ দেশ চলি আছে। ৰবিশস্যৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ কেইবাজনো সদস্যই কৈছে, এই সম্পৰ্কে মই উল্লেখ নকৰো। এই ৰবিশস্যৰ দিনতে যোৱা বাৰ ঘেহুঁৰ খেতি কৰিব বুলি শুনিলো। এই বছৰ ঘেহু কৰিবলৈ কঠিয়া দিব নোৱাৰিলে। আলু আদি অন্যান্য খেতি কৰিবলৈও মানুহে সময় মতে সাৰ আদি বিচাৰি নাপায় আৰু যেতিয়া বিচাৰি পায়, তেতিয়া কিনিবৰ বাবে ক্ষমতা নাথাকে। সাৰৰ দাম ইমান বাঢ়ি যায় যে, সেইটো কিনাৰ ক্ষমতাৰ বাহিৰত। এই ক্ষেত্ৰত অসমৰ কৃষিৰ উন্নতিৰ কথা চিন্তা কৰাটো এটা সপোন মাত্ৰ। এই সপোন আৰু বাস্তৱত পৰিণত নহব। অসমত খেতিৰ উন্নতি কৰিবলৈ হলে জনসাধাৰণক, খেতিয়ক সকলক সংঘবদ্ধ কৰিব লাগিব। তেওঁলোকক সহায় দিয়া হব। আজি ভাৰতবৰ্ষত বেংক নেচনেলাইজ কৰিছে। আমি ভাবিছিলো যে, অন্ততঃ অসমৰ খেতিয়ক সকলে এই বেংকৰ পৰা সহায় সহযোগ পাব। কিন্তু আজি কাৰ্য্যক্ষেত্ৰত আমি কি দেখিবলৈ পাইছো? এই বেংক বিলাকে কাক ঋণ দিছে, যিবিলাক মজুত কাৰী, চোৰাং কাৰবাৰ যি বিলাকে কৃত্ৰিম অনাটনৰ সৃষ্টি কৰে সেইবিলাককে এই ঋণ দিয়া হৈছে। আমাৰ দুখীয়া কৃষকে বাটকুৰি বাইও এই ঋণ নাপায়। চৰকাৰ এইদৰে নিৰ্ব্বাক হৈ

থাকিলে আৰু কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা গ্ৰহন নকৰিলে আমাৰ দেশৰ কৃষিৰ উন্নতি কেতিয়াও হব নোৱাৰে। অধ্যক্ষ মহোদয়, তৃতীয়তে মই ভুমি সংস্কাৰ সম্পৰ্কত কেইটামান কথা কব বিচাৰিছো। এই সম্পৰ্কে এই সদনত বহুবাৰ আলোচনা হৈছে। এই সন্মানিত সদনতেই ১৯৭০-৭১ চনত ভুমি সংস্কাৰ আইন পাচ কৰিছে। এই আইন খন বিভাগৰ এখন প্ৰগতিশীল আইন, ৰায়তীস্বত্ব সাব্যস্ত কৰা আইন। মাটিৰ উচ্চতম সীমা নিৰ্দ্ধাৰণৰ আইন। এই আইন বিলাক আইনতে আছে। ইয়াত কৈছে যে একলাখ মান মানুহক ৰায়তী স্বত্বত লিপিবদ্ধ কৰা হৈছে। মই ৰাজহমন্ত্ৰীক সুধিব খুজিছো যে ফাল কাটোটেই মাহৰ বতৰ গল। নগাৱত আজি কি হৈছে? আজি ইমান দিনে এটাও মেচিনেৰী বহুৱাব নোৱাৰিলে। গতিকে দেখা গৈছে যে এই কৃষি বিভাগটোৱে ব্যৰ্থতাৰ সন্মুখীন হৈছে। এই খিনিতে মই এটা কথা সুধিব খুজিছো যে আজি পৰিমিত ভুমি সংস্কাৰ আইনখন কিয় কাৰ্য্যকৰী হোৱা নাই? ইয়াত বাধা কোনে দিছে? বুৰক্ৰেচিয়ে দিছেনোক? মই কও বুৰক্ৰেচিয়ে দিয়া নাই। কংগ্ৰেচৰ ভিতৰত থকা প্ৰতিক্ৰীয়াশীল শক্তিয়ে ইয়াত বাধা দিছে। এই কথাটো সত্য নহয়নে যে এ, পি, চি, চিৰ মিটিঙত এই আইনৰ বিৰোধিতা কৰা হৈছে? এইটো কথা সত্য নহয়নে যে ৰাজহমন্ত্ৰীয়ে এই আইন কাৰ্য্যকৰী কৰাত যিমান উৎসাহ উদ্দীপনা লব লাগে সিমান লোৱা নাই? মই যোৱাবাৰ ৰাজহমন্ত্ৰীক কৈছিলো ইয়াৰ অফিচ কিয় নগাৱত হোৱা নাই? আজি বহুতো কৃষকক উদ্দেশ্য কৰা হৈছে। অসমৰ ইমুৰৰপৰা সিমুৰলৈ লাখ লাখ কৃষকক মালিকে টঙনিয়াই হত্যা কৰিছে। আজি চৰকাৰে চাহবাগান, মহাজন, জমিদাৰৰ হাতত থকা মাটি উলিয়াই আনিবলৈ কি প্ৰচেষ্টা হাতত লৈছে? যেতিয়া মাটিৰ উচ্চতম সীমা ১৫০ বিঘা বান্ধি দিয়া হৈছিল তেতিয়া চাহবাগানৰ মালিক সকলে যি ৰিটাৰ্ন চাবমিট কৰিছিল সেই একে ৰিটাৰ্নকে পুনৰ চাবমিট কৰিছিল, যেতিয়া মাটিৰ সীমা ৭৫ বিঘা বান্ধি দিয়া হৈছিল। আৰু তাত থকা খেতিয়ক সকলক উচ্ছেদ কৰি নিৰ্য্যাতন দিয়া হৈছিল আজি দেখা গৈছে যে, গোটেই অসমতে এটা খেতিয়ক জীৱনৰ ওপৰত এটা অৰাজকতাৰ সৃষ্টি কৰিছে। মহোদয়, মই নিজে কেইবাবাৰো বাতৰি কাকতত নিজে বিবৃতি দিছিলো আৰু মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ ওচৰলৈও আহিছিলো, ৰাজহ মন্ত্ৰীৰ ওচৰলৈও আহিছিলো আৰু কৈছিলো যে, আমাৰ নগাওত কি ব্যৱস্থা কৰিছে? কাকী ৰিৰ্জাভত বহুতো মানুহক মৰিয়াই বান্ধিছে, মাইকী মানুহে ভাত খাই থাকোতে জুই লগাই দিছে, লৰা ছোৱালী পলাই সাৰিছে। খেতিয়ক সকলক পুলিচৰ বেৰেকত ৰাখি মৰিয়াই আধামৰা কৰিছে। লুতুমাৰী ৰিৰ্জাভতো সেই একে অৱস্থা। আমাৰ ৰাজহমন্ত্ৰীয়ে হনুমন্তৰ নিচিনাকৈ গোটেই অসমতে জুই লগাই দিছে। অসমত যিবিলাক খেতিয়ক আছে সেই সকলোকে আজি ধ্বংসৰ পথলৈ ঠেলি দিছে। আজি খেতিয়ক সকলে সাধাৰণতে যি উপাৰ্জ্জন কৰি লৰা ছোৱালীক পঢ়ুৱায় সেই উপাৰ্জ্জনকো হাতী পঠিয়াই নষ্ট কৰি দিয়া হৈছে। এই সম্পৰ্কে মই ৰাজহমন্ত্ৰী আৰু মুখ্যমন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি গোচৰ কৰিছিলো, কিন্তু তাৰ কোনো ব্যৱস্থা হোৱা নাই। আজি এইদৰে অসমৰ ইমুৰৰ পৰা সিমুৰলৈ খেতিয়ক সকলক উচ্ছেদ কৰি তাণ্ডৱলীলাৰ সৃষ্টি কৰা হৈছে। আজি অসমৰ কোন ঠাইত কৃষক উচ্ছেদ হোৱা নাই? কাকী ৰিৰ্জাভত ৫০-২৫ টকা জৰিমনা লৈ ধান কৰিবলৈ দিয়া হৈছিল। তাৰ পিচত

খেতিয়ক সকলৰ ঘৰ জলাই দি উচ্ছেদ কৰা হৈছে। খেতিয়ক সকলে বেদখল কৰাৰ প্ৰতিশোধ লৈছে । কংগ্ৰেচৰ ২৫ বছৰীয়া শাসনৰ ভিতৰত এই খেতিয়ক সকলক বঞ্চিত কৰি আহিছে। কংগ্ৰেচ চৰকাৰ ইয়াৰ বাবে দায়ী নহয় বুলি কব গৈছে নেকি ? অসমত বহুত মাটি বিতৰণ কৰা হৈছে, এই মাটি কাৰ নামত বিতৰণ কৰা হৈছে ?

নগাওঁ জিলাৰ কাকী মৌজাত আমাৰ দুখীয়া খেতিয়ক সকলক চৰকাৰে নিৰ্ম্মম ভাবে উচ্ছেদ কৰি অশেষ নিৰ্য্যাতন দিছে। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, তাত ৩৯ হাজাৰ বিঘা মাটি বিতৰণ কৰি দিয়া হয়। কিন্তু যিবিলাক মানুহৰ মাটি খেতি আৰু খেতিয়কৰ লগত কোনো সম্পৰ্ক নাই। সেইবিলাক মানুহেই তাত গাইপতি ৪।৫।৬।৭ টাকৈ চাম দখল কৰি জমীদাৰী চলাই আছে। মহোদয়, আপোনাক জনোৱা ভাল হব যে, একোটা চামত ২৫ বিঘাকৈ মাটি আছে। সেই মানুহ বিলাকে তাত জমীদাৰী চলাই আছে কিন্তু আধিয়াৰ আইন, চিলিং আইন আদি প্ৰযোজ্য হয় কেৱল আমাৰ দুখীয়া খেতিয়ক সকলৰ ক্ষেত্ৰতহে। ফলত আজি এই লোকসকলক কামলাত পৰিণত হৈছে। কামলা কৰি কৰি এই লোক সকলৰ কোনোবাই যদি হাবি জংগল চাফ কৰি ২।১ বিঘা মাটি লৈছিলগৈও তথাপিও তেওঁলোকক চৰকাৰে নিৰ্ম্মম ভাৱে উচ্ছেদ কৰি উঠাই দিছে। চৰকাৰে যোৱা দুবছৰৰ ভিতৰত এই ঘোষণা কৰিছিল যে তেওঁলোকে কৃষিপাম নিগমৰ জৰিয়তে দুখীয়া খেতিয়কৰ মাজত মাটি বিতৰণ কৰিব। কৃষি পাম নিগম আই-নতো লিখা আছে। কিন্তু আজি যিমান কৃষিপাম নিগম আৰম্ভ হৈছে তাৰ যোগেদি হলে চৰকাৰে কোনো মাটি পোৱা নাই।

মাননীয় অধ্যক্ষ : আপুনি শেষ কৰিবলৈ চাওক।

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰিকা : যোৱা অক্টোবৰ মাহতে নগাও কৃষিপাম নিগম খনি গঠন কৰা হল। দুখীয়া মাটিহীন মানুহক তাত বহুৱাবৰ কাৰণে কমিটিও গঠন কৰি দিয়া হল। এই লোক সকলে কৃষিপাম নিগমৰ চেয়াৰও কিনি ললে। সেই মানুহ বিলাকে আজিলৈকে পাম খাম বুলি আশাপালি বহি আছে। এইদৰে যিমান বিলাক কৃষিপাম নিগম গঠন কৰা হৈছে সেই বিলাকৰ যোগেদি দুখীয়া খেতিয়কক মাটি দিয়াৰ পৰিবৰ্ত্তে তেওঁবিলাকক বঞ্চিতহে কৰা হৈছে। ১৯৬৮ চনৰে এটা আচনি কৰি তাত মানুহ বহুৱাবৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা যি আঁচনিৰ টকা আহিছিল সেই মতে আজিলৈকে তাত মানুহ বহুৱা নহল। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ সেই টকা কলৈ গ'ল—তাৰ কোনো সন্ধানেই নোহোৱা হ'ল। দুখীয়া মানুহেও মাটি পোৱা নাই। এইদৰে দুখীয়া খেতিয়কক মাটিৰ পৰা বঞ্চিত কৰা হৈছে। সেইকাৰণেই মই কব খুজিছোঁ যে ভূমিসংস্কাৰৰ কাৰণে বিধিবদ্ধ ৰাজহুৱা কমিটি গঠন কৰিব লাগে। এনেধৰণৰ কমিটি গঠন কৰাৰ কাৰণে বহুবাৰ আলোচনা বিলোচনা হৈ গৈছে। আজি কেৱেলা ৰাজ্যত এই ধৰণৰ ৰাজহুৱা কমিটি গঠিত হৈছে। তাত মাটিৰ মালিকে খেতিয়ক জনক উচ্ছেদ কৰিবলৈ যোৱা হলে—তাত থকা ৰাজহুৱা কমিটিৰ সন্ধানত জৰানাদিহি কৰি জেইললৈ যাবলগীয়া অৱস্থা কৰিলেহেঁতেন। কিন্তু আমাৰ দেশতেই এনেকুৱা ব্যৱস্থা কৰিব পাৰিও কৰা নাই। কিয়নো পলম যিমানেই হয় সিমানেই স্বাৰ্থ ৰক্ষা হব বুলি ভাবিছে। গতিকে মই দাবী জনাইছোঁ যে—এনেকুৱা কমিটি

অতি সোনকালে আমাৰ ৰাজ্যত গঠিত হব লাগে। আৰু যিবিলাক মানুহৰ মাটি আবাদ কৰাৰ কাৰণে মাটি-বাৰী হীন হৈ কেম্পত থাকিব লগা হোৱা মানুহ বিলাকক অচিৰেই মাটি দিয়াৰ বন্দোবস্তী কৰি দিব লাগে। নিগমৰ জৰীয়তেই হওক বা অন্যান্য যি কোনো ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰাই হওক—এই মানুহ বিলাকক অন্ন-বস্ত্ৰৰ সংস্থান দি জীয়াই থকাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। অৱশ্যে মহোদয়, মোৰ কবলগীয়া আৰু বহুতো বিষয়েই আছিল কিন্তু সময়ৰ নাটনিৰ কাৰণে এইখিনিকে কৈ মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণী মাৰিলো।

শ্ৰীসুৰেণ দাস : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ ৰাজ্যপালৰ ভাষনৰ ওপৰত আমাৰ বন্ধু মাননীয় সদস্য শ্ৰীপণ্ডিত ডাঙৰীয়াই যিটো প্ৰস্তাৱ ডাঙি ধৰিছে তাক মই সমৰ্থন কৰি দুষাৰ মান কবলৈ আগবাঢ়িছো। ৰাজ্যপালৰ ভাষনত আমাৰ দেশখনৰ এটা সুন্দৰ ছবি ডাঙি ধৰিবলৈ সমৰ্থ হৈছে। অৱশ্যে আজি আমাৰ দেশখনত যিটো পৰিস্থিতিৰ উদ্ভৱ হৈছে সেই পৰিস্থিতিলৈ লক্ষ্য কৰি আমি স্বীকাৰ কৰিব লাগিব যে আমাৰ দেশখন স্বাধীন হোৱাৰ পিছৰেপৰা, ১৯৪৭ চনৰ পিছৰেপৰা আমাৰ সমূহ জনতাই, মাননীয় সদস্য সকলে বিশেষকৈ বিৰোধী দলৰ সদস্য সকলেই শ্বিলঙৰ পৰা ৰাজধানী স্থানান্তৰ কৰাৰ প্ৰস্তাৱ আনিছিল আৰু সেই প্ৰস্তাৱ অনুযায়ী ৰাজধানী স্থানান্তৰ কাৰ্য্যত আগবাঢ়ি মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰীৰ সত্য প্ৰচেষ্টা আৰু তত্‌পৰতাৰ কাৰণে শ্বিলংৰ পৰা ৰাজধানী গুৱাহাটীলৈ নমাই আনি আমাৰ চৰকাৰৰ শতাব্দি জোৰা আশা বাস্তৱত ৰুপায়িত কৰি তোলাতো সম্ভৱ কৰি তুলিলে আৰু আমাৰ জনতাৰ বহু দিনিয়া আশা সফলকাম হ'ল।

আমাৰ মাননীয় সদস্য সকল যেতিয়া তেওঁলোকৰ সমষ্টিৰ ফালে যায় তেতিয়া তেওঁলোকক সমষ্টিৰ মানুহবিলাকে যে-লংকালৈ যেয়ে যায় সিয়ে ৰাৱন হয় কিন্তু আজি সেই লংকাও নাই ৰাৱনো নাই কিন্তু প্ৰকৃততে সেইটো নহয় আজি আমাৰ ৰাজ্যখনত উদ্ভৱ হোৱা নানা সমস্যাৰ সন্মুখীন হব লগীয়া হোৱাই আমাৰ ৰাজ্যখনৰ আমাৰ দেশখনক আৰু আমাৰ চৰকাৰৰ প্ৰশাসনীক যন্ত্ৰটো নিকা পন্থাৰে নকৈ গঢ় দিবলৈ আমাৰ মাননীয় সদস্য সকল আমাৰ চৰকাৰৰ বিভিন্ন মহলত থকা দায়িত্ব শীলবিষয়া আৰু কৰ্ম্মচাৰী সকল মহা চিন্তাত পৰিছে। আজি আনক দোষ দি একো লাভ নাই, এই দোষৰ ভাগি হব লাগিব আমি সকলোৱেই। দেশ খনৰ মঙ্গলৰ কাৰণে, দেশখনৰ কল্যানৰ কাৰণে আমাৰ চৰকাৰৰ সকলো শ্ৰেণীৰে চাকৰিয়ালে সমগ্ৰ জনতাই চিপাহী চন্তৰী সকলোৱে আমাৰ পৰিকল্পনাৰ উদ্দেশ্য সাধন কৰিবলৈ আৰু তাক কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ কাম হাতত লৈছে।

কিন্তু আজি দুখৰ কথা হৈছে যে আমাৰ দেশৰ বিশেষকৈ অসমৰ ক্ষেত্ৰত শতকৰা ৮০ জন মানুহেই কৃষি জীৱি আৰু এই বিৰাট সংখক লোক আজি জীৱন ধাৰণাৰ মানদণ্ডৰ তলত আছে গতিকে তেওঁলোকে কৃষিৰ কৰ্ম্মতেই হওক বা নিজৰ আন আন দৈনন্দিন কামত আগবাঢ়িব পৰা নাই। সেই কাৰণে চৰকাৰে সেই বিষয়টো নিতান্তই চিন্তা কৰা উচিত হব। কিয়নো আজি এহাল গৰু কিনিবলৈ এজন খেতিয়কক প্ৰায় ১০০০ টকা লাগে তাৰে আকৌ খেতি-বাতি কৰি উৎপাদন কৰি সেই খিনিৰে নিজৰ ভাতসাজ উলিয়াৰ বাহিৰেও নিজৰ লাগতিয়াল বয়-বস্তু, কাপোৰ-কানি আৰু কৃষিৰ যাবতীয় হাতিয়াৰ ইত্যাদি কিনি

নোৱাতো অসম্ভৱ হৈ পৰে। গতিকে এনেবিলাক কথাৰ প্ৰতি দৃষ্টি ৰাখি চৰকাৰে আমাৰ দুখীয়া খেতিয়ক সকললৈ আৰ্থিক সাহাৰ্য্য আগবঢ়োৱাৰ লগতে কৃষি সা-সজুলী, সাৰ ইত্যাদি সময়মতে যোগান ধৰিব লাগে।

বহু সময়ত দেখা যায় খেতিয়ক সকলে সময় মতে খেতিৰ কঠিয়া নচতিওৱাৰ ফলত বহু সময়ত খেতিৰ ফচল পোৱাৰ পৰা বঞ্চিত হব লগা হয়। ৬ মাহৰ আগতেই কৃষক সকলে খেতিৰ বাবে আগধন লৈ ব্যস্ত থাকিব লাগে বা প্ৰস্তুত হৈ থাকিব লগীয়া হয় কিয়নো আহুধান সিচি ধান তোলাৰ লগে লগে আকৌ শালি ধানৰ কঠিয়া পেলাবৰ দিন আহি যায় গতিকে ঠিক মতে চাই চিতি সময় মতে খেতিয়ক সকলে চৰকাৰৰ পৰা সহায় নাপালে পিছত পালে সেই সহায়ৰ পৰা খেতিয়কৰ কোনো কামত নাহে। কামৰূপ জিলাৰ উত্তৰ পাৰত আহু ধানৰ খেতি বৰ ভাল হয় আৰু প্ৰচুৰ পৰিমানে হয় শাওন-ভাদ মাহত শালি খেতি কৰা হয়। আজি শতকৰা ৮০ জন জনসংখ্যাৰ এই খেতিয়ক শ্ৰেণীতে যি সকলে কেৱল কৃষিৰ ওপৰতেই নিৰ্ভৰ কৰি জীৱন নিৰ্ব্বাহ কৰিছে সেই সকলক চৰকাৰে সকলো প্ৰয়োজনীয় সা-সুবিধা, আৰ্থিক সাহাৰ্য্য মঞ্জুৰী উন্নত ধৰণৰ বীজ আৰু সাৰ ইত্যাদি প্ৰায় ৬ মাহ মান আগৰে পৰা যোগান ধৰাৰ কাৰণে চৰকাৰক অনুৰোধ জনাইছো, কিয়নো যদি সময়মতে এই কৃষক সকলক বিশেষকৈ উত্তৰ কামৰূপৰ বিৰাট অঞ্চলত খেতি কৰা খেতিয়ক সকলক সহায় কৰিলে সমগ্ৰ ৰাজ্যকে খুৱাব পৰা হব।

যত এনেকৈ ২০।২৫ হেজাৰ বিঘা মাটিত খেতি কৰা হয়, তাত সাৰৰ যোগান ধৰাটো অতি আৱশ্যক। বহাগ মাহত আহুধানৰ কঠিয়া সিঁচা হয় আৰু সেইটো শাওন-ভাদ মাহত কাটে। তাক আহু ফৰমা বুলি কয় আৰু এইটো অতি সুন্দৰ খেতি হয়। এই খেতিত কোনো সাৰ নিদিয়াকৈয়ে বিঘাত সহজে ১২ মোন ধান পাব পাৰি। এই বছৰ মোৰ সমষ্টিত কেইবাহাজাৰ কুইন্টল ধান সংগ্ৰহিত হৈছে। অকল বৰমা আৰু জালাহ, মছলপুৰ মাৰ্কেটিং চচাইটিয়ে ১০ হেজাৰ কুইন্টল ধান সংগ্ৰহ কৰিছে। তাৰোপৰি মছলপুৰ অঞ্চলৰ পৰা ৫২ হেজাৰ কুন্টল ধান সংগ্ৰহ কৰিছে। কাজেই দেখা যায় যে এটা সমষ্টিৰ পৰাই যদি ইমান ধান সংগ্ৰহিত হয় তেনেহলে চৰকাৰে পানী আৰু সাৰৰ যোগান ধৰিলে আৰু দুগুন উৎপাদনৰ ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি যাব পাৰিব আৰু দুখীয়া পৰিয়াল বিলাকৰ ভৰণ-পোষণ দি আৰ্থিক উপাৰ্জনৰ ক্ষেত্ৰত সহায় কৰিব পাৰিব।

গুৱাহাটীৰ দৰে এখন চহৰক ৪ লাখ জনবসতিৰে পৰিপুৰ্ণ এখন নগৰত বহুতো কুইন্টল চাউল যোগান ধৰিব লগা হয়। গতিকে অকল এটা অঞ্চলৰ পৰাই যদি একলাখ কুইন্টল ধান পাব পাৰি তেনেহলে চাউল যোগান ধৰিবলৈ সহজ হব। সেইকাৰণে আমাৰ চৰকাৰে কৃষি বিভাগৰ বিষয়া সকলক ভালদৰে কাম কৰিবলৈ উৎসাহ দিব লাগে। কাৰণ আমাৰ উন্নয়ন কেণ্ডত যিবিলাক কৃষি বিষয়া আছে তেওঁলোকৰ কৃষি আৰু কৃষকৰ লগত কোনো সম্বন্ধ নোহোৱা হৈছে। তেওঁলোকে কি কৰিব লাগে আৰু বিভাগে কি কৰিব লাগে সেইটো দায়িত্ব এতিয়ালৈকে বুজি উঠা নাই আৰু উপলব্ধি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা নাই। সেই কাৰণে চৰকাৰক মই অনুৰোধ কৰিছো যে এই বিষয়ত বিষয়া সকলে কৃষকৰ লগত যোগাযোগ কৰি অধিক শস্য উৎপাদন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে।

আজি দেখা যায় যে ঠায়ে ঠায়ে চৰকাৰে জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। যি বিলাকত জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰিছে সেইবিলাকত উৎপাদন ভাল হৈছে। ভুমকি আৰু বজালী অথাৎ কেৱল এখন চাপাগুৰী মৌজাৰ ভিতৰতেই জলসিঞ্চনৰ দ্বাৰা উৎপাদিত শস্যৰ বহু কুন্টল ধান চৰকাৰে সংগ্ৰহ কৰিবলৈ পাইছে। তাৰোপৰি বাহিৰা বেপাৰী বিলাকেও সেই মৌজাৰ পৰা বহুত ধান সংগ্ৰহ কৰিছে। সেই কাৰণে মই ভাবো আমাৰ চৰকাৰৰ কৃষিবিভাগৰ যিবিলাক জলসিঞ্চন ব্যৱস্থা আছে সেইবিলাক ই, এণ্ড, ডি বিভাগলৈ হস্তান্তৰ কৰিছে। কাৰণ এই বিভাগত ভাল ভাল এক্সপাৰ্ট ইঞ্জিনিয়াৰ আছে—তেওঁলোকে ভালদৰে কামটো সমাধা কৰিব পাৰিব। আমাৰ যি ঠাইত নদী আছে তাত উত্তোলন জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰি পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। মোৰ সমষ্টিত নটা ইউনিট আছিল কাৰণে খেতি ভাল ৰকমে হৈাছল। এইদৰে উৎপাদন হলে আমাৰ অভাৱ বহু পৰিমানে কমি যাব। অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ সমষ্টিত মৰা পাগলাদিয়া নদীয়ে সন্ত্ৰাসৰ সৃষ্টি কৰাৰ উপক্ৰম হৈছে। কাৰণ আগৰবাৰ পশ্চিম ফালে ভাঙিছিল, এতিয়া পুবফালে ভাঙি ৰাষ্ট্ৰীয়পথৰ ওচৰ পাইছেহি। মই কেইবাজনো মন্ত্ৰীক উত্তৰ কামৰূপলৈ যাওতে দেখুৱাইছিলো। টিহুলৈ মৰাপাগলাদিয়াই খান্দি যাব ধৰিছে। ৰাস্তাইদি দিনে দিনে হাজাৰ হাজাৰ গাড়ী মটৰ চলে। গতিকে মাটিখিনি বহি যোৱাৰ সম্ভাৱনাই বেচি আছে। এই ক্ষেত্ৰত বিহীত ব্যৱস্থা লবলৈ মই ই, এণ্ড, ডি বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিলো। নহলে আমাৰ ১০ হাজাৰ বিঘা মাটিৰ শস্য অথলে যাব। অহা মাৰ্চ মাহৰ আগত বিহীত ব্যৱস্থা লবলৈ মই বিশেষ ভাৱে অনুৰোধ কৰিলো।

At 4—15 p.m. Mr. Speaker vacated the chair and Mr. Deputy Speaker occupied it.

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, সিদিনা নাৰ্জাৰি ডাঙৰীয়াই কৈছে যে কোকৰাঝাৰত গ্ৰেপ্তাৰ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত কংগ্ৰেছৰ চেলা কিছুমানে হাৰাশাস্তি কৰিছে। এইটো কথা হব নোৱাৰে। মহোদয়, মহাত্মাগান্ধীৰ আদৰ্শত যিটো আমি অহিংসাৰ নীতি গ্ৰহন কৰিছো সেই মতে এইটো হব নোৱাৰে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, সেই কাৰণেই কৈছো এইটো এটা মিছা কথা। এটা ভুল আৰু অবান্তৰ কথা। কিয়নো আমি কংগ্ৰেছ দলৰ পৰা আমি স্বাধীনতাৰ কাৰণে আপ্ৰাণ চেষ্টা কৰিছিলো। সংগ্ৰাম কৰিছিলো গতিকে তেনেকুৱা এটা অবান্তৰ কথা নোকোৱাই ভাল আছিল।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমি বিচাৰো দেশখনৰ শান্তি আৰু প্ৰগতি আৰু এইটো অসমৰ প্ৰত্যেক জনসাধাৰণেই বিচাৰে। এতিয়া মথাউৰি বিলাক ভাঙি আছে এই কেইদিনৰ ভিতৰতে যদি মথাউৰি বিলাক মেৰামতিৰ কাম আৰম্ভ কৰা নহয় তেনেহলে পিচত বিপদ হব পাৰে গতিকে এতিয়াৰ পৰাই সজাগ হৈ লোৱা ভাল। যাতে প্ৰবল বানপানীত পৰিব নালাগে তাৰ কাৰণে চোকা নজৰ দিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনালো।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এতিয়াও দেখিছো আমাৰ উত্তৰ কামৰূপত বিশেষকৈ মোৰ সমষ্টিতে মেলেৰিয়া জ্বৰৰ প্ৰাদুৰ্ভাৱ কমা নাই। এশ তিনি ডিগ্ৰী পৰ্য্যন্ত জ্বৰ উঠে। অৱশ্যে আগতে আমাৰো মেলেৰিয়া জ্বৰ হৈছিল কিন্তু আমি সেই জ্বৰ

থাকিলেও ভাত খাইছিলো কিন্তু আজিৰ মানুহৰ গাঁত সেই তেজ নাই। গতিকে সেই অঞ্চল বিলাকত বিশেষকৈ মই জানো সুবৰ্ণথাটাত এঘৰ মানুহৰ ৯ জন মানুহৰ পাচ জনেই এমাহৰ ভিতৰতে মৰিছে মেলেৰিয়া আৰু তেজ হাগনি হৈ। তেওঁ নিজে কৈছে যে ঘৰত থাকিবলৈ ভয় লাগে কাৰণে তেওঁ হেনো আন লোকৰ ঘৰত আছেগৈ। তেওঁৰ পৰিবাৰ ভায়েকৰ লৰা-ছোৱালীৰে সৈতে পাচ জন এমাহৰ ভিতৰতে মৰিছে। মেলেৰীয়া জ্বৰ আকৌ পুৰণা হলে কলাজ্বৰলৈ ৰূপান্তৰ হয়। মানুহ জন কলা পৰি যায়। মই দেখিছো মোৰ আগতেই এজন ধান কাটিবলৈ যাবলৈ ওলাওঁতেই জ্বৰ উঠিল। তেওঁ লোকৰ খোৱা পানীৰ কাৰণে ভাল পানীৰ ব্যৱস্থা নাই জুৰিৰ পানী খাই আছে। এটা কুঁৱা বহুৱাবলৈও ত্ৰিশ আঠেশ ফুট বহুৱাব লাগে। তাৰ কাৰণে আকৌ লাগে দুই বাৰ হেজাৰ টকা। পানীৰ অভাৱত তিনি চাৰিদিনলৈকে গা নুধুৰে। আমাৰ এইবাৰ প্লেনিং চেলত পাইপ লাইনৰ ব্যৱস্থা কৰি পানী দিয়াৰ এটা প্লেন লোৱা হৈছে যদি কাৰ্য্যকৰী কৰিব পৰা যায়।

উপাধ্যক্ষ: আৰু কিমান সময় লাগিব ?

শ্ৰীসুৰেণ দাস: বেছি দীঘলীয়া নকৰো। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ বা অন্যান্য ৰাজ্য চৰকাৰ সমূহৰ কুটিৰ শিল্পৰ প্ৰতি আগ্ৰহ দেখা গৈছে কিন্তু আমাৰ অসমৰ ক্ষেত্ৰত কুটীৰ শিল্পৰ কাৰণে বিশেষ নজৰ কৰা যেন নালাগে। মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো এই বিষয়ত চোকা দৃষ্টি দিবলৈ। কিয়নো যদিও ১৯৫৩ চনতেই আমাৰ খাদী বোৰ্ড গঠন কৰা হল তথাপি বাহিৰৰ পৰা কাপোৰ আদি আনিহে আমাৰ খাদী ভাণ্ডাৰ সজাই ৰাখিছে আমি সেই বিলাক সাধাৰণ ৰাইজে গম নাপাও আমি যদি এৰি-মুগা-পাত এই কেইটা বস্তুৰ কাৰণে অলপ জোৰ দিব পাৰো তেতিয়াহলে গাওঁৰ দুখীয়া শিপিনি সকলে নিজৰ জীৱিকা নিৰ্ব্বাহ কৰাৰ উপৰিও মাহেকত এটা ভাল অংশ জমাব পাৰিব। নতুন ধৰণৰ কোনো চৰ্খা আভিলৈ বাহিৰ নহল যদিও পুৰণা ধৰণৰ চৰ্খাৰে সূতা কটাকে সহায় কৰিব পাৰিলেও অত্যন্ত লাভবান হব পৰা হব। আমাৰ সেই বিলাক অঞ্চলত ভূটিয়া বিলাকে ত্ৰিশ গ্ৰাম জলকীয়া দি বহুত পৰিমাণৰ এড়িবীহ কোন লৈ যায়। তেওঁবিলাকে কাপোৰ কানি পিন্ধাতহে অলপ কিবা ধৰণৰ কিন্তু বুদ্ধিত আমাৰ ৰহিজতকৈ ওপৰত। গাঁৱো পাহাৰৰ পৰা কপোন আনি দিয়াৰ পৰা কোনো কামত নাহে যদিহে নিজৰ দেশত উৎপাদন নহয় চাবচিডি বা সহায় হিচাবে শিপিনি সকলক কিবা এটা ব্যৱস্থা সাহাৰ্য্য ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। প্ৰতি জোৰা এৰি কাপোৰৰ দাম এতিয়া ১৫০ টকাকৈ হৈছে গতিকে এৰি বাহ ঠিক মতে যোগান ধৰিব পৰা হলে শিপিনী সকলে নিশ্চয় মাহেকত বিক্ৰী কৰিও নিজৰ জীৱিকা নিৰ্ব্বাহ কৰিব পাৰিলেহেতেন। মই এই বিষয়টোলৈ চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

উপাধ্যক্ষ: চমু কৰক।

শ্ৰীসুৰেন দাস: ঠিক তেনেকৈয়ে যদি আমাৰ খাদী বৰ্ডে যদি উৎপাদন বঢ়াবলৈ লয় তেন্তে শিপিনী সকলে নিশ্চয় আগবাঢ়িব। মই ভাবো ৰাজ্যিক খাদী বৰ্ডে কেন্দ্ৰীয় খাদি বৰ্ডৰ পৰা যথেষ্ট টকা পায়। তেলৰ ক্ষেত্ৰত সৰিয়হৰ দাম ৭০ টকাৰ পৰা ১০৫ টকা হৈছে। পোন্ধৰ দিনৰ ভিতৰতে ৪৫ টকা বাঢ়িল, মিঠা তেলৰ দাম ৭.৭৫ ৰ পৰা ১০ টকালৈ বাঢ়িল। মিঠাতেলৰ দাম যি দৰে নিয়ন্ত্ৰন

কৰিব লাগিছিল সেই দৰে নকবাৰ ফলত এনেদৰে দাম বাঢ়িব ধৰিছে। বিশেষকৈ কেৰাচিন তেলৰ দাম ঠায়ে ঠায়ে লিটাৰত ছুটকালৈ বাঢ়িছে। অথচ আমাৰ ডিপু বিলাকৰ পৰা অহৰহ তেল বাহিৰলৈ গৈয়ে আছে। কিছুমান ঠাইত মম বাতিও পাবলৈ নোহোৱা হৈছে। এই বিলাক কথাৰ প্ৰতি চৰকাৰে চোকা নজৰ ৰাখিব লাগে আৰু ফেয়াৰ প্ৰাইচ চপৰ যোগেদি কাৰাচিন তেলৰ যোগান ধৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তেনে কৰিলেহে আমাৰ দুখীয়া জনসাধাৰণ দুৰ্যোগৰ পৰা হাত সাৰিব পাৰিব বুলি মই ভাবো আৰু এই বিলাক কথাৰ প্ৰতি চোকা দৃষ্টি ৰাখি এটা সুব্যৱস্থা কৰিব বুলি আশা ৰাখি মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিছো।

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister): Mr. Deputy Speaker, Sir, with your permission, I beg to make a statement on an unfortunate incident that occurred at Dimarupathar on 11.2.74 in the course of eviction operation in Kaki Reserved Forest. At about 10 A.M. on the said date, while the Forest Ranger accompanied by 30 Home-guards, was carrying out an eviction operation, about 500 violent encroachers, armed with deadly weapons attacked the eviction party. The Home-guards, thereupon, opened fire in self defence as a result of which 6 encroachers were injured. The mob then dispersed. 5 of the injured persons have been admitted in Nowgong Civil Hospital for treatment. One of the injured, named Safar Ali subsequently succumbed to his injurty at Nowgong Civil Hospital on the afternoon of yesterday. The injuries of other persons are reported to be not serious and their conditions are improving. A magesterial enquiry has been ordered by the Deputy Commissioner, Nowgong and the situation is now peaceful. It may be mentioned here that large scale encroachment of Kaki Reserved Forest land has been continuing since some years past and the Government as a general policy of clearing the encroachments from the Reserved Forests decided to evict the encroachers from the area.

শ্ৰীঅযোধ্যা ৰাম দাস : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াৰ ভাষণৰ ওপৰত আমাৰ মাননীয় সদস্য জনাই যি ধন্যবাদ সূচক প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিছে তাৰ সমৰ্থনত মই কব বিচাৰিছো যে আমাৰ ৰাজ্যপাল গৰাকীয়ে তেখেতৰ ভাষণৰ জড়িয়তে যোৱা বছৰটোত আমাৰ ৰাজ্যখনত কি কি কাম কৰা হ'ল আৰু অহাবছৰটোত কি কি কাম কৰা হব তাৰ ইঙ্গিত দিছে। ৰাজ্যপালজনে তেখেতৰ ভাষণত উল্লেখ কৰা কেইটামান কথাত মই নথৈ সুখী হৈছো যি কেইটা কথাৰ লগত ৰাজ্যখনৰ এক কোটি জনতাৰ ভাগ্য জড়িত হৈ আছে আৰু যিখন ৰাজ্যৰ

জনতাৰ আৰ্থিক উন্নয়ণৰ কাৰণে চৰকাৰে নানা আঁচনি যুগুত কৰিছে। আমাৰ এই চৰকাৰ খনে দায়িত্বভাৰ বহন কৰা নৌ তিনিবছৰ হওঁতেই যিবিলাক উল্লেখ যোগ্য কাম কৰিছে সেই কথা ৰাজ্যপালে তেখেতৰ ভাষণত উল্লেখ কৰাৰ বাবে তেখেত আমাৰ ধন্যবাদৰ পাত্ৰ। আমাৰ কিছুমান সদস্যই তেখেতসকলৰ ভাষণত ৰাজ্যখনত ঘটি থকা সমস্যাসমূহৰ কথা উল্লেখ কৰি উদ্বেগ প্ৰকাশ কৰিছে আৰু কোনো কোনোৱে বিৰূপ সমালোচনাও কৰিছে। এইটো কথা ঠিক যে আমাৰ এই বিভিন্ন ভাষা-ভাষীৰ ৰাজ্যখনৰ দায়িত্ব লোৱা চৰকাৰৰ দায়িত্ব যিমান গধূৰ তাক পালন কৰাও সিমান গধূৰ। সেইকাৰণে চৰকাৰৰ নীতিবিলাক আলোচনা—বিলোচনা আৰু সমালোচনা কৰিলেই আমাৰ দায়িত্ব সমাপন হ'ল বুলি ভাবিলে নহব, ৰাজ্যখনৰ মঙ্গলৰ বাবে চৰকাৰে লোৱা আঁচনিবিলাক কাৰ্য্যত পৰিণত কৰিবলৈ হলে আমিও সমানে দায়িত্ব লব লাগিব। তেতিয়া হলেহে চৰকাৰে হাতত লোৱা আঁচনিবিলাক প্ৰকৃতাৰ্থত কাৰ্য্যকৰী হব।

আমাৰ চৰকাৰে অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে আমাৰ ৰাজধানীৰ নিৰ্মাণ কাৰ্য্য সম্পূৰ্ণ কৰি আমাৰ বিধান সভাৰ অধিবেশন ইয়াত পাতিবলৈ সক্ষম হৈছে তাৰ বাবে নিশ্চয় আমাৰ চৰকাৰ ধন্যবাদৰ পাত্ৰ। আমি যি আলুগুটি খাওঁ সেয়া বিহাৰৰ পৰা অনা হয়, আৰু সেইয়া মানুহে যি মিঠাতেল ব্যৱহাৰ কৰে তাৰ বাবে যি সৰিয়হ দৰকাৰ হয় সেয়াৰ উৎপাদন আমি কৰিবলৈ এৰি দিছো। চেনিৰ কাৰণে আমি হাহাকাৰ কৰিছো, কিন্তু কুঁহিয়াৰৰ উৎপাদনৰ প্ৰতি আমি মন-কান এৰি দিছো। এইদৰে আমাৰ দেশখনৰ এটা সমস্যাৰ লগত আনটো সমস্যা জড়িত হৈ পৰিছে। এইবিলাক কথা আমি জানিও নজনাৰ ভাও জুৰিছো। সেইফালৰ পৰা চাবলৈ গলে আমাৰ দেশখন যি পৰিমাণ উন্নতিৰ পথত আগবাঢ়িব লাগিছিল সেই পৰিমাণ আগ বাঢ়িব পৰা নাই। ফলত আমাৰ দেশত বস্তুৰ দাম কল্পনা কৰিব নোৱাৰাকৈ বাঢ়ি গৈছে। যাৰ বাবে সমাজৰ এক শ্ৰেণীৰ লোকে সৰ্বসাধাৰণ জনসাধাৰণক নিষ্পেষণ কৰি তেওঁলোকৰ স্বাৰ্থ পূৰণ কৰাৰ সুযোগ লৈছে। আমাৰ ইয়াতে এই সকলো বিলাক কথাৰেই যে ইটোৰ লগত সিটোৰ সম্পৰ্ক আছে সেই কথা আমি নজনা নহয়, কিন্তু আমি জানিও এইবিলাক কথা সমালোচনা কৰি আহিছো। আমাৰ আঁচনি বিলাক কিয় কাৰ্য্যকৰী কৰিব পৰা নাই? আমাৰ আঁচনি বিলাক কাৰ্য্যকৰী কৰিবৰ কাৰণে যি সহযোগ আগবঢ়াব লাগে সেই সহযোগ আগবঢ়োৱা নাই। তাৰ ফলতেই আজি বস্তুৰ দাম কল্পনা কৰিব নোৱাৰা ভাবে বৃদ্ধি হৈ গৈছে। চোৰাংকাৰবাৰী সকলে, মজুতদাৰ সকলে, লাভখোৰ সকলে আমাৰ এই দুৰ্বলতাৰ সুযোগ লৈ আমাৰ জনসাধাৰণক শোষণ কৰিব লাগিছে। আমাৰ চৰকাৰে যে বস্তুৰ মূল্য স্থিৰে ৰাখিব পৰা নাই সেই কথা আমিও স্বীকাৰ কৰিম। বস্তুৰ দাম স্থিৰে ৰখাটো চৰকাৰৰ দায়িত্ব আৰু কৰ্ত্তব্য। কিন্তু বস্তুৰ দাম স্থিৰেৰে ৰাখিবলৈ যে চৰকাৰে চেষ্টা কৰিছে সেইটো নোহোৱা নহয়। আমাৰ যি সকলৰ বুদ্ধি বেচি আছে, যি সকলে চৰকাৰৰ বিভিন্ন স্তৰত কাম কৰি আছে, যি সকলে শিল্পানুষ্ঠান বিলাকত কাম কৰি আছে, সেই সকলৰ দৰেই সুযোগ পালে সেই অনুষ্ঠান বিলাকত কাম কৰিব পৰাকৈ আমাৰ নাগৰিক সকলক শিক্ষিত কৰি তুলিব লাগিব। আমি কিছুমান কথালৈ বিশেষ ভাবে লক্ষ্য কৰিব লাগিব। অনুগ্ৰতে অসম চৰকাৰৰ ৩য় আৰু ৪ৰ্থ

শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰী সকলৰ ধৰ্মঘট হৈ গল, তেওঁলোকৰ দাবী হল যে তেওঁলোকৰ বেতন বৃদ্ধি কৰি দিব লাগিব। তেওঁলোকৰ যদি বেতন বৃদ্ধি কৰি দিয়া হয় তেনেহলে তাৰ বোজা ৰাইজে বহন কৰিব লাগিব। আৰু ৰাইজৰ ওপৰত হেচা পৰিব। আৰু যদি বেতন বৃদ্ধি কৰা নহয় তেনেহলে আকৌ চৰকাৰক সমালোচনা কৰিব যে কিয় বেতন বৃদ্ধি কৰি দিয়া নাই। এইদৰেই প্ৰগতিৰ কাৰণে চৰকাৰে যি বিলাক আঁচনি লয় সেইবিলাক কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ ক্ষেত্ৰত যি ভাবে সহায় কৰিব লাগে সেই ভাবে চৰকাৰে সহায় নাপায় তাৰ ঠাইত কিছুমান অবাঞ্চিত বাধাহে আহি পৰে। এইবিলাক অসুবিধা থকা স্বত্বেও আমাৰ চৰকাৰে শাসন লোৱাৰ দুই বছৰৰ ভিতৰত কিছুমান প্ৰগতিমূলক আঁচনি কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট পৰিমানে আগবাঢ়ি গৈছে তাৰ কাৰণে মই ভাবো আমাৰ চৰকাৰ ধন্যবাদৰ পাত্ৰ। আজি ২৬ বছৰে ৰাজ্যখন উপনিবেশিক হিচাবে চলি আহিছে। আমি যদি দিচপুৰ পোষ্ট অফিচটোলৈকে চাও তেনেহলে দেখিবলৈ পাব যে যথেষ্ট সংখ্যক টকা এই পোষ্ট অফিচৰ দ্বাৰা বাহিৰলৈ গৈ আছে। এই দৰেই যদি দিচপুৰৰ পৰা সদায়েই টকা বাহিৰলৈ গৈ থাকে তেনেহলে এই দিচপুৰৰ কোনো দিনেই উন্নতি নহব। আজি যদি অসমৰ আৰ্থিক অৱস্থা আৰু প্ৰত্যেক পৰিয়ালৰ আৰ্থিক অৱস্থা উন্নতি কৰিবলৈ বিচাৰো তেনেহলে এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে যি ভাবে আগবাঢ়িব লাগিব তাত প্ৰত্যেক মানুহেই অংশ গ্ৰহণ কৰিব লাগিব। এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে নিজৰ কৰ্ত্তব্য পালন কৰিবৰ কাৰণে মই দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

আমাৰ দেশখন কৃষি প্ৰধান দেশ। কৃষিৰ উন্নতি কৰিবৰ কাৰণে প্ৰকৃত আঁচনি লব লাগিব। আমাৰ চৰকাৰে এই ক্ষেত্ৰত যি বিলাক আচনি লৈছে সেই আঁচনি বিলাকৰ বিৰোদ্ধে প্ৰতিক্ৰীয়াশীল মহলে বাধাৰ সৃষ্টি কৰিছে। চৰকাৰৰ জৰিয়তে দুখীয়া কৃষক সকলক হাজাৰ হাজাৰ টকা ঋণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছে আৰু সেইদৰে দিয়া হৈছিল। কিন্তু তাৰ লগত পানী যোগান ব্যৱস্থা নথকাৰ কাৰণে এই কৃষকক দিয়া ঋণ বিলাকৰ পৰা উৎপাদন কাৰ্য্য সাধন কৰিব পৰা নাই বৰং কৃষক সকল ঋণগ্ৰস্ত হৈ পৰিছে। এইটো এটা বিৰাট সমস্যা। এই সমস্যাৰ সমাধান কৰিবলৈ চৰকাৰৰ দায়িত্ব আছে যদিও সেই সমস্যা সমাধান কৰা টান হব যদিহে জনসাধাৰণে ইয়াৰ সহযোগীতা নকৰে। গতিকে চৰকাৰৰ এই দায়িত্বৰ লগত সকলোৱে সমানে কাম কৰিব লাগিব। এই কৃষিৰ উন্নতিৰ কাৰণে মই কিছুমান পৰামৰ্শ আগবঢ়াব খুজিছো। উদাহৰণ স্বৰূপে হাৰিয়ানাৰ কথা কব খুজিছো। তাত কৰা ভাক্ৰা নাঙল প্ৰজেক্টটোত ২১০ কোটি টকা ব্যয় হৈছে। আৰু এই ভাক্ৰা নাঙল আচনিৰ পৰা সমগ্ৰ হাৰিয়ানা আৰু পাঞ্জাৱ এই দুইখন ৰাজ্যই পানী যোগান আৰু বিজুলি শক্তিৰ সহায় পাইছে। আৰু তেওঁলোকৰ অধিক শস্যৰ উৎপাদন কাৰ্য্যত সফলতা লাভ কৰিছে। আনহাতে আমাৰ অসমত ইমান বিলাক নদী নলা থকা স্বত্বেও সেইবিলাক নিয়ন্ত্ৰন কৰি তাৰ পৰা কাম কৰাৰ আঁচনি যি দৰে লব লাগিছিল সেইদৰে আমাৰ ইয়াত লোৱা হোৱা নাই। তাৰ ফলত পানী যোগান বা বিজুলি শক্তি উৎপাদানৰ সুবিধা দি গাওঁ ভুই বিলাকত কোনো ৰকমে কাম কৰিব পৰা নাই। সেই কাৰণেই মই উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই খিনিতে মই এই কথা উল্লেখ কৰিব খুজিছো যে ৰাজনৈতিক প্ৰভাবত পৰি আজি আমাৰ যি বিলাক মঠাউৰী বা বান্ধ কৰা

হল সেইবিলাক ঠিক সময়ত ঠিক ঠাইত দিব পৰা নাই। তাৰ ফলত এফালে পানীয়ে উতাই লৈ যায় আৰু আনফালে পানী নেহোৱা হয়। এই বিলাক এইদৰে নকৰি যদি ইয়াত থকা নদী উপনদী বিলাকৰ প্ৰকৃত নিয়ন্ত্ৰন ব্যৱস্থা চৰকাৰে ললেহেতেন তেতিয়াহলে তেনে আঁচনিৰ দ্বাৰা আমাৰ এই সমস্যা বিলাক সমাধান হলহেতেন। গতিকে এই নদী উপনদী বিলাক নিয়ন্ত্ৰন কৰিবলৈ আৱশ্যকীয় আচনি লৈ উপযুক্ত পৰিমানৰ ভুমি বিতৰণ কৰি ৰাইজক পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। আজি ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদী বুকু খাণ্ডিবৰ কাৰণে দুখন ড্ৰেজাৰ অনা হৈছে বুলি কোৱা হৈছে আৰু তাত বহুত টকা ব্যয় হৈছে। কিন্তু কাম আৰম্ভ কৰিব পৰা নাই। আৰু আনহাতে এই ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদী নিয়ন্ত্ৰন কৰিব পাৰিলে বহুতো বিদ্যুৎ শক্তি উৎপাদিত হলহেতেন। কিন্তু দুখৰ বিষয় এই আঁচনিৰ কাৰণে যি অৰ্থৰ প্ৰয়োজন হব সেই অৰ্থ ভাৰত চৰকাৰৰ পৰা পোৱা নহব। সেই গতিকে এই ক্ষেত্ৰত মই চৰকাৰৰ বিশেষ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। আৰু এটা কথা আমাৰ চৰকাৰে যি বিলাক নীতি লৈছে সেই বিলাক প্ৰকৃততে ভালেই। কিন্তু সেই নীতি অনুসৰি যেতিয়াই কাম কৰিবলৈ চৰকাৰ আগবাঢ়ে তেতিয়াই ৰাজ্যখনৰ বিভিন্ন চুকে কোনে প্ৰতিক্ৰীয়া হয়। আৰু দৰিদ্ৰতা মোচনৰ আচনি সমূহৰ বিৰোদ্ধে স্বাৰ্থ জৰিত ব্যৱসায়ী আৰু পুজিপতি সকল ওলাই আহে। যেতিয়া চৰকাৰে জনসাধাৰণৰ কল্যাণৰ কাৰণে ধান চাউলৰ পাইকাৰী ব্যৱসায় হাতত ললে তেতিয়াই এই স্বাৰ্থ জৰিত মহল বিলাকে তাৰ বিৰোদ্ধাচৰণ কৰিলে। এইটো কথা সকলোৱেই স্বীকাৰ কৰিব লাগিব যে এই বাধা স্বত্বেও চৰকাৰে যি বিলাক কাম কৰিছে তাৰ ভিতৰত সমগ্ৰ ৰাজ্যখনতে ৩ মাহৰ ভিতৰত ৩৬৩ খন সমবায় সমিতি গঠন কৰিলে আৰু তাৰ জৰিয়তে ধান চাউলৰ যোগান ধৰিছে।

মিঃ ডেপুটী স্পীকাৰ : আপোনাক আৰু কিমান সময় লাগিব ?

শ্ৰীঅযোধ্যা ৰাম দাস : মোক আৰু ১৫ মিনিট মান সময় লাগিব।

Mr. Dy. Speaker : The House stands adjourned till 10 a.m. tomorrow and Sri Das will continue.

ADJOURNMENT

The House then rose at 5 p.m. and was adjourned till 10 A.M. on Thursday, the 14th February, 1974.

Dispur
13th February, 1974,

Shri P. D. Barua
Secy, Legislative Assembly
Assam